

உ
ஸ்ரீ சந்திரவேதமா.

வேதாந்தசாரம்.

கேர்விந்ததீரகவாமிகள்;

சுஷிபராகிய

சந்திரசேகரகவாமிகளால்
தமிழில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

இஃது

சேலஞ்சில்லாசுவில்கோர்ட்டுவெக்கீஸ்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ

அப்பாசுவாமிப்பிள்ளையவர்களாலும்

பாலேக்காட்டுச்சேரி

சுலுத்தான்பேட்டையிலிருக்கும்

ம-ந-ந-அருஞ்சலம்பிள்ளைகுமாரர்

சிவராமன்பிள்ளையவர்களாலும்

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரது

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கவச்சுக்கடத்தில்

பதித்தது

1862.

உ

ஸ்ரீ சற்குருவேதமா.

வேதாந்தசாரம்.

தெய்வவணக்கம்.

சுலோகம்.

அகண்டசச்சிதானந்த அவாங்கமானசகோசரம் *
ஆத்மமானமகிலாதாரம் ஆசிரடேபி வீட்சித்தயே...*

ஸ்ரீ அகண்டசச்சிதானந்த பரிபூரணமாகியும் அவாங்கமான
கோசரமாகியும் சமஸ்தத்துக்கு மாதாரமாகியுமிருக்கிற வாத்
மானவச்சர்வாபிவீட்சித்தயின் பொருட்டு ஆசிரயித்து அனை
ககோரடிப்பிரமாண்டங்களைப் முதரத்தில் வைத்திருக்கிற பெ
ருத்தவயிறுடைத்தான விக்கினேஸ்வரருடைய பாதபது பங்க
ளைவணங்கிப், பரமார்த்தமாயும் அத்துவிதானந்த ஸ்ரோபமா
யும் அத்வைதத்தைக் கடந்தவராயும் ஆத்மார்த்தமாயும் சிவ
சொருபமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ஸ்ராமுர்த்தகருக்கு நமஸ் காரஞ்
செய்து, சகலவேதாந்தசாத்திரங்களிலுநிச்சயிக்கப்பட்டசித்தா
ந்தசாரங்களை யெல்லாஞ்சங்கிரகித்து இதைப்பார்க்கிற தற்கு
மீயாக்கியமுள்ளமுழுமடங்குகளுக்கு அனாயாசமாய் கடனாண்ம்
பொருத்தும்பொருட்டுச்சொல்லப்படுகிறது. மேலும் இந்தச்
சாத்திரமானது மூலசாத்திரார்த்தங்களை யனுசரித்திருப் பதா
லந்தமூலசாத்திரத்திற் சொன்ன அனுபந்த சதுவீட்டங்களைச்
சொல்லுகிறோம்.

அனுபந்தசதுவீட்டம்.

வினா- அவ்வுனுபந்தசதுவீட்டமாவதெனின்,

விடை- அதிகாரி, வீட்டம், சமபந்தம்பிரயோசனமென்று நான்குவிதமாயிருக்குமிந் தநான்குஞ்சாத்திரார்த்தபலத்துக்கு
ப்பலம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்தச்சாத்திரத்தின் பொருட்டுப்பிரவிர்த்திச் சபுரு
டனுக்குப்பல லட்சணமாயிருக்கிறதே பிரயோசனம், அந்
தப்பிரயோசனமில்லாதவிடத்தில் மூடனுக்குக்கூடப்பிரவி
ர்த்தியில்லை.

வினா- ஆறுலிந்தச்சாத்திரத்திற்கு அதிகாரிகளாரெனின்,

விடை- சாதனசதுட்டய சம்பத்தியுள்ளவனுமாய் புத்திசாமர்
த்தியமூள்ளவனுமாய் வித்துவானுமாய் மேதாவிபுமாயிரு
க்கிறபுருடனையதிகாரியென்று சொல்லப்படும்,

வினா- விடயமாவதேதெனின்,

விடை- யாதொரு சொருபத்தினிடத்தில் சகலவேதாந்த அர்
த்தங்களுங் கூடியிருக்கிறதோ அந்தவேதாந்த அர்த்தங்களி
ற்சேவப்பிரமாயிக்கிய சொருபமாயிருக்கிற சத்தசைதன்னி
யமே விடயமென்பது.

வினா- சம்பந்தமாவதேதெனின்,

விடை- இப்போது சேவப்பிரமாயிக்கியமான வத்துவைப்பிர
மானமாய்ச் சொல்லுகிற சாத்திரத்திற்குப் போதகபோத்
தியடைச்சனமாவதே சம்பந்தமென்றுசுற்புருடர்களாற்றொ
ல்லப்படும்.

வினா- பிரயோசனமாவதேதெனின்,

விடை- பிரத்தியகசன்மாவும் பிரமமூமயிக்காரனுபவமானதே
யானந்தம், அவ்வானந்தானுபவத்திஞ்சுகலசமுசாரபந்த
க்கொருமொழிகிறதேபிறயோசனமென்பது, இப்படியனுப
ந்தசதுட்டயஞ் சொல்லப்பட்டதில்யாதொரு புத்திசாவி
யாயிருக்கிறபுருடனுக்குச் சாதனசதுட்டய சம்பத்திபொ
ருத்தியிருக்கிறதோ அவனுக்கேயிப்போது சொல்லப்பட்
டபிரயோசனஞ் சித்திக்குமிதிலொன்று குறைந்தாலும்கல
னில்லை யென்றும். இந்த அர்த்தத்தில் மகாரிஷிகளானவர்
ளும் சாதனமாவது நான்குவிதமாயிருக்குமென்றுஞ் சொ
ல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால்ந் நான்கு சாதனமும்பொ
ருத்தினவனுக்கேழுத்த, அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தாலு மு
ததியில்லை;

சாதனசதுட்டயம்.

வினா- சாதனசதுட்டயமாவதேதெனின்,

விடை, நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகம்முதற்சாதன மென்
தும், இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமிரண்டாஞ் சாதன
மென்றும், சமாதிசட்கசம்பத்தி மூன்றாஞ் சாதனமென்று
ம், முமூட்சத்துவம் நாலாஞ்சாதனமென்றுஞ் சாத்திரங்களி
ற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முதற்சாதனம்.

வினா- நித்தியாநித்தியவஸ் துவிலேவகமாவதேதேனின்,

விடை- பிரமமே நித்தியம் அனித்திய மாயிருக்கப் பட்டதே
தேந்நிரியாதிசகலசெகத்து மனித்தியமென்றநியது,

வினா- இதற்குத்திருஷ்டாந்தமெப்படியெனின்,

விடை- பிருத்திகையானதுகாலத் திரயத்திலு மண்ணாய்க் கா
ண்கிற படியினால் நித்தியமென்றும்தான் காரியமானகடா
திகளழிந்து போகின்றபடியினால் அனித்தியமென்றுங்கண்
டாபிப்பாலத்தோன்றுகிறதேகாதிசெகத்தெல்லாம் பிரமத்தி
ன் காரியமான படியினால் அனித்தியமென்றும் இவ்வறித்தி
யமான செகத்துக்குப் பிரமங்காரணமானதால் கடத்துக்கு
மண்ணெப்படிநித்தியமோ அப்படிபிரமமேநித்தியமென்
றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- ஆளுநித்தத்தேகாதிசெகத்துப் பிரமத்தின் காரியமென்
பதற்குப்பிரமாணமேதேனின்,

விடை- ஆத்மாவிலேநின்று மாகாசாதிபஞ்சபூதசெகத் துண்
டானதென்று யெசர்வேதோப நிஷேத்திலேவருணன்பிருந்து
வுக்குச்சொல்லியிருக்கிறார்ஆகலால் செகத்துப்பிரமத்தின்
காரியமானபடியினால் அறித்திய மென்பதற்குத்தேகாதிசெக
மேலும் சகல செகத்துஞ்சாவயவமானபடியினால் அனித்திய
மென்று சகலத்திராளுங் கண்டிருப்பதால் அவருண்டாதி
களை நித்தியமென்றெண்ணியிருப்பது முடர்களுடையபுத்
திப்பிரமமேயெழுதிடவேறில்லை, ஆகையால் நித்தியாநித்
தியங்களிரண்டையுஞ்சுருதியினாலும் புத்தியினாலும் பகுத்
தறிகிறதே நித்தியாநித்தியவத்துவிலேவகமென்று சொல்ல
ப்படும்.

இரண்டாஞ்சாதனம்.

வினா- இவ்முத்திரார்த்தபலபோக விராகமாவதேதேனின்,

விடை- இவ்லோகபரலோக போகங்களிரண்டிலுமனித்தியங்க
ண்டிருப்பதாலதுகளில் துச்சபுத்திசெய்து வெறுப்பது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- புருடனாயிருக்கிறவனுக்குநித்தியாநித்தியபதார்த்தவி
வெகத்தினால் புஷ்பசந்தனவனிதாதிகளான வனித்தியவத்
துக்களாயிருக்கிற சகலவிடயங்களிடத்திலும்வயிராக்கியமு
டனெயுண்டாகுமென்றறி.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - காக்கையெச்சமாகிவிடுவதற்குமுன் கிதபுச்சித்யெப்ப
மதோற்றுமோ அப்படியேவிடயபொக்கியங்களிலும் அசங்
கிதபுத்தியுண்டாம் ஆனதாலினுமே தீவிர விரத்தி யென்று
சொல்லப்படும்.

வினா - தீவிரவிரத்திக்கடையாளமெதெனின்,

விடை - பொருத்தமாகியங்களில் தோஷ திருஷ்டியாய்ப்பார்த்த
கிறதே யடையாளமென்று பெரியவர்களுந் சொல்லப்பட்ட
மருக்கின்றது ஆதலால் எனக்குந் தான் பிரவிர்த்திக்கிறகாரி
யங்களில் தோஷங்கண்டபிறகு திருப்பவும் பிரவிர்த்தியாகா
து ஆகையால் இப்பாலோகங்களிலிருக்கிறபதார்த்தங்களின்
உண்மையை நன்றாய்விசாரிக்கவே வேண்டுமென்றதென்று வினா
டையருணத்தை நிச்சயம்பண்ணி விசாரித்ததற்கிறபொதும்
அந்தவத்துவினிடத்திலிருக்கிறதோஷங்காணப்படும்.

வினா - ஆனால் அந்தத் தீவிரவிரத்தியையடையப்படுவதெப்ப
டியெனின்,

விடை - மாதாவினுடைய வுதரத்தின்மலமூத்திரமத்தியிலிருந்
து விடக்கிருமிகளாற்கடிக்கப்பட்டு மூலாக்கினியினால் தகி
க்கப்பட்டதும் விசாரிக்கிறவனெனவந்தான் வயிராககிடத்
தையடையான் - தாயார் தெற்பம் விட்டுதித்தும்தன்னுடல்
மலமூத்திரங்களிலே மீதந்து மல்லாக்கச்சடனித்தும்த பதறி
விழுகிறதும் பாலக்கிரகங்களினுந் பீடிக்கப்படுகிறதாமான
குழந்தைப்பருவங்களை விசாரித்தவனெனவந்தான் வயிராக்
கியத்தையடையான் - இதல்லாமல் பந்துக்களாலும்பிறத்தி
யாராலுமடிபட்டுக்கொண்டு மஞ்ஞானபாவமாகவு மதிகச
ஞ்சலமாகவும்துக்கிரியைகள் செய்துக்கொண்டுமிருக்
கிறகொளமாரபருவத்தை விசாரித்தவனெனவந்தான் விரத்திய
டையான் - மதத்தினாலுன்மத்தனாகவும் பெரியவர்களை நிந்
தித்துக்கொண்டுங்காமா தூரனாகவும் வேளைதப்பினவேளையி
ல் ஸ்திரீகளுடனனுபொகிக்கிற துன்மார்க்கனாகவும்பொரு
ந்தினயெளவனத்தை விசாரித்தவனெனவந்தான் விரத்தியடைய
ான் - ரூபகீனமூஞ் சர்வாவமானமூஞ் சர்வத்திலுந் தீன
த்துவமும் பத்திக்குறைச்சலுமாயிருக்கிறமூப்பில் தன்னை
வந்தமித்ததுர்த்திசைகளை விசாரித்தவனெனவந்தான் விரத்தி
யடையான் - வாதபித்தசரங்குன்மம்மலயம் குலேசேஷிபமுத
லான கோகங்களினுந் பிறந்ததீவிரதுக்கமும் சரீரமற்கெந்

தீமூ மன ன் சொந்த மில்லாமலிடைவிடாதிருக்கிறகவலைபுமா
கி. மூப்பைபவிசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் —
செவத்தவம்மேதிக்கிறபோது எயனைக்கண்டாப் போலிருக்
கிறபயமு மதுகளாலுண்டான நடுக்கமும் உளர்த்துகளகாச
ம்விடுகிறபோது கெழிப்பத்தில் தட்டுப்பட்டமேதனை பொ
ருத்திய பிராணப் பிரயாணகாலத்திற் காண்பிக்கிற துக்கத்
தை விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — சகலத்
த்துவங்களுமொழிக்கி இத்திரியங்கள் பறைமட்டு அந்தக்க
மண விருத்தியழிந்து அஞ்ஞானந்தகாரத்திலமீழ்ந்தச்சுழ
லுகின்ற மரணமேபோயினுண்டாகு மகத்தையனை விசாரித்
தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பிராணன் பிரிந்த
போது நெருப்பாற்றிலுந் தகிக்கப்படாநின்ற பாதையிலு
ம்சூப்பிபாகமான நாகத்திலுமசுப்பத்திரவனத்திலுமியமது
தர்களால் தெண்டிக்கப்பட்ட யாதனைபோலவிசாரித்தவனெ
னவந்தான் விர்த்தியடைபான் — அப்பாபண்ணியம்மண்ணின
டோர்கள் பாலோகமாகிய சுமர்த்தத்தில் நகைத்திரபுரபமாக
விருந்து அந்தப்புண்ணியம்மகையமானவுடனேதேவதைகளி
னாலதள்ளப்பட்டுத்தேசங்கள்செதற்பூமியில்விழுக்கிறதைக்க
ண்டு விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — உயுவ
க்கினி சூரியனின்றிரன் முதலாகிய தேவதைகளும் நுகலா
க்கனாமயத்தினால் உலக்கமுள்ள மனமேதாடு சுழலவர்களாய்
சத்துருபட்சங்களினாலடிபடுகிறதுக்கத்தைவிசாரித்தவனெ
னவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பிரமதேவன் முதல் சக்கிரவ
ந்திகள் டரியந்தமுமிருக்கிறவாநந்ததாரதம் மியங்களுஞ்
சுருதியினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வபாதிசளானதாலினு
வாஸ்தவபல்லவென்று ஆரோசித்தவனெனவந்தான் விர்த்திய
டைபான் — சாலோகசாமீப சாருடமுதலாகிய பேதங்கள்
புண்ணிய கன்மசத்தினால் லுண்டானதாலிந்தக்கன்மத்தினால்
கிடைத்த சாலோகாதிசுருக்கும் நித்தியத்துவங்கடாதெ
ன்று விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பா
தொருலோகத்திலேற்றக் குறைச்சலான தாரதம்மியகதிக
ளிருந்தாலும் இகலோககதிகளில் துக்கமெய்ப்படியோவப்ப
டியே அந்தப்பரலோககதிகளிலும் துக்கமுண்டென்று வி
சாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — உலகத்தில் வி
டுக்கிளாயிருக்கிற புருடருள் நசிக்கப்பட்டவற்றுகள்களா
யிருக்கிறகதிகளை நன்றாயிடைவிடாமலனித்திய மாய்ப்பா

சர்க்குறவன் எனின்ான் அநுகளிலாசையை னைப்பான் நதி
 தீயமலஞ்ஞானிகள் விபர்த்தமாய் மோத்திறுந் சுகவிவன்
 தெய்வானி பிதக்கிருர்ன்—அப்பால் செல்லப்பட்ட கிரக
 தாபதமதானி துழைன்மைமாய் விசாரிக்கிறமோது சுகவிவ
 ன்விருக்கின்றது இதனைமாய்மைமாதிற விருளிஞால் ம
 னையப்பட்டிருக்கிறதன் னுடைத்தாகியவவினே கவஞ்ஞானி
 களே மேகிப்பாரான்—ஆகையால் பேக்கியங்களானதாப
 தஞ்ஞானித்திப்படிப்போலிருக்குமென்றறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அத்திப்படித்தைப் பிதிர்த்துப் பார்க்கிறதற்கு முன்
 னமுஞள்ள சாக்ஷஞ்ஞானிகளுக்கும் பொருக்கிறதற்கு யோ
 க்கியமகவுமிருக்கிற தெய்வமோவப்படிபே சுகவிவன்
 போகியங்களான மானதாசையைவிசாரித்த விசாரிக்கையிருக்கிற
 பேர்களைஞாந் அனும் பொருக்கப்படுகிறதல்ல—நனைபாணது
 தண்ணீர்த் திறிப் போகியுந் தானிருக்கிற குழியையவிட்டு அப்பற
 ம்போக மட்டாமல் அந் குழியில் தானே வயப்படி யிறந்து
 போகுமோ வப்படியையவிடக்கியானவனுக்கிரகாதி சுகவிவ
 னமுந் தியதைவிடப்பிரியமாமட்டாமல் பிராந்நியினுல்தக்கிரு
 ன்—ம்காசகாரப் புழுவானது தண்ணிடத்திலுள்ள தான நூலாகவே
 தண்ணீரகாதிக்கேவெனடிக்கடிக்கடிக்கெனடிருந் தானிலகளிப்ப
 டலமுழியில்லாமல் முடிக்ககாவிதா னுமதிவிருந்திறக்கிறதெய்
 படியைய அப்படியே புத்திரகனத்திர மித்திரர்களிடத்தில்
 சினைக னுபந்தக் கூட்டுறவிஞல் மனையப்பட்டகிரகத்த னுலவ
 ன் ஒருக்காலுமிந்தப் பந்தத்தில் நின்றுவிடுபடமாமட்டாமல் கி
 ரகாதிவிருந்து விபர்த்தமாயிறந்து போகிருன்—அப்பா
 ன்நித்தகிரகாதிசுருங்குந் திரகத்தினுக்கும் நஞ்ஞாய் விசாரிக்
 கும் போதுவிசேடமென்னவிருக்கின்றது ஆதலால் காராகிரக
 முங்கிரகாதிசுருமிசண்டிஞ்சரியே.

வினா- அதேதெய்யெனின்,

விடை- காராகிரகயானது, புருடப்பிரவிர்த்திக கெப்படிவிக்
 கினைமோ வப்படியே கிரகாதிசுரு மோட்சத்துக்குத் தடை
 கொடுக்கிற விக்கினமாய்.

வினா- அதேதெய்யெனின்,

விடை- கிரகஆசையேகாலித்தனையப்பட்டவிலங்கு, ஸ்திரீயா

சைவே கண்டபாசம், அஞ்சையேசிரசில்விழுகிறபேரிடியா
ய் சாட்சாத்திராணந்த வேதாந்தாயிருக்கப்பட்டது—ஆக
யாவியவாசைகள் கிறவிலேகடாசங்களிற் கட்டுப்பட்ட பாசத்
தையுடைத்தானவ லெழுந்திருக்க மாட்டாமல் காமக்குரோதா
திகள் கிற காவந்நாரர்களாற் சூழப்பட்டுக் கொண்டு அகோ
ராத்திரமு டோகமாகிற ஆவரணத்தினால் மறைக்கப் பட்டிருக்
கிறசமுசாரம கிறவிலங்குக் கூட்டத்தில் நின்று இடவொங்கிற
கைகளால் பரவசஞானவ லெப்படிவெளிபே வருவான்—மே
லும், காயாந்தசாரத்தினால்மறைபட்டகண்ணுடையவன் குருபி
யாயிருக்கிற ஸ்திரீயினிடத்தினுமோகிக்கிருன்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அந்தகண்ணுடைய திருவீழ்க்கு நல்லது பொல்லாதெ
ன்கிறதினிடத்திலெப்படிவிசாரணையிலேயோவப்படியெ
ன்தறி.

வினா- ஆனால் ஸ்திரீலட்சணமாகே தெனின்,

விடை- கிலேஷ்பமொழுகிற நாயும் பிளேதள்ளுகிற தேக்
திரமும் கோர்வைகடிகிற சந்திராண்டமாலைமுத்திர நிறைந்து
கூற் கந்தவீசப்பட்டவுடலும் மற்றுமுள்ளதும் குணநீர்
ம் இச்சண்டைய தென்னாமலே தினுலநீனைத்-வர்க்க-த, இப்ப
டிகெததத சாரமணது நல்லபுத்தியுள்ள ர்களுடையக
ண்-பார்வைக்கெப்படி பாசகரமாகப் போகின்றது—விட்டி
லாகவது தூசக்கண்ட-க்கினிஜ்-பிலேபில் சமணிபுத்தியைவ
த்து அதில வந்து விழுந்தது எப்படி கடியுமோ அப்படியேகா
மலால் ஸ்திரீயைபரம்பியமாகக்கொண்டு மனுவீணும் மூடதிரு
வீழியாய் கடிந்து மொகிருன்—மயிசம் அததிசச்சமமே
த்தசக்களினுள் நிறைந்தபாத்திராயிருக்கிற ஸ்திரீயைத்தலைக்
குததாமேன சமணியமாய்ப்படார்க்கிரு-ஆதலால் அப்படி கண்
கெட்டவன் சூட்சுமமார்தகமாயிருக்கிற முத்தியை யெப்படி
பார்க்கட்டோகிருன்—சாட்சாத்திரமேன பெமனுகையால் வி
டேகிளையிருக்கிறமூழுட்க்களுக்கு ஸ்திரீகளேயெமாலயம்
ஆலாலகணிதர்களுக்களுமாலயத்திலாவதுவீட்டிலாவதுதாப
திராயமாகிறகிலேசங்கள் நிரீர்த்தியிலே—அதிமுகிரகத்திலி
ருக்கிறபனி கன் செத்துப்போகிறபோது தாபத்திராயமில்லாத
கைக்கண்ணி மூடபுத்தியினுக்கிரகா திகளைச்சமம் போலெண்ணு
கிருன்—மேலும், உலகத்தில் பெமனுக்குங்காமனுக்குந்தாரத்
ய்யம்விசாரிக்குமளவிலெவருவித்தியாசமுண்டு-

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- யமனானவன் சத்துருவாயிருந்துக் கொண்டு பாபங்களைச் சோதித்துரண்மையைக் கொடுக்கிறான் காமன் பிரியனாயிருந்துக் கொண்டு அணர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறான் — அதிலுமெமனானவன் சத்துருக்களுக்குத் தன்பத்தைக் கொடுத்துப் புண்ணியபுருஷானுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கிறான் காமனானவன் சற்புருஷானுக்கும் விவேகமில்லாதபேருக்குங் கூடப் பிரியபுருஷிருந்துக் கொண்டு நன் மார்க்கத்தைக் கொடுக்கிறான் ஆதலால் சத்தாயிருக்கிறதேனாக் கொடுக்கிறதற்குக் கேட்கக்கூடவண்டியதில்லை — பிரமாவானவர்தான் தானே பிரபஞ்சவிருத்தியைக் கொரிச்சுருஷி விருத்தியாகக்கார்பனையுண்டாக்கினார் அந்தக் காமனானவன்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பனைக்கண்டகடலானதுளப்படியென்புமோவப்படியெனவல்லா சங்கராப்பிரவிர்த்தியாகின்றது — சுகத்தைப் பிரமிக்கச்செய்கிற காமனென்பவன் ஸ்திரீபுருஷானுடைய பனைத் துடியாயிருந்துக் கொண்டு சுகசல்லாடலில்லை — னைச் செய்வித்து அன்னியோன்னியமோடமுண்டாக்கிக்காமாந்தகாரத்துனால் ஒருவர்க்கெருவொயானையாகிறதாயிற்றினுந் கட்டிப் பிரபஞ்சத்தை விருத்தியடைப்பண்ணிப்பிரமதேவனாக்கிணையை நிகப்படுத்துகிறான் — ஆதலால் சுகலசெந்துக்களுடைய மனநிலங்குடியாயிருக்கிற காமவேகத்தினால்பாகத்தனிடத்தில் சதாவாசையானது சித்தமாயிருக்கின்றது அப்படியில்லை விட்டால் அறிவாதபதார்த்தங்களிலப்படியொருவன்பிரவிர்த்திக்கப்போகிறான் — சுகலசெந்துக்களுக்குமானையே பவநந்தமாகையாலிந்தத்தேகமரித்தாலுமானையானதுகுறையதில்லை — ஆதலால் விவேகானுக்குள் விடயங்களிடத்தில்தோஷமென்றுகண்டு அதிலமுந்தினைபுத்தியையும் விட்டுக்காமபாசத்தில் நின்றவனென்புமென்குறையுமெனமுத்திமார்க்கத்திற் கூடுவான்.

வினா- ஆனால் சற்புருஷானுக்குக் காமனைச்செயிக்கிற சூட்சுமமாகிய வுபாபமெந்நவனெனின்,

விடை- நனைப்பாகிறசங்கற்பத்தை விடுகிறதே சுலபமான வுபாயம் — அப்பா இதல்லாமலும் கேட்கப்பட்டுங் காணப்பட்டிருக்கிற ஏந்தமோக்கியவஸ்துவினிடத்திலும் நன்மைபென்கிற புத்தியை விட்டால் காமப்பிரவிர்த்தியில்லை — காமனுக்குவித்து சங்கற்பமந்தச் சங்கற்பத்தினுந் சுகலப் பிரவிர்த்தி

தியமுண்டாருப் ஆகலால்வித்தைக்கெடுத்தால் முனையெப்படியில்லை யா அப்படியேசங்கற்பநா சத்தினால் காமனும் நாசமா வான்மனிதனுளவன்போகபோக்கியங்களிடத்தில் நல்லதென்கிறபுத்தியிதற்பிரவிர்த்திப்பதேதவிரனொருத்தனும் சமியினால் பிரவிர்த்தியான் ஆகலால் காமனைச்செயிக்க வேனுமென்கற விசைபுள்ளவன் விஷயங்களிடத்தில் நல்லதென்கிறபுத்தியை யத்தவிரவேணும்.

வினா- சங்கற்பம்பிறவாதிருக்கிறதற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- விஷயத்தினுண்மையையெதார்த்தமாய்க் காணுகிற து மனையெதார்த்தமாயென் னுகிற துமான விரண்டிருவங் கா மப்பிரவிர்த்திக்கவகாசமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாணிக்கத்தினிடத்தில் கல்லாய்ப்பார்த்தவனுக்குப் ப யந்தோன்றாது அதுநன்மையென்கிற புத்தியுமில்லை அது க்கிரகிக்கவேனுமென்கிறபுத்தியுமில்லை—ஆகையால் ஒருவ த்துவினுண்மையை யெதார்த்தமாய்ப் பார்க்கிற து மனர்த மாயென் னுகிற துமே சங்கற்பரூபமாயிருக்கிற காமன்பிர விர்த்தியாதுருக்கிற வுடாயமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இனிநனலட்சணமாகமேதெனின்,

விடை- அது, பயங்கரஞ்செல்லாமிருப்பிடமாகவும்சதாகாலமு ந் துக்கத்தைகளர்ப்பிக்கிறதாகவும் மிகவுங்கெர்வத்தைக்கொடுக்கிறதாகவும்பந்துக்களுடையபனைப்பையுண்டிபண் னுகிறதாகவும் சந்ருணத்தைக் கெடுக்கிறதாகவும் மேலிகளு டைய சித்தத்தினால் மணங்குவதாகவும் மூத்திழிடைக்கெடுக்கிறதாகவுமந்தக் காரணத்தாக்குமலினைங் கொடுக்கிறதாகவு மிருக்கும்—ஈதல்லாமல் ராசாக்களால்பயமுஞ் சேராளால் பயமும் அசுமிறதியினால்பயமுந்தாயாநிகளால் பயமுமா யிருக்கிறதனமானது, பயத்தினால் மூழ்கியனர்த்தத்தக்கெ ல்லாமுல மாயிருக்கிறபடியினால் சற்புருஷாருக்குச் சுகங் கொடுக்கமாட்டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நனத்தைச்சம்பாதிக்கிறதிலும் ரட்சிக்கிறதிலும் தான

ம்பண் னுகிறதிலும் சிலவழிக்கிறதிலும் னுஷீ னுக்குச் சதா னு
 கங்கொடுப்பதால் தனஞ்சுகத்துக்குச் சாதனமாக மாட்டா
 னு—மேலும், சற்புருஷா னுக்குக் கூடத்தனலாபம் வருமாறு
 லோபத்தைக்கொடுக்கும்ந்தலோபத்தினால் விசுவகங் கொட்டு
 ப்போம்விசுவகங்கொட்டுப்போனால் தனித்துப்போவான்—மே
 லும்தனமான துகிடையாமற்போனால்மேலுதுக்கங்கொடுக்கும்
 கிடைத்ததென்றால்லாபமிவனைத்தகிக்கும் ஆகையால் சதாவி
 சனத்தைக்கொடுக்கிறதனமானது எனனுக்குத்தான் எனங்கொ
 டிக்கப்போகிறது—மனுஷீ னுக்குத்தான் போகத்தினால் மதங்
 கொடுக்குந்தான்ஞ் செய்தார்பிறப்பைக்கொடுக்கு மிந்தவிச
 ண்மிகையிலு மிவனுக்கு நல்லகெடுக்கடாமல் வியர்த்தமாய்
 ப்போகின்றது ஆகையால் தனத்தில் மதம்விருத்தியாகும் மத
 த்தினால் நினைவுகொட்டுப்போம் நினைவுகொட்டால் யுத்திகொட்டு
 ப்போம் பத்திகொட்டால் தானுங்கொட்டுப்போவான்—தனமா
 கது எனங்கொடுக்குமென்று ஆசையாகிறபாசத்தினால் திடமா
 யாலிங்கனம்பண்ணப்பட்டு அந்தத்தனசமீபத்திலே சதாகால
 முயிருந்து பார்த்திருந்தமூடர்களுடைய பிராணனைத்தனம்
 கொடுக்கிறதோது கூடத்தானேகொண்டிப்பாய்விடும் தனசம்பன்
 னனுலவன் அந்தகன்போலமுன்பின்மொதன்றாமல் சற்புருஷா
 னாவதென்க்கப்பட்டுந் துன்மாரீக்கங்கனிற் சிழன்றுந் துன்மாரீக்
 கக்கூட்டுறோமேடகூடியடிக்கொருக்கால்தபிமாற்றப்பட்டுமு
 டிவில் அந்தகார கூபத்தில் விழுவான் இப்படிப்பட்டதன ச
 ம்பன்னைக்குருடனுக்குக் கண்ணுலங்குமவுடதயாவது தரிந்திர
 மாடிய,மையேயாய்—மேலும், லோபமுங்குறோதமும் டம்ப
 முமதமாச்சரியமும் தனங்கிடைத்தமாத் திரத்தினால் வர்த்திக்
 ம் இப்படிவர்த்திக்கச்செய்யப்பட்டதனம் சித்தநிருமலத்தை
 பெய்ப்படிக்கொடுக்கும்—இந்தத்தனமானது கிடையாமற் போ
 னாலுமிரட்டிப்பத்துக்கம்,கிடைத்ததனம் சிலவாகக் கண்டால்
 தைவிடொட்டிப்பத்துக்கம் வீவேகிகளுக்குத்தூர்விஷயத்திற்
 சிலவுவந்தாலதைவிடவிரட்டிப்பத்துக்கமாம்—இப்படி நித்தி
 யம் சதாகவலையைக்கொடுத்தபயத்தை யிகடவிடாமல் செ
 ய்கிறதனத்தினால் தன்கிரகத்திலேசற்பமிருந்தாலந்த வீட்டிற்
 சஞ்சரிக்கின்றவனுடைய சித்தமெப்படி நிலைக் கடையிலே
 யோ அப்படியே சித்தநிலைக்கடைவரமாட்டா தென்றறி.

வினா- இனிதனமில்லாதவனுடையலட்சணமெப்படியெனின்,
 விடை-மனுஷீர்சஞ்சாரமில்லாதவனத்திலுமனுஷீர்மாபுகிறப

ஈழனத்தி லுங்கள் ளர் சஞ்சரிக்கிற விடத்தி லுமனுஷீர் கூடி யிருக்கிற விடத்தி லு மனுஷீரில்லாத விடத்தி லுந் தரித்திரம டைந்தவன் சொஸ்தமாய் சகல்செனங்களா லு மாதரிக்கப்பட்டுச் சகமாயிருப்பன் தனமுள்ளவன் சதாகலேபோருந்தின பு த்நியோடேதான் பெற்றபிள்ளையினிடத்தி லும் பயப்பட்டுச்ச தாகிலேசத்தைதயடைவன்—ஆதலால் தனமானது அநந்ததுக் கத்துக்கிருப்பிடமாகையாலிந்த அரித்தத்தினால் பிரதிசூலமே தவிரப்பருஷார்த்த சித்தியேயில்லை யென்றுசாதுக்களானபே ரிகள் அரித்தத்தைவிட்டுடாழிந் துவனமேபோய் விடுவார்கள்— இதுவுமல்லாமல் பத்திவிசுவாசகுணம் பொருந்தினகிரிகை யு டனே பெரிசேயார் ஒருக்குச் சம்மதியாய் நடக்கிற புத்திரானே யுந்தானைத்துக்கும் போகத்துக்குமனுசூலமாயழியாம லிருக்கி றதனத்தையும் லட்சுமிவடாட்சம பொருந்தின கிரகத்தையும் சற்பருஷாளா விருக்கின்றபேர்கள் சருதியினாலும் அனுபவத் தினாலும் அணித்தியமென்றெண்ணி விட்டுடாழிவார்கள்—அஞ் னு னிகளாயிருக்கிறபேர்கள் நித்தியமென்றெண்ணி மோகயா கிற சமுத்திரத்திலழுந்திப்போவாக னென்பது—யாதாமொ ருவர்மலக்கூட்டமாயிருக்கிற கிரகத்தினால் சுகமென்றெண்ணி மலத்திலிருக்கிறபுழுக்களைப்போலக்ஷேத்திரபாத்திரவாசையி னால் அதைத்தேவதாசரீரம்போலெண்ணிவாழ்ந்துக் கொண்டி ருக்கிறார்களோ அவர்களுக் கொருக்காலு மோட்ச மென்கிற சொல்காதி லுங் கேட்கக்கிடையாது திரும்பவுங் கெற்பவாசா திதுக்கங்களைக்கொடுக்கும்—எவர்கள் தாரபுத்திர தனங்களிலி ருக்கிற வானைசையநிராசைடா யொழிக் கிறார்களோ வவர்களுக் குமோட்சவிச்சாபமொன துதித்திக்குமன்றியிதர ளுக்கில்லை—ஆதலால் ஸ்வராசீர்ப்பண புண்ணியகன்மங்களினால் பாவங்களை யத்தியந்தம்போக்கடிக்கிறவர்களாயும் வேதத்திற்சொன்ன அ ரித்தத்தினிடத்திற் பிரவிருத்திக்கிறவர்களாயும் சித்தசுத்தியுள் ளபேராயும் புத்திசாலிகளாயும் நித்தியாநித்திய பதார்த்தசே தனையையன்புடனேய டிக்கடிவசய்துக் கொண்டிமதினாலுண் டாகிற மகா வயிராக்கியமென்கிறவனைப் பொருந்தின வர்க ளாயும் மோட்சமொன்றே வேணுமென்கிற உபேட்சையோடு கூடினவர்களாயுமிருக்கிற சந்நியாசிகளுக்குச் சமஸ்த விஷ யங்களிலும் படர்ந்திருக்கிறஆசையாகிற கொடியை யறுக்கி றதுசுலபம்—மேலும், பெலமாயிராநின்ற இந்தச் சமஸ்தா ரமிருத்தியுவானை மோட்சடைக்குப் பெரிதாகியவாசல் கள்முன் னுண்டி.

வினா- அதேசெனின்,

விடை- காந்தையென்றுங்கனகமென்றுஞ் சிங்குணவென்று
ஞ்சொல்லப்பட்ட இந்தவாசகங்களை யெவ்வகைக்கிறுந்
அவனுக்குமிருத்தியுபயமில்லை—மோட்சவட்கமி நகரத்து
க்கு மொருத்தராலும் பிரவேசிக்கப்படாத படிக்கிறக்கிற மு
தில்வாசல் ஒன்றுண்டு அந்தவாசலானது, தனம்ஸ்தீரெயங்கிற
விரண்டி அதலினால் முடப்பட்டிக் காமனென்கிற தாழா தீபுட்
டியிருக்கும், யாதாமொருதீரனாயிருக்கிறவனிந்த மூன்றையும்
பிளந்தெறித்துப் பெருகிறுந் அவன்மோட்ச வட்கமிபுடை
யசுமேபோகத்தை யனுபவிக்கிறதற்கு யோக்கியனாவான்—ஆ
கையால் விவேகமாகிறபரியின் மேலேறிக் கொண்டு தீவிரவை
ராக்கியமாகிறவானேத்தரித்துக் கொண்டுசீதோஷ்ஞாதி சுகதுக்
கலாபநட்டங்கள் வந்தாலுஞ் சம்பாய்ப்பொறுத்துக் கொண்
டிருக்கிற உபசாந்தனுக்குச் சத்துருவானவனில்லை—விவேகத்
தீனுண்டான தீவிரவைராக்கியந்தானே மோட்சத்துக்கு நிலைக்
கடையென்று சந்தருஷாள் சொல்லியிருக்கிறார்—எனகையால்
மோட்சம் வேணுமென்று இச்சித்த புருஷனுனவன் மூலன்
ர்த்தீவிர வைராக்கி யத்தைப் பிரயத்தனம் பண்ணி யானாலுஞ்
சம்பாதிக்க வேணும்—யாதொரு புருஷனுனவன் வைராக்கி
யமில்லா திருக்கிறுந் அவன் தேகாதிபந்தங்களைவிட்டொ
ழியமாட்டான் ஆகலால் வைராக்கியமானது பெந்தங்களை
யறுக்கிறதற்கு வொருவாளாயிருக்கும்—யமாலயம் போலிரு
க்கிற வீட்டில் மகா பெரியவர்களாகவிருந்தாலும் வைராக்கிய
மில்லாதபடியினால் தாபத்திரயங்களா லிடைஞ்சல் பட்டுக்கி
மெனப்பார்களாகையால் பிரயத்தனம் பண்ணியாகிலும் இந்
தத்தீவிர விரத்தியைச் சம்பாதிக்கவேணுமென்றறி.

மூன்றுஞ்சாதனம்.

வினா- இனிசமாதி சட்கசம்பத்தியாவதேதெனின்.

விடை- சமம், தமம், உபசதி, திதீட்சை, சிரத்தை, சமாதானமா
கியவாறுமேசமாதிசட்கசம்பத்தியென்றுசொல்லப்படும்.

வினா- இதில் சமமாவதேதெனின்,

விடை- மனதுக்குத்தன்ருட்டத்தி லொருமைப்பாடா யிடை
விடாமல் நிலைத்திருப்பதேசமமென்று சொல்லப்படும்—
மேலும், இந்தச்சமமானது, உத்தமசாந்தியென்றும் மத்தி
மசாந்தியென்றும் அதமசாந்தியென்றுமூன்றுவிதமாயிருக்
குமெனப் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா- இதிலுத்தமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- மஹமானது விகாரத்தைப்பொழிந்து லட்சியவத்துமா த்திரமாய் நிலைத்திருப்பதே பிரமநாயகன லட்சணமானவு த்தமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- மத்திமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- பிரத்தியேகான்யசெருப வடையாளத்தைச் சதாவ னுசந்தானம் பண்ணுகிறதே சுத்தசத்துவலட்சணமான ம த்திமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- விஷயவியாபாரத்தை விட்டுச் சிவனைமனத்தினால்ச் செய்துக்கொண்டிருக்கிற தேமலினசத்துவ லட்சணமான அதமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்—இப்படிப்பட்ட சம மானதற்கு முன்னங்கமென்றும் பின்னங்கமென்றும் பிரண் டங்கமுண்டு அவ்விரண்டங்கமும் பொருத்தினாலிந்தச்சம மானது சித்திக்கு உதில்லாதிருந்தால் சித்தியானது.

வினா- அவையேதெனின்,

விடை- தீவிரவைராக்கியமே முன்னங்கமென்றும் சீவகாருண் ணியமுதலானதுகளே பின்னங்கமென்றுஞ் சொல்லப்படும்-- ஆயினும், இந்தச்சமமானது, காமக்குறோதலோடமோகமத மச்சரியங்களாகிறவாசத்துருக்களையுமே மெனஞ்செயிக்க ப்படவில்லையோ அவனுக்குச்சித்தியானது, சத்தாத்விடயங்க ளைவிடம்போலெண்ணித்தீவிரமோட்சவிச்சையித்திருப்பி ப்பாராதிருக்கிறவனென்கொளு அவனுக்குச்சித்தியானது—எவனால் நல்லவனையாராதிக்கப்பட்டவிலையோ எனனுக்குக்குருகடாட்ச மிலையோ எனனுடைய சித்தம்நீன்மலமாகவிலையோ அவனு க்குச்சித்தியானது, ஆகையால்மனதுநிருமலமாகும்பொருட்டுப் பெரியவர்களுந் சமாதானஞ் சொல்லியிருக்கிறபடியிந்தச்சம மானது சித்தித்தால்மனது நிருமலமாகும் சித்தியாவிட்டால் நீ ருமலமாகாது—பிரமசரியமும் அயிம்சையுமுததயவும் வண க்கமுப்விஷயாசத்தியம்அனுகூலமுடம்பமும் அசத்தியமும மதையுமில்லாதிருக்கிறதந் தயிரியமும் தேகபிரமாணமுமில் லாதிருக்கிறதயிஸ்வரதியானம்பண்ணுகிறதும் பிரமவித்துக்க

ஞானசாவகாசம்பண்ணுமிதனும் ஞானசாத்திரார்த்தங்களை அ
ஞானமப்பாடாய் விசாரிக்கிறதும் சுகனுக்கங்களைச் சமமாய்பா
சுக்கிறதும்சகா ஏகாந்தவிருத்தியாயிருக்கிறதும் மேட்சவிச்
சைபுமுகியவிருத்தமுதலானவைகள் எவனுக்குண்டாயிருக்குமோ
அவனுடையசித்தம் நிருமலமாகும்—என்னுக்காகிலு மிஹில்
லாமலபலவழியில் சுழல் குல் அவனதுசுத்தம் நிருமலமாகமா
ட்டாது—மேலும், ஸ்கீர்களை நினைக்கிறதும் பார்க்கிறதும்வந்
தஞ்ஞடைய சூனதர்மங்களைக் கவனிக்கிறதும்மர்களை நன்மை
மெய் றென்னுமிதனும்பாக்களிடத்திற் பிரீதியுமொர்களிடத்
திலவசனிக்கிறதும்மர்களுடைய கூட்டுறவுமொர்களைக்கலக்கி
றதுமாகிய இந்த வெட்டுவிதமுமைதுன மென்னும் அதற்கு
விலடனம்சித்தநிருமலமான பிரமசரியமென்றுஞ் சொல்லப்
படும்—ஆகையால், மஞ்ஞவாக்கியங்களினு லுயிர்களைப்பீடி
யாமலிருப்பதும் பூததயவும் திரிகரணசுத்தயாய் சதாவண
க்கமும் அயிசுவரிய தபசுருபசூலவர்களுகிரமாதி களினுள்அ
கங்காரம் பிரவிர்த்தியாத படிக்கபிமானத்தை விட்டுடாழிகிற
தும் குரு வேதாந்தவாக்கியார்த்தங்களில் திடநிச்சயமும் எவ
னுக்கிருக்குமோ அவனுக்குமனசுநிருமலமாகுமென்றறி.

வினா- இனி-தமமாவதெதனின்.

விடை- பிரமசரியாதிதர்மங்களில் சித்தமேகாக்கிரக மாயிரு
ந்துசத்தாதி விஷயங்களிலிந்திரியங்கள் செல்லாதபடி நிறு
த்துகிறதே தமமென்று சொல்லப்படும்—மேலும், இந்தி
ரியங்களுடைய பிரவிருத்திவிஷயங்களிற் செல்லாமல் நிறு
த்துகிறதேசித்தசாந்திக்குச்சாதனமானதம மென்றுமேயாகி
களாந்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- அதேனெனின்,

விடை- இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லும்போது மன
தும்பாபவும்அதுபழிபாய்ப் போகுமாயைவாலிந்திரியநிக்
கிரசம்பண்ணினுல்மனம் வெளியிலேபோகிறமேகமொடுங்கி
ச்சாத்திகபரவசத்தையடைந்துபோது நிருமலமுண்டாகும்—
ஆதலால் மனப்பிரசாதத்துக் கடையாளமிந்திரியங்களை விஷ
யங்களிற் செல்லாதபடி நிறுத்துகிறது, அப்படி நிறுத்தினு
ல் மனதுக்குப் பாகியார்த்தம்பாகங்க ளொழியும் அப்போது
சித்தமானது தன்னுடைய மலினபாவங்க ளொழிந்து மெள்ள
மெள்ளச்சாந்தியை யடையுமாயைவால் சித்தத்தினுடைய பா

விபரீதமேபாகங்களை விட்டுப்போய்கிறதே மோட்ச மென்று
மோட்சலட்சணத்தை யறிந்தபெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்
ஆகலாம்—புழுதிக்களுக்குமே நிருமலமாகிறதற்குச் ச
லபமானது தமத்தைத் தவிரவேறொன்றில்லை மேலும் இந்தத்
தமத்தினால் மனைக்கு நிச்சலமும் நிருமலமும் முண்டாகுமாத
லாலிந்தப் பிராணபாமத்துக்குத்திக்குத் தேசகாலமிது முத
லான நியமமும்தெண்ணியபடியினால் புத்திமாறாபிருக்கிற வ
னிதுகளைல்லாமதுக்கு விநோதமென் றெண்ணிச் சித்தசாந்தி
யடைகிறதென்பொருட்டுச்சொம்பலில்லாமல் இந்தத்தமத்தை
யே அப்பியாசிக்கவேண்டும்— இந்தத்தமாப்பியாசத்தால் சத
லவந்திரியங்களுடைய போக்கைநிறுத்துகிறதினாலும்போக
மோக்கியங்களைத்தோஷி திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிறதினாலும்
சுவாப்பிரசாதத்தினாலும் குருப்பிரசாதத்தினாலும் கொஞ்ச
காலத்தில் சித்தசாந்தியடையும்.

வினா-இனி-திதீட்சையாவதெதெனின்,

விடை- பிரார்த்தனையெனத்தினால் ஆனியாத்மீகமாகிப்படி திக
மதி தெர்வீகமாகிற தாபத்திரயாதினாக்கங்கள் தன்னையந்
தடைந்தாலுமதுகளை மெண்ணாமல் பொறுக்கிறதே திதீட்ச
சையென்று சொல்லப்படுகிறது— புழுதிக்களுக்குத்திதீட்சைக்
குச்சமானமானவங்க றொட்சையேறொன்றில்லை ஆகையால் தி
ரபுருஷாளாகவிருக்கிறபேர் களிந்தத்திதீட்சையைக்கைவசமா
கத்தரித்துக் கொண்டு சகல விக்கினங்களையுந்திரணி கரித்து
மாயையையச்செயிப்பார்கள்— இந்தத்திதீட்சையுள்ள பேர்களு
க்கேயோசனத்தியுமோட்சசாம்பிராச்சியலட்சுமீகபோக சித்
தியமுண்டு, எப்படிப்பட்டவர்களும் திதீட்சையில்லாத வரை
யில் விக்கினங்களால் அடிபட்டி மாத்தில் நின்றஇலைகளானது
பிரசண்டவாயுவினால் பெப்படி பூமியில் விழுந்து போகு
மோஅப்படியும் அக்காதினமகிவிபிவார்கள் திதீட்சையுள்ளவ
ன் தபளையக்கியந்தீர்த்தம் விரதம் கேள்விஜகவாரியம் சொர்
க்கமோட்ச முதலானது களில் எதுகளை யிச்சித்தானேனதுக
ளை யடைவான்— இதுவன்றியும்— பிரமசரியம்அயிம்சைசா
துக்களைப் பூசித்தல் பிறர்-பூிக்கிறத்தைப் பொறுத்தலாகியவி
வைகளெல்லாந்திதீட்சையுண்டானவனுக்கே சித்திக்கும்— இ
ந்தத்திதீட்சையானது, சகல சாதனங்களிலும் முத்தமசாதனமா
கையால் எந்தத்தாபத்திரயாதிவிக்கினங்களானது பிதனால் நிவா
ரணமாகும்— ஆதலால்தனக்குவருகிற துக்கங்களை திதீட்சையி

ஐஸ் பொறுத்துக்கொண்டு சத்தியானுசாரமாய் மெள்ளமெள்ளச் சிரமனாதி-போப்பிரயத்தனம் பண்ணுகெனும்.

வினா- அப்படிபிரயத்தனம்பண்ணித் தீரீட்டைச் சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதெனின்,

விடை- பிரயத்தனம்மேதெனினால் தனக்குவந்ததுக் கங்களைப் பொறுக்கிறதே பிரயோசனம்.

வினா- இனி உபரதிகாவதேதெனின்,

விடை- சித்தசுத்திக்குச் சாதனங்களாய்க்கண்டறித்தியை நடித்தியாதிசுலகன்மங்களை யும்வைராக்கியமென்கிற விதியினால்விட்டொழுகிறதேசந்நியாசமென்றும் உபாயமென்றுஞ்சந்திருஷ்டாங்குச்சம்மதமாய்ச் சொல்லப்படும்—மேலும் உபாதி யென்கிறசத்தார்த்தமாவது—சுலகன்மத்தியாகம்பண்ணுகிறதற்கே யானதாலிதுவேகன்மசந்நியாசமென்றுசொல்லப்படும்— வேதத்தினுஞ் சதவ் கன்மத்தியார்கடே சந்நியாசமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இதுவன்றியுங்கன்மங்களினாலுற்சாதிக்கப்பட்டலோகாதிசுலகங்களுக்கும்வேதங்களினால் அனாதியத்துவங்கட்கட்டிருப்பதால் நித்தியபலத்தையிச் சத்திருக்கிறபரமார்த்தனுக்குஇப்படியழிந்து போகின்றகன்மங்களினாலுற் பிரயோசனமேதுருக்கின்றது, மேலும்கன்மத்தினால்சாதிக்கப்பட்டபலம்பற்பாத்தியமென்றுமூர்ப்பிடமென்றுஞ் சமுற்காரியமென்றும்காரியமென்றும்தான் குவிதமாயிருக்குமிதை விடவேறில்லை நித்தியமாயிருக்கிறபிரமத்தனுக்கு இந்நான் குங்கடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுதசித்தமாயும் சர்வதாதானடைந்தாயும் நிஷிதளமாயும்நிஷிகிரியமாய் மிருக்கப்பட்ட பிரமத்தையுண் டிபண்ணினதொருவஸ்துவ மில்லையென்று வேதத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறதுஆகையால் பிரமமுற்பாத்தியமாகமாட்டாது—யாதொருபோகத்தையடைகிறவனுக்கு மந்தப்போகத்துக்கும் பேதமுண்டாளுலப்போது அடையப்படுகிறவனால் போகமடையப்படும் அப்படிபேதமில்லாமல் சர்வதாயத்தொயடைந்திருக்கிறபிரமத்துக்கொருக்காலுமார்ப்பிடங்கடாது--மேலும் உலகத்தில் மலினமாயிருக்கிற கண்ணாடிமுதலானதுகளுக்குத் துலக்குவிக்கிறதான சமுற்காரியம் வேனும் அப்படியில்லா

மலாகாசம்போலித்திய சுத்தமாயி ருக்கிறபிரமத்துச் சொருகு
மூற்காரியமாயில்லை—இது கைவியப் நினைமாயும் நினைமாயும்
மாயுமிருக்கிற பிரமத்துக்கு எந்தத் தோஷங்கூடப் போடுவீர
து, என்னுடைய முதலான துணைப்போலிருக்கிறபிரமத்துக்கு
புணையிலிணம் போக்கச் சமூகாரியம் வேண்டும்—அந்தமாயி
ன்றி வேதத்தில் கேகலெமென்றும் நிர்ணயமென்றும் பிரமத்
தைச் சொல்லியிருப்பதால் அப்படி நிர்ணயமாயிருக்கிற பிர
மத்துக்குச் சமூகாரியம் போலொருருணத்தையுண்டிப்பதைக்
கூடாது—மேலும், லோகத்திற் சிரவியமாயிருக்கிற பாலமு
தவெடுத்துக்கொண்டுப் பரிணாமதி விகாரங்களுக்கிடையே
லநிலிக்களமாயிருக்கிறபிரமம்விவாரியமாகப்பட்டது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுருதியானது நிஷிளம் நிஷிகிரியம்சாந்தம் நிர்ஞ்சன
மென்று வஸ்துவிலுடைய தத்துவத்தை யுள்ளபடியாகால்
லுகிறது—ஆகலாகர்மத்தினால் சாதிக்கப்பட்ட உற்பாத்தி
யவிகாரங்கள் பிரமத்துக்கு ஒருங்கு வஞ்சொல்லக்கூடாது.

வினா- பிரமங்கன்மத்தினுல்தான் சாதிக்கப்பட்டதோடுவனின்,

விடை- கன்மம், அசத்தியம்-பிரமம் அருதி நித்தியமாகையால்
கன்மத்தினுற் சாதிக்கப்படுகிறதல்ல.

வினா- கன்மசாத்தியமானதை அசத்தியமென்கிற தெப்படி
யெனின்,

விடை- கன்மத்தினு லுண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கிறதேகாதிப்பிர
பஞ்சம் இகத்திலெப்படி யழிந்துபோகுமோ அப்படியே
புண்ணிய கன்மத்தினுற் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாலோகங்களா
னது அழிந்துபோகும் சகலருக்குஞ்செய்யப்படுகிற கிருத்தி
யங்களழிந்து போகுமென்கிற ஏது ஜாக்கிருதையாய்த் தோற்
றிக்கொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் கன்மசாத்தியமானசொர்
க்காதி லோகங்களைவித்துவாஸியிருக்கிறவன் நித்தியமென்று
மோகப்பட்டான்—மேலும் ஜெகத்காரணமான பிரமம் நித்திய
மென்கிறது சகலருக்குஞ்சம்மதம் சுருதியிலுமிந்தப் பிரமந்
தானே ஜெகத்காரணமென்றும் சொல்லுகிறது, அதிலுஞ் சாம
வேதோபநிஷித்தானது, சகலமும் பிரமம் மன்றுஞ்சத்தியமென்
றுஞ்சொல்லி அந்தப்பிரமத்துக்குத்தானே நித்தியத்துவமுஞ்

செகத்சாரணத்தினுமூந் திறமாய்ச் சொல்லுமின்றது ஆகையால்பி
தமமேசர்வறித்தியமென்கிறதிற்சந்தேகமில்லை,மேலும்வேதவா
க்யமானது கன்மத்தினாலும் புத்திராளாலும் தவத்தினாலும்
மோட்சம்வரமாட்டாதென்று கன்மநிகளைப்பிரத்தியட்சமாய்நி
ஷேதிக்கின்றது—ஆதலால் எவ்வெருருவன் பிரத்தியகான்மாவா
வது பிரமவித் தென்று சதாவிசாரித்துச் சகலகன்மமும் நிஷே
தம் பண்ணுகிறானே அவனுக்குப்பரம்பிரமலட்சணமான கை
வல்லியஞ்சித்திக்கும் அதுதவிரக் கெங்காஸ்தானங்களினாலும்நீர்
த்தனங்களினாலும்செய்யக்கொள்ளுஞ்சாந்தராயண முதலானத
பகசளினாலும் அசுவமேம்தாதிபெக்கியங்களினாலும்ருக்குவேதா
திகளினாலும் பிரமத்தையடையமாட்டாணென்பது நித்தம்—
ஞானத்துஞல் மோட்சமென்றுஞ் சகல கன்மங்களையு நிஷேதி
த்தஞானம்மோட்சமேயு வென்றுஞ் சுருதியிற் சொல்லுகி
ன்றது—அப்பா,விவேகிபாகவு மவிரத்தஞ்ஞகவும்பிரமமே நித்
தியமென்றநிந்தவஞ்ஞகவும் பிரமந்தாஞ்சேணு மென்கிறதி
ச்சைபுடைத்தாயிருக்கிற வஞ்ஞகவுமிருக்கின்ற புருஷனுக்கு அ
வித்தியமாயிருக்கிற கன்மசாமக் கிரியங்களில் பிரதிவர மாட்
டாது—ஆதலால் அறித்தியமான சொர்க்காதிசாதனங்களாய்ச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற நித்திய தைமித்திகாதி சகல கன்மசாந்
னங்களையும் பிரமபதமடைய வேணுமென்கிற முழுட்சவான
வன் தன்முய் விட்டொழிபவேணும்.

வினா- முழுட்சவானவனுக்குச்சாதனங்களெதனின்,

விடை- இரண்டிகையுடையவனுக்கு எப்படிதன்னுடல் சகல
காரியமுஞ் சாதிக்கப்படுமோ வப்படிபோலக் கிரக ஞானிக
ளே சாதனம்,மேலும், தீபமானதைத் தூண்டுகொடுத்தா
லெப்படி பிரகாசமாமோவப்படியே கிரவணத்தினால் ஞா
னமும் பிரகாசஞ்சும்மோட்சத்துக்குச்சாதனம் ஞானமென்
று பிரமவித்துக்கள் சொல்லியிருப்பதால் ஞானத்தைச்சி
த்தமாயப்பிரபாசம் பண்ணவேணும்—அப்பா விசிதமாய்ப்
பண்ணவேண்டிய கன்மங்களைமுழுட்சவானவர்க ளெப்ப
டிவிடப்படுமென்று முடாளைப்போல் நீயஞ்சங்கை டண்
ணவேண்டாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கன்மத்தினுடையபலம் வேறுஞானத்தினுடைய பல
ம்கேறு கன்மசாமக்கிரியம் வேறுஞானசாமக்கிரியம் வேறு

கன்மாதிகாரிலேறு ஞானாதிகாரிலேறென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- ஆசையுடன் கூடினவன் கன்மாதிகாரி, நிராசையுடன் கூடினவன் ஞானாதிகாரி, அயிசுவரியவானவனான சாமர்த்தியவானாகவுமிருக்கிறது கன்மாதிகாரியினுடைய லட்சணம், சிவ ஞானிகளைப் பொருந்தினவனாயிருக்கிறது ஞானாதிகாரியின் லட்சணம்—மோட்சத்துக்கதிகாரி இகழத்திரார்த்தப் பாயோகத்திலே யாசையில்லாத ஞானியாகிய சந்திரியாசி, கன்மம் கருக்கதிகாரிகரகமாகிய வீழிடையவன்—கன்மிக்குச் சாதனம் வீழீயெக்கியபாத்திரங்கள், ஞானிக்குச் சாதனம் ஒரு சிவனைத்தேவத்தவிரவேறு சாதனமில்லை—கன்மத்தினால் திரளாய் மேன்மேலும் அகங்காரம் விருத்தியடையும் ஞானமாவ சிவனைத்தினால் டிக்கடியகங்காரமழிந்துபோம்—கன்மசாத்திரமானது பிரவிருத்தியைக் கொடுக்கும் இதை யனுட்டிக்கிறவதிகாரிகளுக்கு மொன்றுக் கொன்று பின்னமாயிருக்கும்—கன்மிக்கும் ஞானிக்கு மொருத்தருக்கொருத்தர் கூட்டுறவுமில்லை, கன்மிக்குச் சாமக்கிரியம்பற்றும், ஞானிக்குச் சாமக்கிரியம் அகம், ஞானம் ஊர்த்தகெதுவையக்கொடுக்கும், கன்மம் அதோகெதுவையக் கொடுக்கும், அப்படிப்பட்ட ஞானகன்மங்களிரண்டையுமொன்றையொன்று எப்படியபேட்சித்திருக்கும் ஒன்றிலேயொன்று எப்படிக்கூடியிருக்கும் அக்கினிக்குத்திரனைத்துக்குமிருட்டிக்கும் பிரகாசத்துக்கு மெப்படியொன்றுதல் கூடாதோ அப்படியே ஞானகன்மங்களுக்கு மொன்றுதல் கூடாது, ஒன்றுக்கொன்று சத்துருக்களாவதால் ஒன்றுக்கொன்று எப்படியதிகமாயிருக்கும் ஆகையால் ஞானத்தின் சந்திரனை விசேஷித்தினால் கன்மமானது மறைந்துபோம், கன்மத்தினால் ஞானமறைபடமாட்டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- உணைகமாயிரங்கோடி விறகுகட்டுபோட்டெரித்த அக்கினிஜ்வாலையானதும் சூரியபகவானுக் கெவ்வளவாகிலும் மறைப்பாகிற உபகாரம்பண்ணமாட்டாததெப்படியோ அப்படியே லச்சகஸ்ரகோடி கன்மங்கூடியும் ஞானத்தை மறைக்கமாட்டாது, அந்தக்கன்மங்களும்— ஞானத்துக்குள்ளே யொடுக்கிப்போம் ஒருபுருடனிடத்திலாசியித்துக்கொண்டிருக்கிறவிரன்மியைகருங்கூடித்தொழிதெய்யும் அதுமேபால் ஞான

ன்மங்கனொன்றாய்க்கடித்தொழிற் செய்யமாட்டாது -- கன்மங்
கர்த்துருதந்திரம், ஞானம்வஸ் துதந்திரம், காத்தா வினாற் கன்மங்
ள் செய்பவஞ்செய்யாதிருக்கவக்க. மிம் அப்படிவஸ் துவுக்குமீனா
னத்துக்குமீனாருக்கா லும் கர்த்துருதந்திரம் கூடாது -- ஒருவன்
வாஸ்து, கன்ம னுக்கெதா கெடப்படிந் னுகிறதோ அப்படியே
ஞானமான தும னுபவப்பிரமாணங்களினு ண்டு குடும்பதவிரக்
கன்மங்களை யுட்புத்திபுத்தியையுமே பட்சியாது ஆதலால் ஞானம்
வஸ் துதந்திரமெல் கிறதிற்சந்தேகமேறுருக்கின்றது, பெரியவ
ர்கடாலும் ஞானம்வாஸ்தவமல்லவென் றுசந்திக்கக்கூடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- லோகத்தில் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாய் பதார்த்தத்
தில்சமுசயாதிகளெப்படி வாஸ்தவமாயில்லை யோ அப்படி
யே அனுபவப்பிரமாணமாய்க் கண்ட ஞானமும் சமூகயாதிக
ளில்லாமல்சத்யமாயிருக்கையால் வாஸ்தவமல்லவென்பது கூடா
து, நித்தியசித்தமாயும் நிரவயபொய்யிருக்கின்ற பரப்பிரமமெல்
லாவானது - தன்மனதிலேயனுபவமாய்க்காண் கிறதோ து வேறொ
ருதொழிலையுமே பட்சியாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கண்ணினுற்பாரீக்கிற ரூப ஞானமானது நன்றாய்ப்பார்
க்கிறதோ துமற் றென்றில்கூடாமல்பிரத்தியட்சமாயெப்படி
தோற்றப்படுமோ வப்படியேசந்தேகமறத் தோற்றுமென்றி
யே றென்றற்செல்லாது ஒருபருடன் ரூபத்தைப்பாரீக்கிறதற் றொ
நயனத்தைத் தவிரவேறென்றென்ற யெப்படியே பட்சிக்க விஷ்ணு
மோ அப்படியே பரப்பிரமவஸ் துவைப்பாரீக்கிறதற் றொச் சிர
வனுதிகளுண்டாகிற ஞானத்தைத்தவிரவேறெருரு தொழிற்செய்
யத்தேவையில்லை -- கர்த்துருவினுடைய காரியங்கன்மம் அந்நி
னுடைய காரியங்கள் சுபாசுபங்களி னுகளைப்பிரமாணமாயநிகிறது
அனுபவமானதாலிந்தஜெகத்துமாயா காரியமென்பதிற்சந்தே
கமில்லை -- நசோபநிஷ்த்தில்வித்தையவித்தையிரண்டையுமொ
ருமித்தறியவே னுமென்று சொல்லியிருப்பதுங் கன்மேமொபாச
னையச் சொல்லியதே தவிர ஞானத்தையுங் கன்மத்தை யுமொ
ருமைப்பாடாய்ச் சொல்லவில்லை -- ஆகையால் நித்தியாநித்திய
வஸ் துவிலேவகமும் இகழுத்திரார்த்தபலமோகவிராகமூடில்லாம
லிருக்கிறமூட்டுக்கேகன்மோபாசனை பண்ணுகிறது சுபாவம்
தீவிரவைராக்கியம் பொருந்திப்புத்திசா லியாய்ப்பிரமானந்தத்

தைவிரும்பின முழுட்சுவுக்குக் கன்மங்கள் தேவையினை—
யாதொருவனுக்குமோட்ச விச்சையினு வெப்போது தீவி
ராவராக்கிய முண்டாருமோ அட்டோதே கன்மசந்நியாசம்
பண்ணுகிறது சுபாவம்—ஆகையால் புத்திமான்களிலேதே பிர
மாணமென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அப்போட்சஞானத்துக்குக் கன்ம சாதனங்கள் தேவை
யில்லை யென்றுதெதங்களால் நிஷேதிக்கப்படுகிறது. கதை
யிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூடத்தரானவர் வேதத்தினு
லும் தபசினுலும் காணப்படுகிற வரல்லொன்று சொல்லியி
ருக்கிரார்—மேலும், சுருதியில்பிரவிருத்தியென்றும், நிவிர
த்தியென்றுமிரண்டு விதஞ்சொல்லி யிருக்கின்றது, அதில்பிர
விருத்தியினால் மனுஷனுக்குப் பெந்தமும் நிவிர்த்தியினால்
மேட்சமுமாகையால் மோட்சத்தைவிரும்பினவர்கள் கன்மச
ந்நியாசம் பண்ணவேணுமே தனிரஞானகன்மங்களிசண்டையு
மொன்றாய்க் கூட்டுகிறது ஒருக்காலும் கூடாதுஆகையால் ஞா
னம் வேணுமென்கிறவன் சகல கன்மங்களையும் விடவேணும்
யாதொருவன் கன்மங்களைச் சாதனமென்றும் இட்டமென்றுங்கி
ரகித்தானே அவன் அந்தவசத்துக்களழிந்துபோமென்றுதன்மு
ய்த் தெரிந்தபோததினாலேயே நாசப்படுவான்—உபரதிசத்தா
ர்த்தமானதுமுன்கண்டயா தொருவிடயவஸ்துக்களையும் விட்
டொழிகிறதாகையால் அந்தஉபரதிமுக்கியமென்றும்கெவுளை
மென்றும் தொழினினுலிரண்டுவிதமாகும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விருத்திக்குத்திரிசியமானவிஷயங்களைப்பரித்தியாசம்
பண்ணுகிறதேமுக்கியோபரதியென்றும்தெதாங்கங்களையி
ருக்கிற கன்மங்களை விடுகிறதே கெவுளோபரதி யென்றுஞ்
சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- யாதொருபருஷனும் பிரதானமான உபரதி சித்தியா
ர்த்தமாகும் பொருட்டுவேதாங்கமான கன்மங்களைச் சந்நி
யாசம் பண்ணவேணும் அந்தக்கன்மசந்நியாசமான அங்க
னைமாதால் பிரதான உபரதிசித்திக்க மாட்டாது—ஆதலால்இ

கழுத்திரார்த்த பலபோகங்களில் நன்றாய் விரத்தி வந்தவுடன் கன்மசந்நியாசம் பண்ணவேணும் அப்படியே ஸ்வராக்கிரமியில்லாமல் கன்மசந்நியாசம் எவன்பண்ணுகிறானோ அவனுக்குச் சண்டாளனாயிருக்கிறவ லிடத்தில் வேதமந்திரங்க ளுபதேசித் தாலெப்படிபலமில்லாமல் நிஷ்பலமாய்ப் போகாமோ அப்படியே நிஷ்பலமாய்ப் போகும், மோட்சம் வேணுமென்று ஒரு தேவதையைக்குறித்துக் கழுத்தையரிந்து கொள்ளுகிறவனெனவ னோ அவனுக்கும், செங்காப்பிரவேசமாகிற வனுக்கும், புத்திர தேகாதிகளிடத்திலெப்படி வெறுப்போ அப்படிவனுக்குவி ரத்திவருகின்றதோ அவனுக்குச்சந்நியாசங் கூடுபென்றி யிதரா னுக்குக் கூடாது—ஆகையால் ஸ்வராக்கிரமம் வந்தவன் சந்நியா சம்பண்ணவேணும்மற்றவன் கிரகத்திலேயிருக்கவேணும், சந்நியாசம் பண்ணியும் விஷய விச்சையிருந்ததானால் நரகங்களி ல்வாழைப்படுவான்—ஆதலால்சகலகன்மங்களை யும்விட்ட சந்நி யாசியானவன் பூர்வங்கிரகஸ்தனாயிருந்தாலுமப்போதுண்டான விஷயவாசனைகளைவாந்தியசனம் போல் வெறுப்பா யெண்ண வேணும்.

வினா- இனிசிரத்தையாவதெதனின்,

விடை- ஒருவேதாந்த வாக்கியங்களில் சத்தியபுத்தியுண்டாயி ருப்பதே மோட்சசாதனமான சிரத்தையென்று சொல்லப் படும், இந்தச் சிரத்தையுள்ளபுருடரெவர்களை அறங்களுக் கேபுருஷார்த்த சூட்சுமமாயும்பரமதத்துவமாயுமிருக்கிற சித் தியுண்டாகும் இதராளுக்குண்டாகமாட்டாது, சாமவேதோபநி ஷித்திலுமுத்தாலகரிஷியானவர் புத்திரனாயிருக்கிற சுவேதகே துவைப்பார்த்து அப்பாநீ சிரத்தையைப்பொருத்தி யிருவெ ன்று சொல்லியிருக்கிறார்—ஆகையால்பாறொருவனுக்குஞ்சிர த்தையென்றிச் சன்மார்க்கப்பிரவிருத்தியில்லை, சன்மார்க்கப்பிர விருத்தி யில்லாதவனாயிலாதானே சாதிக்கப்பட்டபுருடார் த்தமில்லை, அந்தப்புருடார்த்தசித்தியாகில் அசிரத்தையிருக்க லசெனங்களுமடிபட்டுச் சமூசாரசாகரத்தில் முழுகிப் போ வார்கள்—ஆதலால் வேதத்திலுங் குருவினிடத்திலும் தெய்வ சித்தினிடத்திலும்மந்திரத்தினிடத்திலும்தீர்த்தங்களிடத்திலும்ம காத்து மாக்களிடத்திலுமெப்படி யெப்படிவிசுவாச மிருக்கி ன்றதோ அப்படியப்படியே சித்திக்கும்—அப்பா வஸ்துச ற்பாவநிச்சயத்தினால் பிரமமுண்டென்றறிய வேணுமந்தச் சந்நியாச நிச்சயம் சாத்திரகுத்தித்தமானசிரத்தையிருக்கவும்—ஆ

கையால் குருவேதாந்தவாக்கியங்களில் சிரத்தையுண்டான மூ
ழுட்குவுக்கேபலஞ் சித்திக்கும்அ துவிரச்சித்தியா து.

வினா- அந்தச் சிரத்தை பிரவிருத்திக்குற்றதற்குக்காரணமேதெ
னின்,

விடை- ஸ்ரீ சற்குருசொன்னவார்த்தையை யெதார்த்தமா யெ
ன்னு வதேகாரணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வேதமீசுவரவாக்கிய மென்பது, எதார்த்தமென்கிறதி
ல் சந்தேகமெப்படியில்லையோ அப்படியேமுழுமுகளாயி
ருக்கிறவனுக்குச் சற்குருவும் ஈசுவரசொருப மான தர்லவர்
வசனமும் யெதார்த்தமே—சற்குருவேதாந்த வாக்கியங்களி
னால் யுத்திமாள்களாயிருக்கிற சற்புருடானுக்குச் சிரத்தை
யானது சித்திக்கும்.

வினா- இனிசமாதானமாவதெதெனின்,

விடை- வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட அர்த்தமறிகிறதின் பொரு
ட்டி வித்துவாபிசாளாயிருக்கிறபேர்களுக்கு அறியவேண்
டியவஸ்துவினிடத்திற் சித்தத்தைநன்றாய் நிறுத்தகிறதே
சமாதான மென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- சித்தம், சாத்தியமான பிரமத்தினிடத்தில் நிலைத்திரு
ப்பதெபுருடார்த்தமான நியமத்துக்குக்காரணம் அதுவன்
றியேமென்றிருவஞ் சாதிக்கப்பட்டசாத்தியஞ்சித்தியா து,
சாத்தியமானது சித்தியாதமோதுமனதுசஞ் சலப்படும் ம
னதுசஞ்சலப்பட்டால்பண்ணினபிரயத்தினம்பலியா து, ஆ
கையால்சித்தமுந்திருஷ்டியுங்காரணமும்ஒருமைப்பாடாய்ஒ
ருவிடத்திலேநிறுத்தினால் அந்தவெட்சியம்பொருந்தும் அ
து தவிரவொன்றுகுறைந்தாலும்வெட்சியம் பொருந்தாது,

வினா- எப்படியெனின்,

விடை- தனுநானிலேபூட்டினவம்பானதுகுறிதப்பினுலெப்ப
டிதப்பியதோவப்படியேவியர்த்தமாய்ப்போம்-வஸ்துசித்தி
க்குச்சித்தசமாதானமேஅசாதாரணகாரணமானதால் முழும
ுகளாயிருக்கிற பேர்களிந்தச் சமாதானத்தில்சதா நிலைத்திருக்
கவேணும்மிருந்ததீவிரவைரவாக்கியமும் பிரமத்தையடையவே

ஹமென் கிறவிச்சைசுபுமா கியவில விசண்டிஞ்சமா தானத் துக்குக்
காரணம்மேலும்பிரமன வஸ் துவையடைகிறதற்குப்பா கியாங்க
மென்றும் அந்தராங்கமென்றுமிசண்டிஞ்சமா துண்டி அவற்றுட்
பிரமசுரியமா திகள் பா கியாங்கமென்றுஞ்சமா துண்டிசம்பத்தி அ
ந்தராங்கமென்றும்பெரியவர்களறிந் து சொல்லுவார்கள் — பா கி
யாங்கத்தைக் காட்டிலும்பந்தராங்கம் வலிதானதால் சொருபத்
தையறியவேண்டின வனந்தராங்கமான சமா திசுட்கத்தை யெய்வ
சியமப்பியா கிக்கவேணும் — யாதாமொருவனந்தராங்கமப்பியா
சியாதபடிக்குக் கோடிதிரஞ்சிரவணம் பண்ணினாலும்கொருப
றிட்டைபொருந்தாது.

வினா - எப்படியெனின்.

விடை - தைரியமில்லாத புருஷனுக்குச் சகலவாயுதமிருந்தும்
புத்தமுகத்திலெப்படிபலியாதோவப்படிபோகலன்றி.

நான்காஞ்சாதனம்.

வினா - இனிமுழுட்சுத்துவமாவதெனின்,

விடை - எந்தவிவெகியானவன் பிரமாணமாய் எவராக்கியானு
பவஞானத்தினால் சமுசாரபெந்தத்தை விடவேண்டுமென்
றெண்ணி யிருக்கிறானோ அவனை முழுட்சுவென்று சொல்
லப்படும், அப்பாசகல சாதனங்களுக்குள்ளும் முழுட்சுத்துவ
மூலகாரணம்அந்தமுழுட்சுத்துவத்தினிச்சையில்லாமலுமதிந் திர
விருத்தி யில்லாமலும் எவ்விருக்கிறானோ அவனுக்கு வேதாந்த
சிரவணமும் அதன்பலமும் வரமாட்டாது — இந்தமுழுட்சுத்
துவமானது தீவிசமென்றுமத்திமமென்றுமந்தமென்றும்அதி
மந்தமென்றும்நாலுவிதமாயிருக்குமென்று பெரியோர்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - அனைகருபமா யிருக்கிற அதிதாபத்திர யங்களினால்
நித்தியமுந்த கிக்கப்பட்டு ஒருவாயந்தக்காரண க்கலக்கம
டைந்து பெண்ணிபிள்ளைபண்டபதார்த்தங்களை யனித்திய
மென்றெண்ணிச் சுட்டசட்டிகைவிட்டதுபோல் விட்டொழுகி
றவனெவனோ அவனைதீவிச முழுட்சுவென்று சொல்லப்படு
ம் — மேலுமேலுந்தன்னைவந் தடைகிறதாபத்திர யங்களைக்க
ண்டும் கொருபத்தினுடைய நிலவாங்கண்டும் பெண்ணிபிள்ளை
பண்டபதார்த்தங்களைவிட்டொழியமாட்டாமல் சஞ்சலம்பொ

ருந்திய மனதுடன் கூடியிருப்பவனெனவே அகமே மத்திய
 முழுட்சுவென்று ம், மோட்சமடை திறந்தருக்கலமில்லம் பி
 ல்லுலே யிருக்கின்றது இப்போது தீவிரமென்னை, பரமசிவனோ
 மெல்லாம் மொத்தித்துச் சகலபிரபஞ்ச வியாபாரமுஞ் செத்து
 முடித்து அதற்கு மெல்லமோட்சமெனத்தனம் படை நுமெனமென்ற
 ணையிருக்கிறவனெனவே அகமே மத்திய முழுட்சுவென்று ம், வ
 பிமார்க்கம் மொத்தித்துத் தெதிரே மொத்தித்தெனத்தனம் படை
 லெனக்குமோட்சம் கிடைத்ததானால் நான் இருதார்த்தமாக
 மோனாமதுவென்றியில் பிரபத்தனம் படைவென்மைய தென்
 னென்று முழுட்சுவென்று ம் யிருக்கிறவனெனவே அகமே அதிய
 ந்த முழுட்சுவென்று ம் செல்லப்படும்—ஆகையால் மொத்திய
 பிரஞ்சகமென்களில் நான்வரையாது திறந்தருக்கலமென்களில்
 உள்நிமிர்ந்தியாய் சகல சத்திரங்களை நன்றாக நின்று குண
 மீதென்று ம் செல்லப்படுமென்று நினைந்துகொண்டிருக்கின்ற
 லானையே நின்று நினைத்து நினைப்பதார்த்தத்தைய நின்று மொ
 ட்சகாமனம் அக்கினியினுள் சிக்கப்பட்டபாத்திரத்தைத் தெட்ட
 டவெட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்படுமென்களில் விடப்படுகி
 ருமே அப்படியே தீவிர மோட்சவிச்சையினால் கிரகாதிவீ
 மையன் விடப்படுகிருமே அப்படித்தென்களில் மொத்திய
 றசமுசாரத்தைக்குருகடாட்சத்தினுடனே விட்டபாதினை
 ஆகையால் மொத்திய முழுட்சுவென்று ம் யிருக்கிருமே அவ
 ணந்தச் சென்மத்திலேதானே கிடைக்க முத்தருவான், மத்தியான
 வல் சென்மமென்றியில் மோட்சமடைவான், மத்தியானவல் யுத்த
 த்தியெழுத்தியடைவான், அதிமத்தியானவல் கற்பமோட்சமடைவான்.
 இம்முத்தியடைவாயாட்டான்—அப்பா! நாலுமனை மொத்தியாய்
 மொத்தியச் சாதியெடுக்கப் பட்டசென்மங்களில் மொத்தியச்
 ணமெடுக்கப்பட்டது மொத்தியமென்று பெரிமொத்திய
 வ் செல்லப்பட்டிருக்கின்றது—அதிமத்தியச் சென்மமெல்லாம்
 வ்ருஷ்சென்மமாய்நினைந்து மொத்தியமென்று அதிமத்தியாய்
 மொத்தியமென்று விவகரித்துடன் இருந்து மொத்தியமென்று
 தாரைநீங்காமல் துமாவானென்ற மொத்தியமென்று மொத்திய
 க்கிருமே மொத்தியத் தீவிரவராகியத் துடனே கிடைக்கப்பட்டது

ததீனப்பொருட்டு இந்தத்தீவிரமோட்சவிச்சையை யெத்தனம்ப
ண்ணவேணும்—அப்பா! புத்திரமித்திரகளத்திராதி எகமோபாகங்
கள்சென்மங்கடோறுமூண்டாகும் அதிலுமனுஷ்சென்மமும்ம
னுஷ்சென்மத்தின்புருஷ்சென்மமும் அதிலுவிவேகமுங்கிடைக்
கமாட்டாது—ஆகலா லரிதாயிருக்கிற மனுஷ்சென்ம மெடுக்
கிறதிலும்புருஷ்சென்மமெடுத்துப்புருஷ்சென்மத்திலும் நித்
தியா நித்தியமீதென்றுபகுத்ததிகிற விவேகத்தைதயடைந்தவன்
நித்தியத்தைப்பொருந்தாமலிகலோகவிச்சையைப்பொருந்தி
விட்டானானால்படிக்கொத்த துப்புத்தியோடேகூடின பருட
ன்தனதுசென்மத்தைச்சுடவேண்டுமென்பதிற்கந்தேகமில்லை.
வினா- அதேதெனின்,

விடை- மிருகபட்சியாதிதிகள் தினந்தோறும் பெண்டுபிள்ளை
யோடேகூடிப் போகபாகிய விஷயாதிசனங்களைப் பொ
சித்துக் கொண்டுருக்கின்றன, அந்தச் சென்மங்களும் இக
லோகசுத்தையிச்சித்திருக்கிற தூர்மார்க்கர்களுடைய சென்ம
ங்களுஞ்சரியானதால் தீவிரமோட்சவிச்சையுள்ளபேர் திரும்ப
புமிகலோகசுத்தை இச்சிக்கலாகாது—அப்பா! சரீரத்திலுநோ
கப்பிறுதாட்பியம் வந்தடுக்கிறதற்கு முன்னும் புத்திரீரணமா
கிறதற்கு முன்னும் மிருத்துவைப் பார்க்கிறதற்கு முன்னும்
இந்தநானான சஞ்சலமில்லாமல் வேதாந்த சாரத்தைக்கிரகி
க்கிறதில் வேகமுள்ளவனான விவேகி சீக்கிரமாக முத்தியடைகி
ற தீனப்பொருட்டுத்தீவிரமோட்ச விச்சையில் பிரயத்தனம்ப
ண்ணவேணும்—உலகத்தில்தேவர்களுண்மர் ரிஷிகளுண்மர்
பிதர்களுண்மர் இதுவுமன் தியில்மனுஷீரணந்தங்கோடியு
ண்டு, அதில்சென்னபாகிறபெந்தத்தை நன்றாய்விட்டுவிட்டுப்பி
தமநிஷ்டையிருக்கிறவனொருவனிருப்பா மென்றதி—அப்பா
அந்தர் பெந்தத்துனால் கட்டுப்பட்டிருக்கிற வனுக்குப்பாகிய
பெந்தம்விட்டதினால் பிரயோசனமெதுருக்கிறதா ஆனதாலந்த
ர்பெந்தத்தைவிட்டுவிடுகிறதின் பொருட்டுபெந்தத்தொழிற்செ
ய்யவேணுமோ அந்தத் தொழிற்செர்கிற பேர்களுோடே கூடி
அதுசெய்யவேணும்—அந்தத்தொழிலினுடைய ஒருமிப்பே
தீவிரமோட்சவிச்சையென்றுசொல்லப்படும் அதைவிட அண்
னியமான தெல்லாஞ் சொல்லுக்குயோக்கியமானதே தவிரச்சு
ருகிசம்மதமில்லை—ஆனதால் கிரகபுத்திரதனாதிகளை யெல்லா
ம் அணித்தபுத்தியாயெண்ணிவிட்டுப் புருடசவுக்கிய விச்சை

யினால் மிர்தமாய்ப்போன புருடனோடே கூட அக்கினிப்பிர
வேசம் பண்ணுகிற வஸ்துக்களுக்குத் திடவைராக்கிய மெப்ப
டிபொருந்திற்றோ அப்படி தீவிதவைராக்கியம் பொருந்தியி
ருக்கிறவனுக்கே மோட்ச இச்சையானபலன்சித்திக்கும்,

வினா- இந்தமோட்சவிச்சாபலன்சித்திக்கிறதற் குக்காரணமே
மெனின்,

விடை- நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமுந் தேகத்திலிடத்தி
லனித்தியத் துவபுத்தியு மிருத்துவினி-த்தில்வருகிற பயமு
ம் பயத்தினுணுண்டானதாபமுமறிகிறதேகாரணம், ஆயினு
ம் வைராக்கியம் வருகிறதற்குக்காரணம் நித்தியானித்திய வஸ்து
விவேகம், சந்நியாசத்துக்குக்காரணம் தீவிதவைராக்கியம், சி
ரவனாதிசுருக்குக்காரணம் சந்நியாசம், ஞானத்துக்குக்காரணம்
சிரவனாதிசுருகள் என்றறிந்த இந்த ஞானமானது மோட்சத்துக்க
துவானதாவிதற்குமுன்னொண்ணலட்சணங்களைப்பொருந்தின
விவேகிகளைச்சதாசரமும் பசனெபண்ணவேணும்—அப்பா
நித்தியானித்தியவஸ்துவிவேகமே சிரசு, இகமுத்திரார்த்த பல
போகவிராகமேகமுத்து, வைராகமேசரீரம், சமாதிகட்கசம்பத்
தியேயஅங்கங்கள், ப்ரமூட்சத்துவமேபிராணனென்று சொல்லப்
படும்—இப்படிக்காத்தவடிவுடனே கூடியசொருபத்தைய
றியவேணுமென்று புத்திசாலியானவன் ஞானஞ்ரு வேதாந்த
வாக்கியங்கள் கிற சாணையில் தீட்டப்பட்டதல்ல ஞான மென்கி
றவாளினால் மிருத்துவைச்சங்கரிப்பன்—ஆனதாபிப்படிசொ
ல்லப்பட்ட சாதனசுதுட்டயசம் பத்தியுள்ளவனா யான்மாவை
யடையவேணுமென்கிற புருடன்தன்னையறிகிறதின் பொருட்
டுக்குருவைக்குறித்து உபசாரபாணியாகவொடுக்க வணக்கத்து
டன் டொகவேணும்.

ஆசாரியலட்சணம்.

வினா- அந்தக்குருவானவொப்படியிருக்கவேணுமெனின்,

விடை- சகல வேதார்த்தங்களை யறிந்தவராயும் பிரமநிட்டை
பொருந்தினவராயும் சாந்தியுடையவராயுஞ் சத்துருமித்து
ருசமசம்பன்னராயும் மதவகங்கார மில்லாதவராயும் சீம்தாஷ்
ணசமத்துவம்பொருந்தினவராயும்விடயாசத்தியில்லாதவராயு
ம் ஒன்றினைமேலேபட்சியாதவராயும் ஆசாரசாமர்த்தியமுள்ள
வராயுமிருக்கிறவரொரோஅந்தப்பிரமநிஷ்டரோசிரோஷ்டமான
சற்குருவாம்—அப்படிக்கொத்த சற்குருவைத்தன்னை யறிய
வேண்டினவன் அந்தவஸ்து சித்திக்கும் பொருட்டுஅவரிருக்

குயிலும் விசாரித்து அந்தக் குருவினுடைய சரணமடை யுணை
 னும் அனந்தங்கோடி சென்மங்களி லுமன் புடனே கட்டினை தீச
 லட்சணம் பொருந்தி மிகுந்த பத்தியே மே கட்டினை சீடனாகப் பூ
 னைப்பண்ணப்பட்டுச்சந் தோஷிதா ஸ்வரன் தயவிரைவி ரத்தி
 யட்ச மரிகக்குருகுடங் கொண்டு சீடன் பாரினை கொண்டு பட்ட
 டித்தத் துவத்தை நேராகப் பேசித்து அந்தச் சீடனைச் சபுசா
 ரமாகிற துக்கச் சூத்திரத்தைக் கட்டக்கப்பட்டன னுலா — ஆனதா
 ல் சாட்சாத்திரமே குரு, குருவே சிவம் ஆகையால் முழுமட்டக்க
 ளாயிருக்கிற டோர்களிந்த விருகையும் பெதபுத்தியாய்ப்பார்க்
 கிலாகாது — அப்பா? அவித்தியாரு மாண இருந்த கிரந்தியா
 கிற பாசபந்தங்கள் எவரால் விடோசனம் கின்றகோ அகரோ
 குருவென்று குருசந்தாரித்தத்தையடைந்த டெரியார்கள் சொ
 ல்லுயார்கள் — ஆகலால் கிருதகிருத்தியாகியும் பெருமூத்த
 குகியும் பிரமநிடடாகியுமிருக்கிற குருவை யெய்திக் கொண்டு, னும்,
 ஸ்ரீ சற்குருகடாட்சத்தினுலகணாக் குருக்கிற சமசா ரகாரமா
 னதுபசிவினுடைய குளம் டட்டி போலையாகும். ஆகையால் டணி
 விடையினுலும் சத பத்தியினுலும் கந்தனைக் கி பட்டினுலும்
 உணக்கமுள்ள உத்தரவினுலும் குருவைத் தன் னிடத்தில் பூரி
 யுள்ளவராக்கிக் கொண்டு அறியவேண்டிய செ ருப நிச்சயதை
 க்கேட்கவேண்டும்,

சிஷ்யபலட்சணம்.

வினா - ஓய், கருணைக்கடல் யிருக்கிற சமம்? பவாசிறசமுத்தி
 ரத்தையக்கடக்கிறதற்குத்தேவரீரந கே ஒருமட்டவாக விரு
 கின்றது ஓய்சவம்? பா தொரு டெரியகர் னுபுங் கினைமே பா
 லிருக்கிற சற்குருவை ஆசிரயித்தத் துல் சபுசா ரகாரத்தை
 க்கடந்தார்கள், சென்மாந்தரத்தில நான் செய்த அனந்தம்
 ண்ணியபலத்தினுலின் னைக்கு நீர் என்னை னுக்கெதிர கட்டி
 ரத்தியட்சமாளர் அடியேனும் தேவரீருடைய கிருபைக்கு
 ப்பாத்திரனானேன் — பிரம வித்துக்களாயிருக்கிற வர்கள்
 பார்வையானது நேத்திரங்களுக்கேச் சந்தோஷமும்த நந்தி
 த்துக்குப் பிரசன்னமும் அந்தக்கரணத்திற்கு ஆனந்தமு
 கொடுத்தமோக பாசத்தையெழுத்து நற் கந்தையாய் கொ
 டுக்கும் — பதினாயிரஞ் சந்திராள் பதினாயிரஞ் சூரியாள் ப
 தினாயிரமக்கினிகள் கூடியும் அந்தமில்லாத்ருக்கிற அஞ்ஞ
 னமான உள்ளிருநே நீக்கமாட்டார்கள் உங்களைப் போல ஆன்
 ம சொருபத்தை யறிந்த டெரியார்கள் ஒருக்கால் ரத்த
 ப்பார்வையினுலிந்த அஞ்ஞானமான விருநே நீக்குவார்கள் —

ஆகையால் ஆகையாகிற் பிரவாகங்களினை உம் வந்தடைந்தாலு
ம் பூரணமில்லாதிருக்கிற சென்மக்கடலில் விபாதிக்கப்பட்டதுக்கங்
களாகிற் செத்துக்கள் கெட்டு மேலுந் திரளாங்க கடிக்கக்கூடா
மான புத்திமித்திரங்களத்திரதி பாசங்களான பூதங்கள் விழு
ங்கத் காமங்களாகிற் வண்ண அலைகளால் மூக் கப்பட்டுப்போக
ஞ் சாத்திரமாய்ச் சுழன்றுத் கொண்டுருக்கிற வெண்ணை அகந
விட்டுக்கொடியேற்றியிரட்டிக்கிற தற்கு இதுகொடியி லொருத்த
பொய்க்கண்ணை—தான் இப்போது என்னென்னவென்று செய்
தென்னு அந்தப்புண்ணிய பவத்தினால் உங்கள் பாதாசலிந்த
திறைக்காணப் பெற்றேன் இப்படிக்கொத்த ஆபத்தொயிருக்கிற
வெண்ணைக்கருணைக் கண்டார்வையினால் மிருத்த வினாடைபப
மயில்லாம லிரட்சிக்கவேணுமெனின்,

விடை- அப்படி, சொன்ன சீடனைப்பார்த்து ஒருவானவர் இ
ருபையினால் அடிக்கடி பயப்படாதே என்று அபயப்பிர
தானம்மண்ணி வாராய்விவேசமுள்ள சீடனை அததொய்த
னாயும் பரமாவந்தனாயும் நித்தியனாயும் பாப்பிரமமாயுமி
ருக்கிற வனக்குமிருத்தியுபய மொருக்காலுமில்லை பிரமை
யினாலேயிருத்தியுளின் பவமுண்டென்றெண்ணிஅந்தப்பய
த்தினால் எண்ணெய்செயுமென்றுபொய் சொல்லுகிறாய் அதே
தென்னால் நித்திரை மொளவன் புலம்பின தெப்படி குனி
பார்த்தமோ அப்படியேநீபுலம்புவதுஞ்சுத்தப் பொய்வெ
ன்றறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருவன் காடாந்தகார்பான நித்திரைபோகிறவன் செந்
ப்பவத்திலுல தன்னை ஒருசார்பந்திண்டக்கண்ணி அந்தப்ப
யக்கினால்ந னிறந்தேனெனல் துளறின கைதயவனுக்கு ஆபத்தொ
யிருக்கிறவன் கண்டு அனைக்கையினால் தட்டியெழுப்பியென்
னெனல் துக்கட்டுமிடத்திலெனெனல் தமில்லைமென்றுசொன்ன
துபோலநீசொன்னசொல்லுமப்படியேபொய்யென்றறி.மே
லும், ஒருபருஷனானவன்சுதுவினிடத்தில் கைதக்கா னாய்
கைப்பாம்பென்றுகொகித்துமொகத்தினாலிதோபாய் பென்று
சத்தித்தப்பயந்து நகிக்கித்திருப்பி விசாரிக்குபளல்லவனுக்
கெப்படியாய்பென்கிறது பொய்யாய்ப்போசகதோ அப்ப
டியேயுன்மாவாயிருக்கிறவனக்குசெனமபணவியாதிப்பதிது

சீகங்காம்பு பொய் உன்னையொழிவாய் சீகாலம்பட்டாரிச்
சைகனும் பொய் ஆலா னுன்னைய ஆலா னைதன் னாய் வி
சாரித் துப்பயத்தை விட்டுப் பொய்யிட்டு அப்பா? நீ அனாதை மாமாயிரு
க்கிறதே காரி காரி மங்களை ஆன்மசொருபமானவென்றி, சீகலா
ரோபித்துச் சொன்னிடுகிலென்கிறாய் அந்த அஞ்ஞானகிருதங்க
ளானபயத்தை விட்டுச்சீகமாயிரு.

வினா- என்திப்படி குருவானவர் சொல்லக்கூடன் கேட்டுவாரு
ம் சுவாமி? மோட்சஸட்சமி கடாட்சம்பொருந்தின உங்களா
ல் சகலமும் பொய்யென்று துல்லிதாந்தத்துடன் சொல்லப்
பட்டதைத்தாழ்த்தாந்தத்தினால் பார்க்கிறபோது பிறவிமுகலா
னத்துக்கங்கள் சகலசெனங்களுக்கும் பிறந்தியட்சமாய்ப் பிழி
த்தாமய்க்காண்கின்றது—இப்படிபிரத்தியட்சமாய்க் கண்டப
தர்த்தமானது எப்படி பொய்யாய்ப் போகும் கண்ணுக்குவி
டயமாய்க் கண்டகடத்தை தளப்படிபொய்யென்றென்ற னுமென்
நிசமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தைப்பொய்யென்றென்ற னுமென
ப்படிசுடும்—இது, சகல செனங்களுக்கும் பிரத்தியட்சப் பி
ரமாணமே. பெய்வந்தமனுடனாகியஞ் சொன்மது துக்கங்களு
ண்டானதாயும் அற்பாயசயுமிருக்கின்ற எனக்கு பிரமத்துவ
மும் நித்தியத்துவமும் பாபானந்த சொருபத்துவமு. மெப்
படிசுடும்—ஆத்மாவாவதா? அனாதைமாவதா? இந்த ஆத்
மனானாதை மக்களுடைய லட்சணமெப்படி? அனாதைமாவா
யிருக்கிற தேகாதிகளில் யானதார் மங்களைப் போபிதகிற தெப்
படி? அஞ்ஞானமாவதா? அந்த அஞ்ஞானத்தினுடனானபய
மேது? அந்தப்பயத்தை விடுகிறதெப்படி? இது வெவ்வாந்த
ற்பூர்வமாகக்கரணலாம லகம்போள்ள எனக்கு தெரியக் குணைக்
கடலாயிருக்கிற தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்யவண்ணி பெனின்,

விடை- வாராய்க்கூடவே நீயே, என்னியன்கிருதார்த்தன் அகோ
நீவிவேகி உனக்குச்சிவகடாட்சம் பெரு வுமுண்டாயிருக்
கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராகிருதாளாயிருக்கிறபேர்கள் சஞ்சரிக்கிற மார்க்க
ங்களைவிட்டு மர்மத்தையறிகிற திண்மபொருட்டு எத்தனம்ப
ண்ணுகிறதால் நீதன்னியனை—மேலும், சிவகடாட்சத்த
த்தவிரச்சித்திவரமட்டாது, சிவப்பிரசாதந்தவிரதற்புத்தி வர
மட்டாது, சிவப்பிரசாதந்தவிரமோட்சங்கிடைபாது, சிவகடா

ட்சத்தினுல்கர்வாமதேவராதிசுள் அன்னானங்ளோலிட்ச்செ
 ன்னமரணரூபமானசமுசாரபந்தங்க்ளோலிட்பெழிந்தார்கள்.
 அப்படிக்கொத்தசிவகடாட்சமானது அநந்தச்சன்னமெடு
 த்துப்பசுகிசெய்ததினாலே பிறவிவிடுகிறதற்கு ஏதுவாகவரும்.
 அப்பா? ல்லாக, திலமனுஷிளுக்கு கொஞ்சன் மங்களிசுக
 வாரர்பிதமாய்ச்செய்ததபசுகளிளுமீசுவரப்பிரசாதத்தினு
 லும்விவகப்பிறக்கும் ஆனதாநீயம்பரம நீத்தததையடைகி
 ரதன்பொருட்டி ஆரம்பம் பண்ணினவருளுல்லவோ மனு
 ஷிளுக்கு விவகம் வந்ததற்குப்பலன் — அப்பா? மனுஷிசு
 ன்மம்மிக்கிறதிலும் புருடசென்மமாகவும் அதிலுப்பிராமண
 சென்மமாகவும் அதிலும் விவகம் பொருந்தினவருவாயிருக்
 கிறதாமோட்சத்துக்க முக்கியபலமென்று பெரியவர்களால்
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது — இதில்விவக மில்லாமற்போனால்
 எல்லாம்பிரத்தமாய்ப்பொருட்மோட்சமுயிலே ஆனதாநீய்க
 ட்டசங்கங்கள் நல்லதே, ஆன்மதத்துவததையடைகிறதெயிசு
 சையுடல் கூடினவருயிருக்கிறதெயிசுச்சங்கங்களையும் ஆதிமு
 தற்கொண்டுநன்றாப்ததெயிரியப்படி சொல்லுகிறோம், சந்தோ
 ஷித்துடன் கேட்பாயாக — அப்பா? மனுஷித்துவமுன்னிடத்தி
 ற்பிரமையினுல்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அதினுற்பிறவிமுத
 லானதுக்கங்களுடையிற்று அதினுலு கூடானதுக்கங்களுக்க
 இல்லே அந்தத்துக்கங்களுக்குத்தப்பெய் அதெப்படிகளன்றி
 த்திரையாகிற மோகத்தினு லடையப்பட்டிருக்கிற சுகதுகங்க
 ள் நித்திரை தெளிந்தெழுந்த போது ஒருவிடத்தில கிணு மெ
 ய்யாய்க் கண்டதுண்டே — அப்படியிருக்கச்சமஸ்க செனங்
 களாலும் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்பட்டிருக்கிற இந்தப்பிர
 பஞ்சத்தைப்பொய்யென்றெப்படி சொல்லப்படுமென்று நீ
 மோகத்தினுல்கர்வாமதேவராதிசுள் லாமற்சொன்னசங்ககூடாது.

வினா- அதெப்படிகெனின்,

விடை- கூலையினுடைய திருத்திக்குப் பிரகாசமான பகவா
 னது பிரத்தியட்சமா யெப்படியிருளாகத் தோற்றுகிற
 தோ அப்படியே பிரமையினு லடையப்பட்ட பிரத்தியக்
 சாதி விவகாரங்க ளெல்லாம் பிராந்தனுக்குச் சந்திய மாய்த்
 தோற்றம்,

வினா- அதெப்படிகெனின்,

விடை- இதுகடமென்கிறபோது அந்தப்பேருடனே பிரத்திய

டச்சுமாதக்கண்ணுக்குருபமாபீக்கா னுமெது, பரமார்த்தமா
ய் விசாரிக்கிறபோது அந்தக்கடவு ளென்ற நாமமில்லாமல்
கடபாலத்துக்குவிஸ்டசுணமான மிருத்திசைபாயிருக்கிறதே.
இது வலிநீயும் சூரியனைப்பிரதிபித்யட்சமாய் பரமார்த்தமாக ஒரு
கடபாலத்துக்குச் சூரியன் ஒருசாணுய்க்காண்பித்திசைந்தது, சாத்
திரத்திலோபவண்ணால் வட்சமேயர்களை விசாரமுள்ள தயிச்
சொல்லுகின்றது இப்படி பிரதிபித்யட்சம் பிரமாணத்துக்கும்
சாத்திரப்பிரமாணத்துக்கும் சரிபார்க்கிறபோது பிரதிபித்யட்ச
சப்பிரமாணந் தள்ளுபட்டதால் இப்போது நீ சொன்னபிரதி
பித்யட்சப்பிரமாணங் கடபால — ஆனதாலுண்டிடத்தில் தித்தே
காதிப்பிரபஞ்சங்கனெல்லாம் பிராந்தியினால் காணப்பட்டது.
இந்தப்பொய்யைபச்சத்தியமென்றெண்ணுந்திரமாணந்தசொ
ருபமாணபரப்பிரமம் நீயானால் உனக்குப் பின்னாலான வத்து
மெனெனநிலை பென்றுபுத்தியினால் தன்னாய் விசாரித்ததி—
மேலாகந்தரங்களிலும் பரிவாந்தரங்களிலும் தீர்த்தாந்தரங்
களிலும் கன்மபாவந்தரங்களிலும் சாத்தாந்தரங்களிலுப்பி
நமத்தகதக்காணச்சுடாது அப்படிக்கொத்திரமத்தை தன்ரு
ய் விசாரிக்கிறபோது தானே பிரமமாவன் — அப்பா! தனக்குள்
ளிருக்கிற தத்துவத்தையபியாத முடனாயிருக்கிறவன் சாத்திரநி
க்ளைப்பார்த்துச்சுழலுகிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இடைபளுவன் கக்கத்தில் குட்டியையுரிபித்திக்கொண்
டுகடபத்தைப்பார்க்கிறம்பாது அந்தக்கடபநிலையில் குட்டியி
ருப்பதாய்க்கண்ணி நாமகொண்ணெந்தகுட்டியாலது கடபத்தில்
விழுந்ததென்று தானுங்குடவிழுந்ததென்பலாகும் — மேலும்,
ஆதமாவாயிருக்கிற கர்த்தனைப்பரமாத்மாவென்னும் அந்தப்ப
ரமாத்மாவெனென்றுமெண்ணியிருக்க அஞ்ஞானிகளாயிரு
க்கிறமேடர்கள் கெளியிலிருக்கிற பஞ்சகோசங்களிலும் ஆத்
மாவிருக்கிறொன்று தேகிகுரர்கள் — அப்படியேநியுப்பரமா
ர்த்தமாயிருக்கிற வஸ்துநிச்சயத்தையமறந்து அந்த வஸ்து வி
ஸிடத்தில் அவஸ்துவான தேகாதிரம்ங்களை யாரோபித்துக்
கொண்டு விபர்த்தமாகக்கிமென்கின்றொயாழிபடுவெனென்றில்
லை — ஆனதால் ஆத்துமாநுத்துமவிவகத்தையுணக்குச்சொல்
லுகின்றும் அன்புடமென்கள் இதைச்சிவணப்படுத்திகிறநி
னுனக்குஆத்மாவாகிமதேகங்களைவிட்டுடாழி வாயென்று குரு
வானவர் சீடனைத்தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு கருணையினால்

செக்கிரமாதாத்தியாரோப அபவாதயத்திசளிசன் டிருநிலும் நிச
ப்பிரபஞ்சமான பிரமத்தைச் சிசு எ னுமிறவராய் சாதததத்திற்
கண்ட பழியாப்போதிக்கத் தம தாடங்கி முா.

குருவுபதேசம்.

வினா- ஆத்மா குத்தமவிசெவகமாததேசெனின்,

விடை- வாராய்சேட னே கஸ்துலானபரப் பிரமத்தினிடத்தில்
அகஸ்துலான தாப ரூபமுதலியதேதக திப் பிரபஞ்சத்தைத்
சற்பிக்கிறதெதுவோ அதுவேஅத்தியாசபென்று சொல்லப்
படும.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- டாப்பல்றியிருக்கிற பமுதையினிடத்திற் டாம்பைப
யாரோபிக்கிறது போலச்ச்சிதாஸந்தலட்சணமாடைரப்பி
ரமமே தன்னிடத்திலிந்ததாப ரூப திப் பிரபஞ்சத்தை ஆகா
சத்தில கதுப்புகற்பித்ததுபோலச்ச்சற்பிக்கப்பட்டது.

வினா- இப்படிசற்பிக்கப்பட்டதற்குக்காரணமேதெனின்.

விடை- அஞ்ஞானமேகாரணம்அந்தஞானம்சத்தினுடையகாரி
யமாயிருந்தாலுமலட்சணமல்ல அதுஞானத்தெழிந்துபோ
வது கண்டிருப்பதால் அகஸ்துலெவென்று தெரிபொரு களா
ந்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- சத்தியினிடத்தில் வெள்ளி யாரோபமானதைத்திரும்
பிவிசாரிக்கு மளவிலிப்பறங்கதுப்பு முக்கோணமாயிருக்
கிறதுங் கண்டுதுசிப்பியென்று நிச்சயத்தபின்பு வெள்ளி
யருவெப்படியாதிக்கப்பட்டதோ அப்படியேசருதியந்தி அ
துபவத்தினுள்பிரமத்தைக்கண்டபின்பு அகஸ்துலான அஞ்ஞா
னமழிந்துபோம்—மேலும்,நிரலாலங்ளியெயுஞ்சத்திக்கழியி
ல்லாமலஅதிலாரோபிதமான வெள்ளியருவுக் கெப்படிஅனிததி
யத்துவங்கண்டதோ அப்படியே அஞ்ஞானமழிந்துபோய்பிர
மம் மூன்றுகாலத்திலுமழியாமல் நித்தியத்துவமாயிருக்கும்,

வினா- அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானமான அத்தியாசத்துக்குக்
காரணமேதெனின்,

விடை- சத்தோவென்றால் சத்துமல்ல,அசத்தோவென்றால் அ

சத்துமல்ல, சதசத்தே? வென்றால் சதசத்துமல்ல, ஆனதால் அந்நிரவசனியமென்றுந் திரிஞ்ஞைங்களைப் பொருத்தன தென்னும் வஸ்துதத்துவத்தை யறிந்ததினால் வாதிக்கப்பட்டிருப்போமென்றும் அபாவலட்சணமென்றுஞ்சொல்லப்படும்—அவ்வஞ்ஞானம் பொய்யான கூட்டுறவினால் பிரமத்தினிடத்தினை ஆசிரயித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

வினா- பிரமத்தினிடத்தினை அஞ்ஞானமாக ஆசிரயித்துக் கொண்டு இருந்தால் ஆசிரயதோஷம் வருமோமெனின்,

விடை- சத்தியில் வெள்ளியா ஆசிரயித்திருந்ததினும் சத்திக்கெட்டடியா ஆசிரயதோஷம் வரவில்லையோ அப்படியே பிரமத்தினுக்குப் பரிசு உண்டாகுமெனின்.

வினா- இப்படி சொன்னால் பிரமமென்று அஞ்ஞானமென்று அபிவிருத்தியாகியிருக்கிறதெனின்,

விடை- அவ்வஞ்ஞானத்துக்குப் பிரமத்தைத்தவிரச் சதா சத்தையிலலாத படியினால் இரண்டாகமாட்டாது.

வினா- ஆனால் அஞ்ஞானமுண்டென்கிறதிலடையாமெனெனின்,

விடை- சராசரமான சகத்திருக்கிறதும் வேதாந்திரங்கள் இருக்கிறதும் நானஞ்ஞானி என்கின்ற வனுபவமிருக்கிறதும் அடையாளம்—ஆனதால் அஞ்ஞானத்தையே மூலப்பிரதிருதியென்றும் சத்தியென்றும் அவித்தை யென்றுஞ் சொல்லப்படும் அது சத்துமல்ல, சத்தைத்தவிரப் பின்னமுமல்ல அபின்னமுமல்ல.

வினா- ஆனால், தீபமும் பிரகாசமுமான சாவயமோமெனின்,

விடை- சாவயமும்மல்ல.

வினா- வித்துருபையுமான நிரவயமோமெனின்,

விடை- நிரவயமும்மல்ல ஆனதால் அந்நிரவசனியமென்றே பெரியவர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது—இப்படிக்கொத்தவஞ்ஞானத்தைச் சமவீழ்வியட்டியென்றிரண்டு விதமாகச் சொல்லப்படும்.

சமவீழ்வு.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானுவிதமாய்த் தோற்றப்பட்ட அஞ்ஞானங்களை ஒன்று

ரூபச்சுட்டிச்சமட்டியென்றும் தனித்தனியேபிரிப்பது வி
யட்டியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- சமட்டியாகத்தெப்படியெனின்,

விடை-நானாவிதமாய்தேதாற்றப்பட்டிருக்கிறமரங்களை எல்லா
ப் பூஞ் ரூபச்சுட்டி ஒருதேதாப்பென்பதுபோல, நானாவிதமான
அஞ்ஞானங்களை அம்பதமாய் ஒன்றரூபச்சுட்டிகிறதே சமட்டி எ
னப்படும்-இந்தச்சமட்டி அஞ்ஞானமானது எத்த சாத்திக் குண
ம்பொருந்தச்சிவோ வீடமானது உடமாயென்று சொல்லப்படு
ம், அந்தமாயையின்பிரகிவிம்பத்தனைதன்லியஞ்சர்வஞ்ஞத்து
வாது குணங்களும்கிருஷ்டிஸ்தி கிசம்மாரமும் பொருந்தினதா
ல் அவ்வியாகிருதமென்றும் அவ்வியத்தெனன்றும் நுகரெனன்
றுஞ்சொல்லப்படும்-இந்தமாயாப்பிரகிவிம்பமான நுகரனுக்
குச்சர்வசத்தி குணங்களும்கல அஞ்ஞானங்களை விளங்கச் செய்
கிறதாய்குந்தரத்துவமும் சத்திய சங்கற்பத்துவமுஞ்சத்தியக
ர்த்தத்துவமுயிருக்கையால் ஸ்வரெனன்றும்-இந்த நஸ்வரனுக்
குச்சர்வஞ்ஞத்துவமு மீசரத்துவமும் சத்திய சங்கற்பத்துவ
முஞ்சுதந்தரத்துவமுமுண்டாகிறதற்குக்காரணமான எத்தசா
த்திகம் பொருந்தின சமட்டியுஞ்ஞானமாகிய மாயையே யவ
ருக்குக்காரண சீரமென்றும் அபரியவர்களாற் சொல்லப்படு
ம்-இந்தமாயையானது, நுகரனுக்குமிவையுமானந்தம் பொரு
ந்தசுச்சத்து சத்தியையுறையானது மறைத்ததுடோல ஆவா
ணமாகநுகரமிகுரூபத்தை மறைக்கையால் ஆனந்த மயக்காச
மென்றும்-இப்படிப்பட்டமாயைதானே நுகரனுக்குச் சர்வ
சங்கரத்துவ காரணமான எழுத்திஸ்தானமென்றும் பிரகிரு
தப்பிரளயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்-இந்தமாயையாகிய அ
ஞ்ஞானத்தைவிடத்தீயபிராயமாய் விசாரிக்கும் போது
அம்மைகவிதமாய்ப் பின்னமாயிற்று, அந்த வஞ்ஞானவிருத்திக
ளுமென்றுக்கொன்று குணவிலட்சணமானதால் நானாவித
மென்று சொல்லப்படும்.

விட வீடி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-வைத்தவிட வீடியாய்விசாரிக்கும்போது மரங்களை
கவிதபாஸ்தெப்படியோ அப்படியே அஞ்ஞானம்விட வீடியி
லுள்ள அம்மைகவிதமாகவிருக்கும்-இந்தச்சம வீடியிவ் வீடி களி
மனைமங் குணத்திரயங்களில விய பிகுடப்பட்டிருப்பதெலிதற்
குச் சமட்டி விடட்டி என்கிற பேருண்டாயிற்று-இனி விட

மயஞ்ஞானமானது மலினசத்துவம் பிரதானமானவாஸம் இ
 ராசத்தாமதங்க்ளிடமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதாலும் நீக்குந்
 தமாய்ப் பிரத்தியகாத்மவுக்குபாதிபாயிற்று இந்நமலினசத்து
 வம் பிரதானமான வியஷ்டிமயஞ்ஞானத்துக்கு அதிஷ்டமானவாஸ
 னசதன்னியமே, பிரத்தியகாத்ம இந்நமலிதனையில் பிரதிவி
 ப்பித்தசதன்னியமே பிராஞ்ஞானென்று சொல்லப்படும்—
 இந்நமலிதனையானது பிராஞ்ஞானக்குமிடவு மானந்தத்தைக்
 கொடுத்தது, சுத்தமையுலகமனறத்ததுபோலத்தனக்குந்நீடான
 மான பிரத்தியகாத்மாவைமறைத்தத் விதனையாஸந்தமயமே
 சமென்றும் விடவிடவதுல சூட்சுமங்களுக்கும் காரணமான
 தால் காரணசுரிமென்றும்—இந்தப் பிராஞ்ஞானத்துக்கே
 நீதிரியாத விடாபாசங்களை யொடுக்கி யானந்தமாத்நிதம் கொ
 டுப்பதாலிதற்குச்சமுத்தயவந்தனம் அஞ்ஞானெல்லப்படும்,

வினா- இந்நமலிதனையெனெனின்,

விடை- யாதெருஞ்ஞானம் தான் கமாய் நித்தினாபண்ணே
 ன் ஒன்று நித்தினென்று நித்தினெனெனின் தெழுந்திருந்த
 போது ஆனந்தானுபவந்தஸ்ச சொல்லுகிறதே உலகமலிம
 ன்பதுநிசயம்—மேலும், கணவிருட்சங்கள் போலிருக்கிற
 சமட்டிவிடட்டிக்கு ஒருசாதிலவ்வு ஓண்டிலும் பெரிய
 ல்லாமல்லப்படியேதமே அட்டிமேயந்ந பிரதிவிப்பி
 த்தசீவிகாளுக்கும் அபேதமே.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சமுத்திரசெலத்தையுமலையு மென்றாய்ப் பார்த்தி
 நபோது அதிந்நிரதிவிப்பித்த சூரியனுமலையுமிவப்ப
 டிதோற்றுகிறதோ, அப்படியே யுடாதிகளான சமட்டி வி
 யட்டி ஞானமிரண்டும் பேதமாகிறபோது அதிந்நிரதி விப்பி
 த்தசீவிகாளுக்கும் அபேதந்தவிரப்பேதமில்லை—மேலும், இ
 த்தவிடட்டிசமட்டியான அஞ்ஞானங்களுக்கும் அதிந்நிரதிவி
 ப்பித்த ஆடாசுமிரண்டுமருக்கும் ஆதாரமான சுத்தசதன்
 னியமெனெனின் அதுவே தூரிமென்றும், அந்தத் தூரியவுபாதி
 களான குணங்களோடெவத்துபிரியாமலிருந்தமே தமகாவா
 க்கியத்துக்குவாச்சியாத்தமென்றும், பிரிந்த மோதலட்சியா
 ர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்—இது வல்லாமல்மாயோபாதி
 காரண நுகவரன் அனந்தசத்திசுருட்டின கூடிக்கொண்டுபார்
 வையிருல் சராசரமானசெகந்தஸ்ச சிஞ்ஞிடிக்கிரர் ஆதலால்

ஆன்மாவாகியும் அத்துனைதராகியும் வேறானவையவற்றில்
மனதாய் இருக்கிற வராகியும் இருட்டியாகியவனங்கள் தன்
னைவிடச் சிறிதவராகியும் இருக்கிற நுகரவந்தனக்குத்த வே
ருட்டியிந்தச் சிறிதவந்தச் சிறுட்டித்தா ஒன்றுசங்கவெசை
யவேண்டாம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரபுவான ஆன்மா கிபநுகரவந்தானே இந்தச் சக்தி
க்குவயாதாவகாரணமும் நிமித்தகாரணமுபாயி ருந்து இந்
தத்தாபரசங்கமமான பிரபஞ்சத்தைச் சிறுட்டித்தா சங்கமம்
பண்ணுகிறார்.

வினா- அதேதப்படியெனின்,

விடை- இந்தச் சகத்தினுடைய சிறுட்டிக்குத்தா மே முக்கி
யமாயிருப்பதால் நிமித்தகாரணமாகும் தம்மைப்பிரமித்த
வயாதிபிரதானமானபாசையினால் உபாதான காரணமாக
வயிருந்தது ஆன்மாவை நினைவிலே.

வினா- அப்படியெவ்வாறு இருக்கிற ஆன்மாவைக்கு நிமித்தகா
ரணமாகவுமுபாதான காரணமாகவும்கூடுமே வெனின்,

விடை- பட்டுநாற்புமுதலானது நூல்பிரதானத்தினால் நிமித்த
காரணமுஞ் சிறுட்டிபிரதானத்தினாலுபாதான காரணமுமா
யெய்யபடியிருந்ததேவப்படி போலவே பிசுவானுக்கு நி
மித்தகாரணமு முபாதான தாரணமுங்கூடுமென்றறி, அதற்கு
மேல் சத்த தாமத குணம் பொருந்தியவிகாரசத்தியோட்கூ
டின ஆன்மா வினிடத்தில் நின்று ஆகாசம் பிறந்தது அவ்வாகா
சத்தில் வாய்ப்பிறந்தது அவ்வாயுவில் அக்கினிபிறந்தது அவ்வ
க்கினியில் அப்புபிறந்தது அவ்வப்புவின்பிருதிவு பிறந்தது —
இப்படிதாமச விகாரமான சத்தியினு லுண்டாகப்பட்ட பஞ்
சபூதங்களி லொருபூதமாகிலுமசைய மாட்டாமன்றி வில்லாமற்
செடமாயிருப்பது கண்டதால் அந்தச்சத்திக்குத்தாமதப்பிரதா
னமென்பதற்குமுசையமில்லை, ஆனதாற் செடமாயிருக்கிற பஞ்
சபூதங்களைச் சிறுட்டித்ததாமதசத்தியுஞ் செடமே, காரணத்
துவிருந்த குணத்தைக் காரியத்தினுஞ் செடமாகக் கண்டதால்
காரணமுங் காரியம்போற் செடமென்றறி—இப்படி யுண்டா
னபஞ்ச பூதங்கள் சூட்சுமமாயிருப்பதால் சூட்சும பூதங்களெ
ன் அந்தன் பாத்நிலாக ளென்றுஞ்சொல்லப்படும், இந்தத்தன்.

மாத்திரையினாலே கலந்ததைத் தன்னியத்துக்குச் சதா சிவனென்ற
புறம்கவையென்று முருத்திரனென்றும் விஷ்ணுவென்றும்
பிரகாசனென்றும் பேராயிருக்கும் இப்படிக்கொத்த சூட்சும
புண்களின் தின்றும் சூட்சுமத்தகங்களுண்டாயின.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- இந்தச் சூட்சும புண்களைத் தன் ஒன்றோடொன்று க
லத்து அலபுசங்களாகிறதற்கு முன் அபஞ்சிருக புதகா
ரிய மாகப்பதினே முதத்துவத்தையென பொருத்தினேக சூட்
சுமத்தெமென்றும், சமுசாரணமானதாலி லிங்கசரீரமெ
ன்றும் ஆன்மாவின்னுடைய பொருத்துக்குச் சாதனமானதால்
பேரகசாதன மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தலிங்கசரீரமாகியபதினே முதத்துவமெனெனின்,

விடை- சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியங்களஞ்சும் வாக்
காதிபாண கர்மேந்திரியங்களஞ்சும்பிராணநிவாயு வஞ்சும்ம
னம்புத்திரியண்டும் ஆகப்பதினே முதத்துவமுங் கூடினது இ
லிங்கசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தப் பதினேமு தத்துவத்தினுடைய லட்சணமே
தெனின்.

விடை- சுரோத்திரத் தொக்குசட்சகிஞ்சுவையாக் கிராணமெ
ன்னப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களஞ்சும் தனித்தனியேய நின்று
தசூட்சுமவாகாசாதிபுதங்கனோடே சத்துவகுணங்கலந்ததில்
தின்றுப் பிரகாசம் பொருத்தித்தனித்தனியே யுண்டாயின —
இந்தச் சூட்சுமக்காசாதிபஞ்சபுதங்களில் கலந்த அஞ்சு சாத்தீ
காங்கிசங்களொன்றுக்கொன்று கலந்தொருமித்துச் சகலத்துக்
குங்காரணமான அத்தக்கரணம் பிறந்தது — இப்படி பிறந்த
ஞானேந்திரியங்களு மத்தக்கரணமும் பிரகாசகொருபமானதா
ல்சாத்திகாங்கிசத்துவமென்று சொல்லப்படும் அத்தக்காத்துவ
கமுஞ் சொச்சதிரவிய மானதால் தத்தக்கரண ஞானேந்திரியங்
களும் பிரகாச கொருபமென்பதிற் சந்தேகமிலை — இப்
படிக்கொத்த அத்தக்கரணம் விருத்திபேதங்களினால் நானுவித்
மாய்மணம்புத்திசெத்தவகங்காங்கொன்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சங்கற் பத்தினால் மனமென்றும் நிச்சயிக்கிறதினால்.

த்தியென்று நிந்தனையினால் சிந்தமென்றும் அபிமானத்
திருவகங்கா மென்று சொல்லப்படும் — ஆதலால் பதினே
முதல் நவத்தொடே கூடினவிகங்கா சிந்தித்தக்கிறதின் பொரு
ட்டிமேலுத்திக்களி ஒற்றித்தவகங்கா பாலங்களை நன்குயறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருமனமே சங்கற்பமுஞ்சிந்தனைபுஞ்செய்வதால்மன
தினிடத்திற் சித்ததன்மமும் புத்திக்குத் தேகாதிசளித்ததில்
நாலென்கிறவபிமானந் திடசித்தபாயிருப்பதற் புத்தியிலக
ங்காரதன்மமும் — புத்திக்குக்கர்த்தத் துவமும் புத்தியினுலவ
ப்பட்டஇந்திரியங்களுக்கும் காரணத்தவமுஞ் சித்தித்தது —
இந்தப்பத்தியானது, ஞானவிந்திரியங்களுடன் கூறியதாலும்
யிகவும்அறிகிறதே பிரதானமானதாலும் ஆன்மாவமனறப்ப
தாலும் வித்துவாங்கிக்சீரளால் விஞ்ஞானமயகோசமென்று
சொல்லப்படும் — இந்தக் கர்த்தத் துவ லட்சணம் பொருத்தின்
அகங்காவிருத்தியுடன் கூடினகன் சகலசமுச்சாரங்களையும் வ
கித்துக்கொண்டிருக்கிறவிஞ்ஞானமயனாவன்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நாலென்கிறதென்றுசதாகாலமுந்தேகேந்திரியாதிகளிட
த்திலும்கிரகாதிபினிடத்திலும் அபிமானத்தைவைத்திருப்ப
தால் விஞ்ஞானமயமென்றுஞ் சிவனைன்றும் பருடெனன்
துஞ்சொல்லப்படும் ஆனதால்வனெகர்த்தா அமேரபோக்தாஅ
வமேனதுக்கி யென்றறி — அந்தச் சிவன் தன்னுடைய பூர்வவாச
னைகளோடே கூடியேவப்பட்டவனும்த்தினைந்தோறும் புண்ணி
யபாருபமான கன்மங்களைச்செய்து அந்தக் கன்மங்களினால்
வரப்பட்ட சகலகங்களையிலேகபரலோகங்களிலும் பொ
சிக்கின்றான் — இன்னம் அந்தச் சிவனுனவனாயிரங்கோடி செ
ன்மங்களில் பிறந்துபிறந்தும் போகிறதாயிருக் கப்பட்டச
முச்சாரமண்டலத்திற் கிடந்துசுழலுகின்றான் - அப்படிப்பட்ட
சங்கற்ப ரூபமான மனதுஞ்ஞானந் திரியத்துடன் கூடினாலம
மேலுமயகோசமென்றுசொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- எதுமேலுமயகோசமென்று சொல்லப்படுகிறதோஅ
தில் மனதே பிரபலமானதால் அசனைமேலுமயகோசமென்
றுசொல்லப்படும் — கலைக்கிலேசந்தோஷிங்காமக்குறோதாதிக

என்கலாமிந்தமனோமயகோசத்தின் தொழில்களாகும்.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - மனத்தினுலெந்தவஸ்துவையுமெண்ணப்படுகிறான் மனத்தினால் பலத்தையிச்சிக்கிறான் மனத்தினால் யாதொருவாரியமுமெந்ததனைப்பண்ணுகிறான் மனத்தினால் சகலதொழிலுஞ்செய்கிறான் மனத்தினால் சகலபேசங்களுப்பொச்சிக்கிறான் ஆகலால் மனமே சகலத்திற்குங்காரணமென்றறி - இந்தச் சகலவிவகாரங்களுக்கும் எதுவானமனமே அந்தர் பாகியங்களிலிருக்கிற விஷயங்களை வயல்லாமறியும்.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - கேட்கிறதுமனத்தினால், பார்க்கிறது மனத்தினால், கொந்தத்தை அறிகிறது மனத்தினால், வசனிக்கிறது மனத்தினால், டரிசத்தை அறிகிறது மனத்தினால், சகலதொழில்களுமனத்தினால், புருடனுக்குப்பெயந்தமோட்சமனத்தினால், அர்த்தமும் அனர்த்தமும் மனத்தினாலென்றறி.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - மனோசுத்தியினால் மோட்சமனோபலினைத்தினுற்பெந்தமும் விவகத்தினால் அர்த்தமனோ - அவிலேகத்தினால் அனர்த்தமும் - இந்தமனம், இராசதகுணத்துடன் கூடியதால்விடயசொருபமானகாபக்குமோதாதகளகிறசத்துருக்களாலடிபட்டுச் சஞ்சலமாய் சூட்சுமார்த்தமாயிருக்கிற சொருபத்தை வறியமாட்டாமல் மிகவும் பிரயித்துக்கெயும்.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - பெருங்காற்றில் வைத்ததீபமானது சஞ்சலித்து அறின்பிரகாசமான மகிமைபெப்படியனைந்துபோருமோ அப்படியேவென்றறி - ஆனதால், முழுட்சுவாசவன் பிறவியாகிற பெந்தத்தை யொழிகிறதென்பொருட்டு இராசததாமதங்களை யமதித்தொழில்களையும் விட்டொழித்துச் சித்தத்தைச் சித்தத்தத்துவத்துடன் கூட்டிப்பரிசுத்தமாக்கிப் பிரயத்தனமாய் நிர்விடயம் பண்ணவேண்டும்.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - மனோநிருமலமில்லாதது புருடனுக்குப்பெந்தம்மன

அ நிருமலமானது பந்தத்துக்குமுத்தியானதால்மனது நிரும
லமாம்மொருட்டுவிவேகிபானவன் சதாபஞ்ஞநிக்கிரகம் பண்
ணனேனும்—முன்சொல்லப்பட்டதனித்தனி மயபிருந்தசூட்சு
மபஞ்சபூதங்களி லிராசதாங்காரங்கலந்ததில் நின்றுகாக்குடாத
ம்பாணிபாயுருபஸ்தமகிற கன்மமந்திரிடங்களுண்டாயின.

வினா- அதெப்படிபெனின்,

விடை- ரசோகுணங் கலந்தவாகாசத்தில் வாக்கிந்திரியமும் அ
வ்வக்கினியிற்பாதவிந்திரியமும் அவ்வப்பலிலபாயுந்திரிய
மும்அப்பிருதிவியிலுபல்தேந்திரியமும் முண்டாயின—அந்தச்
சூட்சுமபஞ்சபூதங்களி ல்தனித்தனி மயகலந்தரசோகுணங்களை
ந்நுமொன்றுக்கொன்று கலந்துசமட்டியாய்சூட்ட மொருபிந்
ததினால்கிரிய ரூபமானபிராணாதிவாயுக்களுண்டாயின,இந்தப்
பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களை மேவுகிறதேவதைகள் விசிட்டமுன
ன்றும் விசுவகர்த்தாவென்றும் விசுவயோனிபென்றுமசுனைன்
றுமசுனைன்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தப்பிராணாதிவாயுக்களுடைய லட்சணமேதெனின்,

விடை-உளர்த்தமுகமாய்ப்புறப்பட்டதாற்பிராணனென்று மஅ
தோமுகமாய்ப்புறப்பட்டதினால்அபாணனென்றும் உள்ள
வியாபகமாயிருப்பதால் வியானென்றும் பொதிக்கிறப
தர்த்தங்களைக் கண்டத்திலிருந்துறக்கிறதினால்உதானென்று
ம் அப்படியிறங்கின அன்னசாரத்தை நாடிஉள்தோறுங் கலக்க
ச்செய்கிறதினாற் சமானனென்றுஞ் சொல்லப்படும்—இதல்லா
மலும் உபவாயுக்கள் அஞ்சும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விக்கல் பிறப்பிக்கிறது நாகனென்றுங் கண்ணிடை
த்துவிழிப்பிக்கிறது கூர்மனென்றும் துட்புலன்கிடென்னு
கிறது கிரிகரனென்றும்கொட்டா வியுண்டாக்குகிறதுதேதை
ந்தனென்றுஞ் சரீரத்தைப்படுக்கப் பண்ணுகிறதுதனஞ் செ
யனென்றுஞ் சொல்லப்படும்—இந்தவுபவாயுக்களஞ்சுப்முன்
சொன்ன பிராணாதிபஞ்சகத்திலொடுக்கம்இந்தப்பிராணாதிசன்
மேந்திரியங்கள் கிரிகசெய்கிறதே பிரதானமானதா லிதனை
ரசோகுண அக்கிசத்திற் பிறந்த தென்று பெரியோர்கள்ந்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—இந்தராசநசத்தியானது கிரிகை

பண்ணுகிறதே பிரபான மாயிருக்குமென்றுத் தாமதசுத்தியா
 னது செடருபமாயிருக்குமென்றுஞ்சாத்தீகசுத்தியானது பிர
 காசசொருமென்றுமகாரிஷிகளாற் சொல்லப்பட்டும்—இந்து
 ப் பிராணபஞ்சகங்களுங்கீர்தேந்திரியமும் கூடித்தால தேய
 ன்சிருட்டிக்கிற தற்குமீயாக்கியமானதிறும் பிரபானமய கோச
 மென்றுப், இந்தக் கன்மேந்திரியங்களினுலெத்கப் புண்ணிய
 பாபாதிசன்மங்களைச் செய்ப்படுகிறதோ அதுவே பிரபானம
 யகோசகாரியமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வாயுவினாற் சலிக்கப்பட்டவிருட்சமானது தானாருப
 மாய்சேட்டிச்சும் அந்தவாயுவிலொதவையின் அமைவாம
 லிருக்கும்அதுபோலப்பிரபானகன்மேந்திரியங்களினுல்தே
 கமானதலைப்பட்டி விக்கிவெகிதவளானதானுவிக்ககிரிகை
 னுஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தப்பிரபானகன்மேந்திரியங்
 களில்லாவிட்டாற் சேட்டியாமலிருக்கும்புற்குறிய விஞ்ஞான
 மயகோசம்படுமாமகோசம்இந்தப்பிரபானமயகோசமுங்கூடி
 ஆன்மாவுக்குச்சூட்சுமமாய்வித்திருப்பதாலும் அந்தப்பிரபா
 னம்பததுக்குபோக்கியமானதாலும் இத்தலைநிலங்கரீரமென்று
 த்துலததைதக்கீட்டிலுஞ் சூட்சுமகாயிருப்பதால் சூட்சுமகரீர
 மென்றுஞ்சொல்லுகார்கள்—இப்படி சமஸ்தலிங்ககரீரங்களை
 யுமொன்றாய்க் கூட்டினதால் மரக்கூட்டத்தை வனமென்பது
 போத்சமட்டிசூட்சுமகரீரமென்றுப், இத்தச்சமட்டி சூட்சு
 மகரீரத்தூடன் கலந்தபிரதிவிம்பு சைதன்யியத்தை யிரண்ணி
 யகற்பொன்றுஞ் சூத்திரான்மாவென்றுப் மகாப்பிரபானவென
 ன்றும் பெரியவர்களாற் சொல்லப்பட்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சொர்ணம்மீயாற்பிரகாசமாயிருக்கிற புத்திக்குள்ளே
 ஆன்மா, பிரதிவிம்பிததுச் சொர்ணப்போலவிளங்குதையா
 லிரணியசெத்பொன்றுப்—சமஸ்தலிங்ககரீரங்களினுலொணிய
 யில் தூலகோக்கப்பட்டிருந்ததுபோல ஆன்மாவியபிக்கப்ப
 ட்டிருப்பதால் சூத்திரான்மாவென்றுப் சகலகரீரங்களை யுஞ்சி
 ருட்டிக்கப்பண்ணுகிறதால் மகாப்பிரபானவென்றுஞ்சொல்ல
 ப்பட்டும்—இப்படிக்கொத்த சமஸ்திசூட்சுமகரீரமானதுகனி
 த்தனியாய்ப்பிறந்ததால் விபட்டிசூட்சுமகரீரமென்றுப் இந்த
 விபட்டிசூட்சுமகரீரங்களிற் சிதம்பாசனாய்ப்பிரதிவிபித்திசை

தன்னியத் துக்குத்தனதசதனென்றும் பெரியவர்கள் சொல்லு
வார்கள்.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - தேஜோமயமான அந்தக்கரண உபாதியேயே உபா
னதால் தைத்தனென்றும் தூலதமதக் கூட்டினுஞ் சூட்சும
பாஸதால் விபட்டி சூட்சுமசரீரமென்றும், இந்தச் சூட்சு
மசரீரபாஸது சாக்கிரத்தினுடைய வாகனைகளைச் சூட்சுமமாய்
க்காண் கிறதால் சொப்பனாவஸ்தவென்பதுபேசுவனான அந்
தச்சொப்பனத்திற் செங்கிறகிரிகைகளைச் சூட்சுமமாய் பதிகிற
தால் பிராதிபாதிக்கெனென்றுஞ் சொல்லப்படும் - இந்தத்தனதசத
னாவஸ்தவென்ப சொப்பனத்தில் சாக்கிரதாலத்தில் சந் பிக்கப்பட்டவா
கனைகளைச் சூட்சுமபதவிருத்திகளினுற் சூட்சுமவிடயங்களை
ப்பெய்க்குகின்றான் - இந்தச்சூட்சுமட்டி. சூட்சுமசரீரங்களுமே விபட்
டி சூட்சுமசரீரங்களுமுடன் சொன்னகாரணசரீரத்தையுடையோலச்
சாதிவஸ்தவமாய் தால் அமேதமென்றதி - இந்தச் சூட்சுமவி
பட்டிசூட்சுமட்டியிரண்டும் ஒன்றானதாலிதனை அபிமானித்தனாக்
காண்மா தைத்தனிரண்டும்முன் சொன்ன காரணசரீர, அபிமா
னிடாகிடபிராஞ்சினசரீரமொப்படிபதேயேன அப்படிபேசு
பேதமென்றதி, இத்தப்படி சூட்சுமப்பிரபஞ்சத்தினுடைய
ட்சணம் சாந்தரசம்மதமாய்ச் சொல்லப்பட்டது - இனிவ் து
லப்பிரபஞ்சத்தினுடைய விசேஷங்களைக் காண்க.

ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - முன் சூட்சுமபாபிநந்த ஆகாசாதி பஞ்ச பூதங்க
ளென்றுக்கொன்று பஞ்சே கிருதமாட்க்கலந்து தூலபூதங்க
ளாயின.

வினா - அதிதெனின்,

விடை - ஆகாசாதி பூதங்களுஞ் சூட்சும ஒவ்வொன்றொன்றாய்ப்பிரி
ந்தன, அதில்தன் னுடைய சுபாவங்கிசம்படுபாதினே ஞாபிவ
த்துமற்றப்படுபாதினஞ் சொவ்வெனென்று நன்னுடையப்பி
ரிந்து சுடாவங்கிசம் நிற்கமற்ற தானுபூதங்களினு மமான்றுக்
கொன்று அகாக்கால் பங்கரட்ச்சேர்ந்தன - இப்படியிரிந்த ஆ
காசாதிபந் தும் தன் னுடைய சுபாவங்கிசபாஸ படுபாதிபும
ற்றதாண் க ய்ப்பிரிந்த பூதங்கள் படுபாதிபும ஒருமித்துக்கூடி
ஒவ்வொன்று ஐந்தபாகமாட்க்கலந்து தூலபூதங்களாயின - இ
ந்தப்பஞ்சேகரணத்தை அபிமானிப்பவன் னு கங்கிக்கவே
ண்டாம்.

வினா- சாமவேதோபநிஷத்தில் திரிவிதகரணமாய்ச் சொல்லியிருக்கின்றதேயெனின்,

விடை- வாயுவாகாசங்களிரண்டும் அமிர்ததிரவியங்களானதானும் மிமிர்ததிரவியங்களானபிருதீவு அப்புத்தேயவுக்கள் அதில் ஒடுக்கமாகையாலும் இந்தப்பஞ்சீகரணத்தைப்பிரமாணியமென்று பெரியவர்களாற் சொல்லப்படும்—இப்படி சொல்லப்பட்டபஞ்சீகரணமன்றித் திரிவிதகரணஞ்செய்தாற்பிரத்திபட்சாதிவிசேதம் வரும் ஆனதாலிந்தவாகாசவாயுக்களுடைய தன்மம் வன்னியாதிகளில் காணப்பட்டிருக்கிறது அத்தவாகாசவாயுக்களில்வன்னியாதி தன்மங்காணப்படவில்லை.

வினா- அதேதிருவெனின்,

விடை- இந்தவன்னியாதியங்கிசனியாப்தியானதொஞ்சமாய்க்கலந்ததிருவ்இதிருடையதர்மமாகாசவாயுக்களில்காணப்படவில்லை---சமஸ்தத்திலும் காரணத்தைப்போற் காரியமுங்காணப் பட்டிருப்பதாலேந்தப் பஞ்சீகரணம் பிரமாணமென்றேபெரியவர்க ளறிந்திருக்கிறார்கள் ஆனதாலிந்தப்பஞ்சீகரணத்திருவண்டான ஸ்தூலபூதங்களுடையபிரமமுகேட்பாயாக,

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆகாசத்துக்குக்குணம் சத்தம்வாய்வுக்குக்குணம்சத்தபரிசம் தேய்வுக்குக்குணஞ் சத்தபரிசரூபம் அப்புவுக்குக்குணம் சத்தபரிசரூபரசம் பிருதீவுக்குக்குணஞ் சத்தபரிசரூபரசகெந்தங்கமென்று சொல்லப்படும்--இந்தவாகாசாதிபங்கிசகுணங்கள் ஞானகர்மேந்திரியங்களில் காணப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுரோத்திரம்ஆகாசாங்கிசமானதால்சத்தத்தையும்தொக்குவாயுங்கிசமானதால் பரிசத்தையும் சட்சுஅக்கினிஅங்கிசமானதால் ரூபத்தையும்கிங்நுவை அப்டுவினங்கிசமானதாலிரசத்தையும்கூக்கிரணம் பிருதிவிபங்கிசமானதால்கெந்தத்தையுங்கிசத்தென்றது---வாக்கும் ஆகாசாங்கிசமானதால்எனினிக்கும் பாணியும் வாயுவாங்கிசமானதாலிடுதலேற்றதல்செய்யும்பாதமும் அக்கினியாங்கிசமானதால் கெமனாதி தொழில்களேச்செய்யும் பாயுருஅப்டுவினங்கிசமானதால் மலவிசாக கங்

களை விடச் செய்யும், உபஸ்தம்பிரதிவியினங்கிசமானதால் அஞ்ஞானத்ததைச் செய்யுமென்றறி.

வினா- இதற்கதிதெய்வமேதெனின்,

விடை- ஸோத்திரத்துக்குத்திக்கும் தொக்குக்குவாயவும் சடிகவுக்குச் சூரியனும் சிக்குவைக்குருணனும் ஆக்கிரணத்திக்கு அக்ஷணத்தெனும் வாக்குக்கு அக்ஷணியும் டாணிக்கிந்நிரனும் பாத்திக்குத்திரிவிக்கிரமனும்பாயருவுக்குமிருத்தியுவும் உபஸ்தத்துக்குப் பிரசாபதியம்--மனதுக்குச் சந்திரனும்புத்திக்குப் பிதகனும் அக்ஷணத்தக்கு உருத்திரனும் சித்தத்துக்குக்ஷேத்திரஞ்ஞனும் அதிதெவதைகளும்--இந்தத்திக்குத்தெவதைகள் ஆக்காதபஞ்சபூதங்களில் திண்மம்சத்திரசோருணங்கிசங்.ளிப்பிறந்த இந்திரியஸ்தானங்களிலிருந்து அந்தந்தப்பிராணிகளுடைய கன்மாறுருபமாக நக்கிரகாநிக்கிரகங்கள் செய்துக்கொண்டு சரீரகரணப் பிராண கூட்டங்களுக்கு அதிதெவதையாயிருப்பதால் சகலகன்மாங்களுடைய பிரவிருத்திக்கேதுவாகவிருப்பார்கள்--ஆகையால்சன்மத்துக்குத்தக்கபடிருணமுண்டாகும்,ருணத்துக்குத்தக்கபடிமனது பிரவிருத்திக்கும், சீவன்மனத்தையாகியித்துக்கொண்டு ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைக்கூடப் புண்ணியபாடங்களைச்செய்து வருகிறான்--இப்படிச்செய்துவருகிற விஞ்ஞானமையருண சீவன் சேகமேதாருகவிருந்து கர்த்தாநாஸென்னுதேகத்தைதயபிமாணிக்கிறான்,ஆன்மாவோ வென்றான் சாட்சியாயிருந்துக்கொண்டு ஒன்றுஞ்செய்யாமலுஞ்செய்வியாமலுந்தடஸ்தரூபிருக்கிறான்--அகங்காரமே, பார்க்கிறதும் கேட்கிறதும் வசனிக்கிறதும் கர்த்தா யாயிருந்து கிரிகைடஸ்தனுகிறதும் போக்தாவாகிப் கொள்கிறதாயிருக்கிறான், ஆன்மாவானவர் இந்தவிவகாரங்களில்ல யொட்டாமல் சாட்சியாகத் தாயிருப்பார்-ஆனதால்ஆன்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் போக்த்துவமும்பூயில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- லோகத்திலுள்ள பிராணிகளுடையசேஷிடைக்குச் சாட்சியாயிருந்த சூரியனைப்போலாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சூரியருணவர்தானுருசொழிதுஞ்செய்யாமலுமொழியில்லை.

ருத்தனாக்கொண்டு செவ்வியாமலுமிருக்கப்பிராணிகள் தங்
கள் சுபாவருணங்களினால் பிரவிர்த்திக்கிற அபேபால நிக்ஷி
ரியான பிரத்திகாண்ம சந்திரதானத்தில் நின்றந் தேகேந்திர
ரியாதிகள் சேஷ்டிக்க அவரானுக்கெல்லாஞ் சாட்சியாயி
ருக்கிறார்—இப்படிக்கொத்த பரமதத்துவத்தை அறியமா
ட்டாமல் மாயையினால் மோகிக்கப்பட்டபுத்தியை யுடைத்
தானவர்கள் தனக்கன்னியமான தேகேந்திரியாதிகள் செ
ய்கிறதொழில் ஆன்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்தி லாரோபித்
துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

வினா- மூடனாயிருக்கிற புருடனானவன் அசங்கராவுஞ் சித்
து ரூபகவுமிருக்கிற ஆன்மசொருபத்தைக் காணாமல் ஆ
ன்மாவின்மீடத்திலேயுன்மகாரியமானதொழில்களையா ரோ
பித்துக் கொள்ளுகிறதெப்படியெனின்,

விடை- ஆகாசத்தில் சந்திரனை யோட்டாமலிருக்கிற மேகங்க
ளோடுகிறத்தைக்கண்டு சந்திரனோடுகிறனென்பதுபோலா
ம்-ஆதலால், அப்பா? ஆன்மா னுன்மவிவேகமுனக்குத் தெரி
யுமபடி முன்னுதாகச் செகத்துண்டானவழியை அன்புட
ன சொல்லுகிறோம் விவேகியாயிருக்கிற சீடனே நீகேட்
பாயாக.

ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நகரஸ்சணம் பொருத்தின பஞ்சீகிருதமான ஆகா
சாதி ஸ்தூலபஞ்சமகாபூதங்களினாலிந்தச் சராசரமான பிர
மாண்டங்களுண்டாயின—இந்தப்பிரமாண்டத்துட் பட்ட
தாலு வகையோனியாகிய சகல சரீரங்களுக்கும் நெல்லுமுத
லாகிய சகல ஓஷதிகளும் வாயுவதேஜச அப்புபுமிகளும் அ
ன்னமாயின,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சிலசெந்துக்கள்வாயுவுபட்சணம்பண்ணுகிறதும் சில
செந்துக்கள் சந்திரகிரகணஞ் சூரியகிரகணங் களைப்பட்ச
ணம் பண்ணுகிறதும் சில செந்துக்கள் மேகத்திலுலகளை
ப்பட்சணம் பண்ணுகிறதும் சிலசெந்துக்கள் மண்ணைப் பொ
சிக்கிறதும் சிலசெந்துக்கள் கல்லுகளைப்பொசிக்கிறதும் சில
செந்துக்கள் பழுப்பிலகளைப் பொசிக்கிறதும் சிலசெந்துக்
ள் புள்ளுகளைப்பொசிக்கிறதும் சிலசெந்துக்கள் மாமிசாதி களைப்

பொச்சிக்கிற தூய்மையைச் செந்நூக்கள் தெல்லுமுதலிய நூகளைப்பொ
ச்சிக்கிற தூய்மைச் சேவக்கின்றனவாம்.

வினா- நாலுவகையோனியாவதேதெனின்,

விடை- சராபுசமென்றும் அண்டசமென்றும் சவேதசமென்று
மீஉற்பீசமென்றும் நாலுவகையோனிகளாய் அதனதன்கர்மா
னுசாரமாயிந்தச் செந்நூக்கள் பிறக்கின்றன, அவற்றுள் சரா
புசமாவது தோற்படையில் நின்றுப் பிறந்தமனுடர் முதலான
செந்நூக்களும், அண்டசமாவது மூட்டடையில் நின்றுப் பிறந்த
பறவைமுதலான செந்நூக்களும், சவேதசமாவது வேர்வையில்
நின்றுப் பிறந்தபேன்கர் முதலான நூகளும், உற்பீசமாவது பூ
மிபைப் பேதித்துக்கொண்டு பிறந்தவிருட்சமுதலான நூ களு
மென்று சொல்லப்படும்—இந்நாலுவிதமான பெளதிகங்களே
ஸ்தூலசரீரமாயின-இந்தத் தூலசரீரங்களைத்திருவீடியேக சித்
தமாய்ப்பார்க்கிற போது சமட்டியென்றும்—இந்தச் சமட்டி
ஸ்தூலசரீர அவிச்சின்னமாகியும் பிரதி விம்பமாகியுமிருக்கிற
சைதன்னியமெதுவோ அந்தச் சைதன்னியத்தையே உலகத்திலு
ள்ள மனுஷ்யாதி செந்நூக்களில் நானென்கிற அபிமானத்துவம்
வைத்ததால் வைசுவானரனென்றும் நானுவிதருபங்களாய் விள
ங்குகிறதால் விராட்டென்றும் இந்தச்சூர்விதங்களானஸ்தூல
பெளதிகசமவீடிகளில் அதனதன்காதிவிசேடங்களாய்ப்பிறித்
துப் பின்னமாய்ப் பார்க்கிற போது வியவீடியென்றும் இந்
தவியவீடி ஸ்தூலசரீரத்தில் அவிச்சின்னமாகவும் பிரதிவிம்
பமாகவுமிருந்த சைதன்னிய மெதுவோ அதையே விசுவமா
யிருக்கிற ஸ்தூலதேகத்தில் நானென்கிற அபிமானம்வைத்திரு
ப்பதால் விசுவனென்றும் அந்த வியவீடியான விசுவனுக்கு
ஸ்தூலசரீரமென்றும் இந்தஸ்தூலசரீரமானது அன்னவிகார
மானபடியினால் அன்னமயகோசமென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்த ஸ்தூலதேகமானது, பிதாப்பொசித்த அன்ன
விகாரத்தினாலுண்டான சக்கிலசுரோணிதங்களால்பிறந்து அ
ன்னத்தினால்விருத்தியடைகின்றது அன்னசாரமில்லாதபோ
து நசித்துவிடுகின்றது—ஆகலால் ஸ்தூலதேகம் அன்னவிகார
மானபடியினால் அன்னமயனென்றும் ஆனந்தமயகோசமுதலா
னநாலுக்கோசங்களையும் வானாயுதத்தை உறையானதுமறைத்த
துபோலமறைத்திருப்பதால் அன்னமயகோச மென்றும் இந்தஸ்தூ

தூலதேகமானது ஆன்மாவைக் குறித்து ஸ்தூலமான பொருளைப் பெரிதெ
கிறதற்கிருப்பிடமென்றும் பெரிய யாரை நிகழ்த்தப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானவர் கீர்த்திலிருந்து ஸ்தூலமான சக்தி
தவிஷயங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிதாம் பாக்தவாகியி
ருந்ததால் ஸ்தூலதேகம் பாக்தவனுபவிக்கிறதற்கு இருப
பிடமென்றும் சொல்லப்படும்.

வினா- போக்தாவென்பதேதெனின்,

விடை- இந்திரியங்களைக் கொள்ளப்பட்ட சக்திவிஷய
பொருளை ஆன்மாவானவர் கேகேந்திரியமனேசாமே கூ
டி அனுபவிப்பதால் போக்தாவென்று பெரியோர்கள் சொ
ல்லுவார்கள்.

வினா- அதேப்படியனுபவிக்கிறானெனின்,

விடை- பதினொருவாசல் பொருந்திய தேகமான மேடை
யில் இந்திரிய பஞ்சவர்க்கங்களாகிய பரிவாரங்களினால் ஆன்
மாவானவர்மகராஜன் அன்றான் மென்கிற சிங்காதனை
த்திலிருந்து விஷயபொருளைப் பெரிதெதுக்கொண்டிரு
க்கிறார்—இப்படிக்கொத்த ஆன்மாவை நான் இந்திரியங்களை ந
தும் அதற்குத் தேவதைகளை நதும் கீர்த்தியை இந்திரியங்களை நதும் அத
ற்குத் தேவதைகளை நதும் மனதுமுதலானதும் அதற்குத் தேவ
தைகளை நதும் அதனைத் தொழில் சரிஞல்தேயித்த பிரகாச
மாயிருந்துக்கொண்டு உழியக்காரரேபால் சாக்கிருதை மாயப்
பஜனை பண்ணுகின்றன—இந்த ஆன்மாவானவர் தூலதேகத்
தோடே கூடித் தூலவிஷயங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிதானெ
னதென்று விவகாரம்பண்ணுகிறதால் இதுவே சாக்கிர அவததை
மென்றும், இப்படி சொல்லப்பட்ட சமட்டியியட்டி யானச
ரீரங்களுக்கு அபிமானிகளான விசுவவைசுவாதரங்களுக்குச் சா
கிவஸ்துமுன்குட்கமகாரணவியட்டி சமட்டிக்குச் சக்திசான்னது
போலப்பேதமில்லாமல் அபேதமென்றும், இப்போது எனக்கு
ச்சொன்ன தூலகுட்கமகாரணப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் ஒன்
ருய்க்குட்டி மகாப்பிரபஞ்சமென்றும், இந்தமகாப்பிரபஞ்ச
த்துக்கு அவிச்சின்னமாகவும் விஸ்வப்பிரபஞ்சாதி லட்சணமா
ய்விராட்டிமுதல்களரபரியந்தமும் நின்றசைதன்னியம் ஒன்றே
மென்றும், யாதொருசைதன்னியம் அருதியாகவும் அனைந்தம

சுருஷ்வியத்தமாசுவம் அசமாசுவம் அட்சரமாசுவம் மிருத்திசுந்த
தோ அதுவேயிந்தமகாப் பிரபஞ்சத்துடன் தத்தாய பிண்ட
ம் போத்கலத்திருப்பதால் சரீரம்பிரம மென்னும் மகாசக்தி
யத்திற் சொல்லப்படுகின்றது இத்தவாக்கியார்த்தத்தைப் பெ
ரியவர்களால் வாச்சியார்த்தமென்னும் இதைவிட்டுப்பிரிந்த ஆ
ன்மாவுக்கு வெட்சியார்த்த மென்னும் காரணலட்சணமா
ன ஸ்தூலரூபத்வம் ஞானபரியத்தங் காணப்பட்ட சகலத்தையும
ஆன்மா வென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- ஆன்மாவாவதானெனின்,

விடை- அந்தக்கரணத்தையும் அதி ஸூட்சுமையதொழிலானமே ஞா
புத்திசித்தவகங்கா ரங்களை யுங்கண்டு கொண்டு தானாய் அழியா
தபடி விகாரமின்றியிருந்ததைதன்யமெனுவோ அதுவே ஆ
ன்மாவென்று ஞட்சுமபுத்தியினு லறிந்துக்கொள்—மேலும், இ
ந்தப் பிரத்தி காண்மா வானவர் சுயப்பிரகாசர் நிரங்கிசர் அசங்
கர்சர்வகாலத்திலுமே கருபமாயிருக்கிறவர் நித்தியர் அகண்டா
னந்த சொருடர்சகலாணையுமந்நவர்காட்சி நிற்ருணைனென்றும்,
இவர்பிறக்கவுமில்லை யிறக்கவுமில்லை வளரவுமில்லை குறையவுமில்
லை யானதால் நித்தியர்சாக்ஷதர் புராணமென்றும் இவர்கரீர
ங்கள் கொல்லப்பட்டி மரித்துப்போகிற போதுந்தான் கொல்ல
ப்பட்டவருமல்லமரித்தவருமல்லவென்னும் அறிவாயாக.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கெட்பத்திலுண்டாயிருக்கிறான் பிறந்தான் வளர்ந்தா
ன் ஒடியாடித் திரிந்தான் ஒரு நாளைக்கொரு நாள் குறைந்
து ன்றிந்தான் என்கிற ஆறுவிகாரங்களுந்திரிசிய மாயிருக்கி
றதேகத்துக்கே தவிர ஆன்மாவுக்கில்லை இதுவன் தியந்தாலமெ
ன்கிறதும் கிருசமென்கிறதும் கறுப்பென்கிறதும் கெட்பெ
ன்கிறதும் வர்ணாச்சிரமங்களும் அதி ஸூட்சுமையதர்மங்களும் சரீரத்
துக்கே தவிர இத்தவிகாரங்க ளெல்லாம் காட்சியாயிருக்கிற ஆ
ன்மாவுக்கில்லை—இப்படிக்கொத்த பிரத்தியகாண்மா வினிதத்
திலுனம்மத்துவமும் அருன்மாவாயிருக்கிறதேகாதிகளிடத்தில்
ஆன்மத்துவமும் விடரீதமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு மொகத்தி
ருல் சமூசாரகாரத்திற் சுழலுகிருன்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை - பிராந்தியினுலே நான்மனுஷன் நான் பிராமணன் நா
 ன்விடுவகிநான்மகாபாவி நான் பிரகீடன் நான் லலவன் நான்
 னுக்கிநான் எனியென் னுமி துமுதலான அனான்மக்கு வங்களை
 ஆன்மாவினிடத்திற்கற்பிக்கிறான் - மேலும், அனான்மாவினுடைய
 பதர்மமானசன்மசரா மரணங்களுக்கும் பதிகா கனாக்கமுதலான
 னுபவிபரீதமாக ஆன்மாவினிடத்திற்குத்தோடத்தானுள்ள ஆரோ
 பிக்கிறான் - அப்பா! பிராந்தியினுலேவினிடத்திலெவ்வகைகற்பி
 க்கிறானோ அதினுடைய குணத்தோ ழிங்ளில் அனான்மாத்தீர மா
 னுமும் ஆன்மாவக்குக்கடவு டிலலைகலக்கவு மில்லைமென்றறி.

வினா - அதெப்படியெனின்,
 விடை - பொட்டனான்பூமியிற் கானல்பறக்கிறதைச் சொல்கெ
 ன்று சொன்னதாலந்தப்பூமிபீரமச்சதோ, நேத்திராநதிகளு
 டையமீதாஷீத்தினுற்சங்கைப்பாரீத்துப்பச்சையென்கின்ற
 தால்அந்தச்சங்கு பச்சையாச்சதோபாலளால் ஆகாசங்குபு
 பென்று கற்பித்ததினால் ஆகாசங்குப்பாச்சதோ அப்படி
 போலனாத்மதர்மம் ஆத்மதர்மமாகுமோ.

வினா - என்றிப்படிச் சொன்னகுணவப் பாரீத்துச் சீடன்கே
 டரும்படி, வாரும்சுமாம்! சட்சவுக்குமனைசுக்குமிடையமன்
 றுயிருக்கிற பிரத்திகாண்மா வினிடத்தில் அனான்மா வாகிற
 தேகாதி தர்மங்களை வெப்படியோடுபிக்கப்படும் கண்முன்
 டேனகண்டவிஷயத்தினிடத்திலிஷ்யாந்தரமானவேறென்றை
 யாரோபிக்கலாம்அதுவுமரச்சுசுத்தியினிடத்திலுப்பனைபாகக்
 காணப்பட்டிருக்கிறது—மனத்திற்குப் பூர்வங்கண்டவொரு ப
 தாரீத்தத்தை நினைத்திருந்துவெருகு பதார்த்தங் கண்டபோ
 டு அந்தப்பதார்த்தமே இதுவென்று நினைப்புலெட்சண மு
 ண்டாகுங் இப்படிசட்சுமனைசுக்குக்கு அஃகாசரமான ஆன்மா
 வினிடத்தி லெப்படியத்தியாசங் கூடும்—ஆன்மாவானு லொ
 ருக்ளாலுமனுபவிக்கப்படவில்லை அப்படி அனுபவிக்கப்படா
 தவஸ்துவக்கு விலட்சணமான அனான்மாவினிடத்திலெப்படி
 வியாப்பு சொல்லப்படும்? அனான்மா வினிடத்தி லான்மாத்தீரபா
 சமெப்படிவந்தது! இதற்கு நிவிர்த்திஎந்தவுபாயத்தினுற்சித்
 திக்கும்! சீவனானுக்குபாதிகள் சமமாயிருக்கச் சீவனுக்குமா
 த்நிரம்பெந்தமெப்படிவந்தது! ஈசுவரனுக்குப் பெந்தமெப்
 படியில்லாமற் போயிற்று! அடியேனுக்கு இந்நாச் சஞ்சயங்க
 னைத்தீரீத்துக்கருணக்கண்ணுற் பாரீத்துக் கரதலமலகம் போ
 டுநன்ருய்ததெரிபந்தக்கிதமாகச் சொல்லவேண்டிமெனின்,

விடை- என்றிப்படி கேட்ட சீடனைப்பார்த்து ஒருவானவர் சொல்லும்படிவாராய்சீடனை ஆன்மாவானவர் மனோவாக்கா தி கருத்து விடயமாப்க் காணப்படுகிறவரல்ல அப்படிக்கி ருந்தாலும் நானென்கிற அனுபவம் அபோட்சமாய் சகலரு ங்கண்டிருப்பதால் ஆன்மாவிருக்கிறது பிரதித்தமே இப்படி யான்மாவிருக்கிற தற்கடையாள மாயிருக்கிறது ஒருவருக்கம் நானல்ல வென்கிறது சொல்லப் படவில்லை—நானிருக்கிறே னென்கிறத்தில் ஒருவரும் சாட்சியொப்பனைதேடவில்லை இப் படிபிரமபாணங்களுக்கெல்லாம் பிரமாணணிய மெந்தமூலமெ ன்று விசாரித்தறிமேலும், இவ்வான்மாவானவனோமாய் காரிய ங்கள் மறைக்கப்பட்டதால் மனசுக்குப் பிரத்தியட்சமாயனுப விக்கப்படவில்லை.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- மேகங்களானது சூரியனைமறைத்தது போலிந்தவா ன்மாவையும் அகங்காரவிடயங்கள்மறைக்கப்பட்டது—ஆ தலால், விடயத்தைப் பிரத்தியட்சமாய்க்கண்டு அதிவிடத் தில் மற்ருருவிடயத்தை யாரோபிக்கவேனுமென்றுநீக்கட் டசங்கை பெரியவர்களாற் பண்ணவில்லைஇப்படிவழித்ததற்கு ப்பிராந்தியேகாரணம்.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- சட்சமனசுகளுக்குவிடயமன்ருயிருக்கிற ஆகாசத்தினி டத்தில் சுறுப்புமுதலானதுகள் பாலாந் கற்பிக்கப்பட்ட துபோல ஆன்மாவிவிடத்திலும்புத்திப்பிரமையினால் அன ன்மாதிகளைக் கற்பிக்கப்பட்டது—அனான்மாதிக ளிடத்திலா ன்மாத்தியாசம் பண்னுகிறதற்கு ஒருவொப்பனையும் அபேட் திக்கவில்லை.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- இந்தச் சங்குபச்சை யென்கிறதிலெந்த ஒப்பனைவே ண்டும்—இதுவன்றியமுபாதிகளுடன் கூடின பிராந்திகளுக் குவேமொப்பனைவேனுமென்கிறது காணப்படவில்லை,நிரு பாதிளாயிருக்கிற சச்சுமுதலான பிராந்திகள் காணப் பட்டிருக்கிறது உபாதிபிற காணப்படவில்லை—ஆனாலுங் கெஞ்ச மொப்பனைகாண்பித்துச் சொல்லுகிறேங்கேட்பாயாக இவ்வா ன்மாவானவர் அத்தியந்தநிர்மல சூட்சுமசுயம்பிரகாசரூப்படி, புத்தியும் ஆன்மாவைப்போற்பிரகாசபானதால் ஆன்மப்பிரகாச ன்ருடன் புத்தியுக்கூடிநிர்மலமாய்விளங்கும்;

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சூரியன்மூன்றையிருக்கிற பழக்கக்கல்லானது எப்படியிருக்கிறது அப்படியே ஆன்மப்பிரகாசத்தினால் பழக்கத்தையும் அந்தப் புத்திப்பிரகாசத்தினால் மனதும் அந்தமனப்பிரகாசத்தினால்திரியங்கனும் அந்த இத்திரியப் பிரகாசத்தினால் தேசமும்விளங்கும்—ஆகையால் தேசத்திரியாதிகளாயிருக்கிற அனான்மாக்களிடத்தில் ஆன்மாவென்கிற புத்திகளை அடியிற் காண்பித்த நிழலைப்பாலாள் நிசமாகக்கண்டதுபோல மூலாளுக்கு நிசமாய்க்காணப்பட்டிருக்கிறது—அப்பா? ஆன்மாவுக்கு அத்தியாசகாசணமான புத்தியி னிடத்திலிப்படியாக ஒப்பனைகண்டிருக்கிறது, அனான்மாவான தேசத்தினிடத்தில் நாமென்கிற அத்தியாசமெது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பூர்வாபூர்வ அத்தியாசத்துக்கு உத்தரோத்தர வத்தியாசமேகாரணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுழுத்திமூர்ச்சைகளில் நின்றுமெழுந்திருந்த பேர்களில் அத்தியாசவாசனை காணப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அப்படியாணப்பட்ட அத்தியாசத்துக்குக் காரணமெதெனின்,

விடை- அனாதியாயிருக்கிற அவித்தைவாசனையென்றறி.

வினா- இந்த அத்தியாசமெந்தம்வந்ததற்குக்காரணமெதெனின்,

விடை- பாதொருகாரணத்தினாலோ சென்மசராபரணவியாதி யாதிதூக்கங்களாகிற அனர்த்தங்கள் தன்னை வந்தடைந்தது, அந்த ஆன்மாவுக்குபாதிவாதிவ அவித்தைக்குப் பெரிதாயி ரண்டுசெத்திகளுண்டு.

ஆவரணவிட்சேபம்,

வினா- அதெதெனின்,

விடை- ஆவரணசத்தி விட்சேபசத்தியென இரண்டுசெத்திகளு ண்டி இந்தச் சத்திகளுடனே கூடி ஆன்மாவுக்குச் சுமுகார பெந்தம் வந்தது அந்தஆவரணசத்தியானது, எத்ததாமத குணப் பிரதானமானதா லாவரணத்துக் கெதுவாயிற்று அதற் கெ மூலாக்குண மூலவிருளென்று சொல்லப்படும் அதனால் சகல செகத்து மோகிக்கப்பட்டது—அப்பா? விவேகனாயிருந்தாலும் ஆன்மதத்துவத்தை நன்றாகக் கெள்விப்பட்ட பண்ட

மதஞாயிருந்தாலும் ஆவரணசத்தியினால் மறைப்பப்பட்ட கண
ணுடைத தானவன் தன்மதத்திலிருக்கிற ஆன்மாவை மறிய
மாட்டான் விட்சேபமென்கிற ராசதசத்தியானது புருஷனு
டைய பிரவிர்த்திக்கேதுவாய் ஸ்தூலமூதல் ரூட்சும வரைக்கு
முண்டான அசத்தாயிருக்கிற சுகல பிரமாண்டங். னோயு மான்
மாவீனிடத்தில் சுற்பிக்கும் — இதுமுற்சொல்லப்பட்ட ஆவர
ணசத்தியானது புருஷனுயிருக்கிறவனை நித்தினாயானது சரீ
ரத்தைமறந்து போக எப்படி மூடுகிறதோ அப்படியே பித்
தப்பிரத்தியகான்மாவை உள்ளேநன்றாய் மறைத்துக் கொண்டு
வெளியிலிருந்த விட்சேபசத்தியைக் காட்டு விக்ரும் — இந்ந
ஆவரணமென்ற பெரிதான சத்தியினால் நீர்மல மாயிருக்கிற
ஆன்மாவை மறைக்கிற போது புருஷனவன் ஆனான் பாவ
வந்தகாநிகளிடத்தில் மோகத்தினால் தானென்கிற ஆன்மபுத்தி
யை வைக்கிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நித்தினாபோகின்றவன் சொப்பனைங்காண்கிற போது
பொய்யான அந்தச் சொப்பனத்தேகத்தால் தானென்கிறபுத்
தியை மெப்படிவைத்தோடு அப்படியே அருண்மாவான
டைய பிறப்பிறப்புபகிதாகம் பிரமை முதலான தேகதர்மங்க
ளை ஆன்மாவீனிடத்திற் சுற்பிக்கிறான் — இப்படிக் கொத்தபுரு
ஷனுனவன் விட்சேபசத்தியினால் ஏவப்பட்ட புண்ணியபாவ
ருபமான கர்மத்தைச் செய்துக்கொண்டு அதினால்வரப்பட்டக
துக்கங்களைப்போகித்துக்கொண்டு சமூகார சாகரத்திற்கழலுகி
றான் — அதனால் பிரத்தியகான்மாவக்குச்சமூகாரபெந்தமான
து அத்தியாசதோஷத்தினுற் பிரபலமாகவுண்டாயிற்று ஆனதா
ல் அந்த அத்தியாசபெந்தத்தோடே கூடிசெற்பொசம்பிறப்பி
றப்புமுதலான துக்கங்களினால் யனவரதமுங்கிலெகிக்கிறான்.

வினா- அத்தியாசமாவதென்னின்,

விடை- வஸ்துவையவஸ்துவாகக்கிரகிக்கிறதே அத்தியாசம் இ
துபிரந்த முலசபாவமானதால் சமூகார பெந்தத்துக்கா
திகாரணம் ஆன்மாவக்கு அத்தியாசத்தினால் சமூகாரம் பெந்த
து அந்த அத்தியாசம் போனால் சமூகாரபெந்தமில்லை ஆனக
யாலிந்தப் பெந்தமோட்சங்களிரண்டையும் நன்றாயறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பருஷனுனவனுக்குப்பிரவிருத்தியேபெந்தும் நிவிர்த்தியேமோட்சம்இந்தப்பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளினால் பெந்தமோட்சங்களுண்டாயின.

வினா- ஆன்மாவக்கத்தியாசம்வந்ததந்தேதுவேதெனின்,

விடை- இதுகாலகர்மாதிருபங்கள் இவ்வந்தியாசமானது இதற்குக்கர்த்தாவாகியநசரனுக்குஉபாதிபாகப்பரிணமித்துத்தான் பெய்யாயிருந்தும் ரச்சவிக்ஷற்பம்போற்சமுசாரத்தைக்கூட்டுகிறது—சீவனைப்போலே பிசுரனுக்குபாதி கூட்டுறவுசமமாயிருந்தாலுஞ் சுத்தசத்துவமலினசத்துவமென்றிறவுபாதிஅபேதமானதால் சீவனுக்குப் பெந்தமேயன்றி நசரனுக்குப்பெந்தமும் அதன்காரியமுமில்லை.

வினா- இதில் நசரவுபாதியேது, சீவவுபாதியேதெனின்,

விடை- சுத்தசத்துவப்பிரதானமானமாயே நசரவுபாதி, மலினசத்துவப்பிரதானமானவவித்தைமேசீவவுபாதி, இதில்சுத்தசத்துவப்பிரதானமான நசரவனுக்குப் பெந்தமுமில்லை அதிலுண்டானவிட்சேபகாரியமுமில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தமக்குஉபாதிபானமாயைத்தன்வயப்படுத்திக்கொண்டிசர்வஞ்ஞராயுமறைப்பில்லாத ஞானமுள்ளவராயுஞ் சஞ்ஞலமில்லாதபடிக்குச்சுத்தந்தாராய்கிருட்டிவிதி சங்காரப்பிரவேசங்களுகிற கிரியைகள் தன்னிச்சைக்கீகற்றபடிசெய்துராசததாமதங்க ளிரண்டையுந்தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தி வினோயாடிக் கொண்முருக்கிரார்—ஆதலால் ஆவரணவிட்சேபமிரண்டு மிகுதனை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது, வேதமும், இசுரன்தனைக்குத்தானே சுதந்தரனாய் பிரவிர்த்திகளை யொடுக்கிக்கொண்டிடகாமகிணமையப் பொருந்தியிருக்கிறொன்று சொல்லுகிறது, மலினசத்துவப்பிரதானமான சீவனுக்குப் பெந்தமும்சமுசாரமும் பொருந்தின—இந்தச் சீவனுக்கு முன்சொல்லப் பட்டவிட்சேபங்கள் மிகவுந்திரனாய்க் காணப்பட்டிருக்கிறது, இந்தச்சமுசாரத்துக்கு மூலம் விபரீதமானஅத்தியாசம்இந்தஅத்தியாசத்துக்குமூலம் ஆவரணமாகியவஞ்ஞானம்இந்தவஞ்ஞானநிவிர்த்திஞானத்தினால் தவிதக்கரிடத்தினாலாகமாட்டாது.

வினா- அதேன்கர்மத்தினால் நிவிர்த்தியாகாதெனின்;

விடை- கர்மத்துக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விநோதமில்லாததால் கர்மமஞ்ஞானத்தைக் கெடிக் கட்டாது கன்மத்தினாலே சென்மமும் கன்மத்தினாலேயே மரண மூமானதால் சென்மமரண ரூபங்களுங்கர்மங்களுக்கே—இந்தக் கன்மங்களுக்குக் கன்மவிலட்சணமானான மில்லை அஞ்ஞான காரியமே கன்மமானதாலிந்தக் கன்மமும் அஞ்ஞானத்தினாலவிருத்தியடையும்—அதுளகினால் விருத்தியடைந்ததோ அதினால் நசுமாததால் கன்மத்துக்கு அஞ்ஞானம் விநோதமாகாது, ஞானமே அஞ்ஞானத்திற்குவிநோதம் ஆதலால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிறதற்கு ஞானமேதவிரவேறில்லைபென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிரகாசத்துக்குமிருட்டுக்கு மெப்படிவிநோதமோ அப்படியே ஞானத்துக்குமஞ்ஞானத்துக்கும் விநோதங்காணப்பட்டிருக்கிறது ஆனதால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிற நிமித்தம்புத்திமாறாயிருக்கிறவன் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்கவேணும் அந் ஞானமும் ஆன்மாவுன்மவிலேகத்தினால் சித்திக்குமன்றி மற்றொன்றினாலுஞ்சித்தியாது.

வினா- யமூட்கவானவன் ஞானத்தைத்தேடுகிற விதமெப்படியெனின்,

விடை- புத்தியினாலே ஆன்மாவிலு அருன்மாவிலு வென்றுவேறுபண்ணவேணும் அப்படியேறு பண்ணினாலான்மா வினிடத்தில் அருன்மபுத்தியாகிறமுடிச்சவிழ்ந்துபோய் ஆன்மத்துவமும் உண்டாகும்—இப்படியிருக்க மூடர்களாயிருக்கிறபேர்கள் வேதாந்தங்களை விசாரியாமல் தாமே பெரியவர்களென்றெண்ணிக்கொண்டு ஈசரகடாட்சங்குருகடாட்ச மில்லாதபடி, ஆன்மசொரூபத்தைநாலுவிதங்களாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பலமதசித்தாந்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அத்தியந்தபாம மூடராயிருக்கிற பேர்கள் புத்தியினே ஆன்மாவென்றிற் ண்ணியிருக்கிறார்கள்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவினிடத்தில் என்ன பிரிதியிருக்கிறதோ அது

புத்திரனிடத்தில் மிகவுங்கண்டிருப்பதாலும் புத்திரன் பெருந்தானினோத்தரானென்கிற அனுபவத்தினால் ஆன்மாவோ புத்திரனைன்கிற சுருதியினாலும் தீபத்தில் நின்றும் தீபம் பிறந்ததோடொல் பிதாவினிடத்தில் நின்றும் புத்திரனுண்டானு என்கிறத்தினாலுந்தகப்பன் குணங்கள் பிள்ளையினிடத்திற் பிதா ன்ரு நியாயம்போற் காணப்பட்டிருக்கிற படியினாலுஞ்சுத்த மூடனாயிருக்கிறவன் புத்திரனே ஆன்மா வென்றெண்ணுகிருன்—இப்படி புத்திரனே ஆன்மாவென்கிற மதக்காரனை பற்றொரு மதக்காரன் தூஷணித்துச் சொல்லுகிறான், புத்திரன் ஆன்மாவென்கிற தெப்படிக்கூடும் பிரீதிமாத்திரமே மல்லாமல் புத்திரனைப்படி ஆன்மாவாவான்—பிரீதியேயான்மாவாகிற போதுஷைத்திரபுத்திர தனங்களிலும் பிரீதியிருக்கிறதால் அதுசுருமான்மாவாகனும் அப்படியில்லையாயதால் புத்திரனைக்காட்டிலும் விசேஷமாய் சகலப்பிராணிகளுக்கும் தேவ தினிடத்தில் பிரீதி காணப்படுகின்றது, அதுவே யான்மாவாக வேண்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வீடுகேகிறபோதுபுத்திரன்போலும்கூடும்பொருட்டுமென்று நன்கேதகத்தைத்தப்பித்துக்கொண்டுஒடுகிறான் இதுகண் நியுந்தன்மேதகத்தைச் சவரட்சனை பண்ணிக் கொள்கிற தத் துப்புத்திரனைவிட்கின்றான் அவன்பிரதி கூலனாய்சொல்லுகிற ளாதவையில்சங்கரித்துப்போடுகிறான் ஆகையால் தேகமே ஆன்மாவன்றிபுத்திரனானமாவாகமாட்டான், திரணருபாதி பெ ப்பனைகளுந்தீபத்தைப்போல் புத்திரனிடத்திலில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சகலஅவயவங்கள் பொருந்தின பிதாவினிடத்தில்தின் று நொண்டிமுடங் கூன்குருடாகப் பிறக்கின்றான் நல்லச த்ருணனாயிருக்கிற தகப்பனிடத்தில் துற்றுண்புத்திரன் பிறக்கின்றான் ஆனதால்நீசொன்னபுத்திராளாடாசமே—இந்தத் தேகமானதுகிரகத்திற்புத்திரனுக்குப்பிதாவைப்போலிருந்து கொண்டுசகலகாரியங்களிலும் சகலவஸ்துக்களிலும்பஜமாஸ த்துவங் கண்டிருப்பதால் தேகமே யான்மாவென்று சொல்ல வேண்டும்—புத்திரனே ஆன்மாவென்கிற சுருதியின் அர்த்த முக்கியமாய்ப்புத்திரனை ஆன்மாவென்றுசொல்லவில்லை உபசா ரமாகவான்மாவென்று சொல்லிற்று, மேலும், நானென்கிற அ

உம்பதத்துக்கு வட்சியமார்க்கண்டது தேகமே தவிரவேறான்
 றில்லை, சகலசெந்நுக்களுக்கும் தேகமேதான் என்கிற நிச்சயம்
 பிரத்தியட்சபாங்க காணப்பட்டிருக்கிறது, சுருதியிலுமிந்தப்
 புருஷன் அன்னரசமயமென்று மீதத்துக்கே புருஷன் தான்
 சொல்லியிருப்பதால் தேகமான புருஷன் ஆன்மாவாகேணும்
 ம் புத்திரன் ஆன்மாவாக பாட்டான் — இப்படிதேகமே உண்
 மாவென்று சொன்ன சாருவாகமத்திதனுடைய நிச்சயத்தை
 மற்ருருமதக்காரன் கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாமல் தாஷ்
 ணித்துச் சொல்லுகிறான், தேகமெப்படியான்மாவாகும் தேக
 மாலது அசேதனமாமடான்றினுள்ளவெட்டி இருக்கிறதுமாம் இ
 ந்திரியங்களுள் சரிக்கப்பட்டிருக்கேட்டிருக்கிறதே தவிரச்சுதந்
 தாமாச்சேட்டிருக்கவில்லை — கிரகஸ்தருயிருக்கிறவனுக்குவிடா
 கிரயமாயிருப்பதுதோலித்தச் சட்டவாத்தியிந்திரியங்களுக்கெ
 ல்லாயிருப்பிடம் கியும்பாலியமுதலானநானுஅவத்தனதகனோ
 டேகமுனதா கியுப்சுக்கிலகமோணித்ததாலுண்டாகியும் திருப்ப
 தால் தேகத்துக்கு ஆன்மத்துமொருக்காலுஞ் சொல்லக்கூடா
 து, நான்குருடன் நான்செவிடன் நானுமைமெய்கிற அனு
 பவத்தினாலிந்திரியங்களே ஆன்மாவாகவேணும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்திரியங்களுக்கு விடயங்களோயநிகற்சத்தியிருக்கிற
 து அதல்லாமலுபநந்தத்திலுமிந்திரியங்களே சேதனமென
 றுசொல்லியிருப்பதாலிந்திரியங்களுக்கே ஆன்மத்துமாம்.
 ம் — எந்தப்படி சொன்னமதஸ்தனுடையநிச்சயத்தைக்கே
 ட்டுப் பொறுக்கமாட்டாமல் மற்ருருமதஸ்தன் தாஷ்ணிகன்
 சொல்லுகிறான் இந்திரியங்களைப்படி ஆன்மாவாகும் அது
 ன்நினுலே வட்டிட்டுக்கொடாலியைப்போல் தொழிலைச் செய்
 கிறதே தவிர இந்திரியங்களுக்குச்சுதானமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- காரணமாயிருக்கிறகோடாலிக்கேப்பட்டிருக்காதசேதனத்
 துவங்காணப்படவில்லையோ அப்படியேஇந்திரியங்களுக்குச்
 சுதானசேதனத்துவமில்லை இந்திரியங்களான்மாவென்றுசொன்ன
 சுருதியினுடையஅர்த்தம் இந்திரியஅதிசேதனமையே சொல்
 லிபதேதவிரப்பிரசித்தமாய் இந்திரியங்களுக்குச்சேதனத்துவ
 ன்சொல்லவில்லை — அசேதனமாயிருக்கிறதிபாதிக்குமென

யிலிருக்கிற பதார்த்தத்தைத் துலக்காவிக்கிற சாமர்த்திய மெய்
படியில்லையோ அப்படியே சடங்களாயிருக்கின்ற சுமோத்திர
சடங்களாகளுக்கு அசேதனத்துவஞ் சித்திக்கும் ஆனதாலிந் தி
ரியங் னைச் சேட்டிக்கப்பண்ணுகிற பஞ்சவிருத்தியாயிருக்கி
ன்ற பிராணன் அவத்தாத்திராயங்களினுமிருப்பதால் நற்பிரா
ணனே மான்மாவாகவேணும் — இதன்றியும் நான்மனிகொண்
டேன் தாகங்கொண்டேனென்கிற அனுபவமிருக்கின்ற ஆசுரு
தியிலும் பிராணனே மான்மாவென்று சொல்லியிருப் பதால்
பிராணனுக்கேயான் மத்துவமுசிதமன்றி இந் திரியங்களுக்கு ஆ
ன்மத்துவ மொருக்காலும்கூடாது — என்றிப்படி சொன்ன ம
தஸ்தனுடைய நிச்சயத்தை மற்ருருமதக்காரன் தாஷித்துச்
சொல்லுகிறான், பிராணனெப்படி ஆன்மாவாகும்வெளியிலே
திரிகிற வாயுவைப்போல் உள்ளிதஞ் சஞ் சரித்துக் கொண்டு அ
ருத்திபோல நல்லது மொன்றென்று மதியாதபடிசெடிக் கா
வமாப்பிராணன் சஞ் சரித்துக்கொண்டிருக்கிறது — சமுத்தி
யிந் பிராணனிருந்த துணை துக்குக் காணப்படவில்லை ஆனதா
லும்கூடானது மான்மாவாயுமறிந்துக் கொண்டுகாரணமாயிருக்
கின்ற மான்மாவதுமனை தேமான்மாவாகவேணும் நிப்பிராண
ன் ஆன்மாவாகாட்டாது.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - நான்சங்கற்பித்தேதன் நான்விசற்பித்தேதன் நான்சிற்து
னைப்பொருந்தினெனென்கிற அனுபவத்தினாலும் பரோமய
னோ ஆன்மாவென்று சுருதிசொன்னதினாலும்மனைதேயான
மாவாகவேணும் பிராணன் ஆன்மாவல்ல, என்றிப்படிச் சொ
ன்னமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தை மற்ருருசடனான மதக்கார
ன் தாஷித்துச் சொல்லுகிறான் மனைதுக்கு ஆன்மத்துவ மெய்
படிக்கூறிமிற்திரியாதிகள் மனதினால்வெப்பட்டுத் தெழிவ்
செய்கிற தெப்படியோ அப்படியே மனதுங்கர்த்தா வாகியிரு
க்கிற புத்தியினால் வவப்பட்டுப்பிரவிருத்திக்கிறபடியினால் 'கா
ணக்களையெல்லா மேவுகிறவனெனவேன அவனையான்பா வாக
வேணும் — மேலும், ஆன்மாவானவன் சுதந்தரனாகவும் புருஷ
னாகவும் மான்னினால் வப்படாதவனாகவுமிருக்கவேணும் ஆசு
ல்ல நான்சுர்த்தா நான்போக்தா நான்சுகியென்கிற அனுபவம்
புத்தியினிடத்தி லிருப்பதினால் புத்தியேயான்மா, அகங்காரத்
தீமம் புத்திதர்மமானதாலும் புத்தியாகிய விஞ்ஞான மயனோ
மான்மாவென்று வேதஞ்சொல்லியிருப்பதாலும் மனைதுக்கார

பட்டிலுங் கர்த்தாவாய் சகலகாரியங்களுஞ்செய்து முடிக்கையா
லும் புத்தியாகிய விஞ்ஞானமயனே யான்மா வாகவேணும்—
என்று நிச்சயம் பண்ணின பௌத்தனுடைய மதத்தைக்கேட்
டுப்பிரபாகரனுந்தார் கீகனும் பொறுக்கமாட்டாமல் இவனு
டைய நிச்சயத்தைத் தூஷணீகரித்துச் சொல்லுகிறார்கள், புத்தியை
ப்படி ஆன்மாவாகும்புத்தி அஞ்ஞானகாரியமாய்க் கடிதில்தோ
ன்றி பலதவதால் புத்தியான்மாவாக மாட்டாது—புத்தியாதிக
கல காரணங்களுமஞ்ஞானத்திலேயங்கண் டிருப்பதாலும்பா
லனிருத்தார்கள் முதல் நானஞ்ஞானியென்கிற அனுபவஞ்சொ
ல்லுகிறதாலும் அஞ்ஞானமே யான்மா வாகவேணு மன்றிப்
புத்தியானது ஒருக்காலும் ஆன்மாவாகமாட்டாது—விஞ்ஞான
மயனே யான்மாவும் ஆனந்த மயனேயென்றாசுந்தியிற் சொ
ல்லியிருக்கிறது இவன்றியுஞ் சமுத்தியி லொரு சூக்கங்களுமி
ல்லாமல் சுயபாயிருப்பதாலும் ஆனந்தமயனே யான்மா வெ
ன்கிறது அசைபம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- புத்தியாதியிந்தரியங்களுல்லாம்குமுத்தியில் அஞ்ஞான
த்தில்கிடந்திருப்பதாலுமனக்கூட்டுறவில்லாததினால் சூக்கங்கா
ணவில்கை யென்கிறதினாலும் சூக்கியாயிருந்தவர்களுக்கூட
ச்சமுத்தியில்சூக்கங்கண் டிருப்பதாலும் தானொன்றுமறியென
ன்கிறவனுபவங்கண் டிருப்பதாலும் அஞ்ஞானமாகிய ஆனந்த
மயனே ஆன்மாவாகவேணுமன்றிவிஞ்ஞானமயன் ஆன்மாவாக
மாட்டான், என்றுநிச்சயித்தமதஸ்தர்களைப்பாட்டமதக்காரன்
மதாபிமானமோசனையினால் துதித்துச்சொல்லுகிறான் அஞ்ஞா
னமெப்படியான்மாவாகும்ஞான முக்கூடியிருக்க வேணும்ஞா
னமில்லாமற்போனால் அஞ்ஞானியென்று அஞ்ஞானத்தையெ
ப்படியறிவான்—சுகமாய் நித்திரைபோனேன் ஒன்றுமறியே
னென்று தன்னுடைய அஞ்ஞானமும் ஞானமும் நித்திரை
விரிந் தெழுந்திருக்கிறவ னிடத்திற் காணப்படுகின்றது—சுரு
தியிலும் பிரஞ்ஞானகனமாயிருக்கிற ஆனந்தமயனையே ஆன்
மாவென்று சொல்லியிருப்பதாலிந்த னுஞ்ஞானங்கள் கடி
னதற்கே யான்மத்துவஞ் சொல்லப்படுமன்றி அஞ்ஞானமட்
டுக்குமான்மத்துவங் கூடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானது மின்மினிப்பூச்சிபோல் சித்துஞ்சுப

மூச்சுமீனது ஆதலால் கஞ்சுட்டியாதிகள் பொற்றேவலசுட
 மான அஞ்ஞானத்துக்கு ஆன்மத்துவம் கூடாது அஞ்ஞான
 ஞானமே மான்மாவாகவேணும்—என்றிப்படி சொன்ன மாத்
 தமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தைமற்றொருருணியமதக்காரனது
 ஷித்தச்சொல்லுகிழுன் அஞ்ஞானஞானங்கள் இரண்டுமால்மத்
 துவமெப்படிக்கடும் அஞ்ஞானஞானங்களிரண்டுப்பிரகாரந்த
 காரங்கள்பொலிநுத்தமானதால் இரண்டுக்குஞ்சம அஞ்ஞான
 யமும் கையோகமு மொன்றுக்கொன்று கலப்பதுக்கடும்—ஆ
 கையால் ஆன்மப்பிரகாசங்கள் பொலிநுத்திற அஞ்ஞானஞானங்
 களிரண்டுக்கு மானமத்துவஞ்சித்தியாது—அஞ்ஞானந் தான்
 ஞானந்தான்புத்தி தான் ஞானங்கள் தான் இதுகொள்கலா மெள்ள
 னவாகிலு நீத்திலாயில் ஒன்று மனுபவிக்கப்படாமல் சூனி
 யமே யனுபவிக்கப்படுகின்றது—சமுத்தியி னொருவன்யுவு
 மில்லை நான்எனதென்கிறதந் மீதான்றவிவலை பென்று நித்தி
 னாவிழித்தெழுந்திருந்தசகலசனங்களாலும் சூனியத்தெதந்னைக்
 கப்படுகின்றது—ஆனதால்சூனியமே மான்மாவாகவேணுபவநி
 ஞானஞ்ஞானங்களிரண்டு மான்மாவாக மாட்டாது—மதத்தி
 லும் அசத்தே முன்னுற்பிறந்ததென்று நன்கு மீர் சொல்லியி
 ருப்பதால் சூனியத்துக்கையான்மத்துவமு சித்தம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- குடமானது முன்னில்லாமலிருந்து பிறந்ததின் பிற
 கு குடமென்று காணப்படுவதுபோல் அசத்தலே நின்று
 ஞ்சத்தான சகலசெகத்தும் பிறந்தது ஆனதால் சூனியமே
 பாகவேணுமென்றான்-இந்தப் பிரகாரம் தாங்களே விவேகிக
 ளென்று மதாபிமானத்தோடே தந்தள் தங்கள் மதங்களுக்குத்
 தகுந்தயோசனைகள் செய்து அதற்குத்தக்க சருதிகளையஞ்ச
 ங்கிசுத்துக்கொண்டுபுத்திரன்முதல் சூன்னியபரியந்தமும்த
 ன்மாவென்றெண்ணின மதங்களைபெல்லாம்அஞ்ஞானமாவென்று
 நிரூபிக்கப்பட்டது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இப்படிக்கொத்த மதக்காரருடைய சருதியுத்தியனு
 பவங்களாபசமாத்திரமாயைவாலும் அவர்கள் அபூர்வாபூர்வ
 யுத்திகளுத்த ரோத்தரயுத்தியினால் காநிக்கப்பட்டுப்போ
 தாலும்புத்திரன்முதல் சூன்னியபந்தமட்டி ம்அஞ்ஞானமாக்கொ
 ன்று சருதியுத்தியனுபவங்களினால் நிச்சயிக்கப்பட்டது—மே

ஹம் பிசமாணந்தரத்தினால் வாதிக்கப்பட்டிப்போனவத்துவை
பெரியவர்களால் யெதார்த்தமாயங் கேரிக்கப்படவில்லை ஆன
தால் புத்திராதி குணியாந்தமும் அருண்மாவென்றுன் புத்தயி
னால் நன் குய்த்தேரிந்நுகொள்வாயாக.

வினா- இப்படியென்னருணவப்பார்த்துச் சீடனானவன் கே
ட்கும்படி, அய்யா? சுழுத்திகாலத்தில் தேகேந்திரி யாதிக
ள் சகலமும் வயபாய்ப்போலமோது குணியத்தைத் தவி
ரவேருன்றும்அனுபவிக்கப்படவில்லை, தேகீர் குணியம் ஆ
ன்மாவல்லவென்றால்அந்தச் குணியத்தைத் தவிர ஆன்மாவெ
ன்று வொருபதார்த்தம் வேறுபிறந்து அனுபவிக்கப் படவி
ல்லை—அப்படியே சுழுத்தியில் ஆன்மாவீராந்தா னென்றான்
அனுபவிக்கப்படவில்லை, அவர்தானெப்படியிருக்கிறார்இரு
க்கிற தற்குப்பிரமாணமென்ன, ஸட்சணமென்ன, அகங்காராதி
களெல்லாம் வாதிக்கப்பட்டிப் போனாலும் ஆன்மா அப்படி
வாதிக்கப்படவில்லைமேஇப்படிக்கொத்திருதயக்கிரந்திலட்ச
ணமான சமுசயங்கெல்லாம் யுக்தியாகிற வாளினால் அறுத்து
க்கிருடைகூர்ந்து அடியேனைரட்சிக்கவேணவீ மமனின்.

விடை- வாராய் சீடனேநீஉன்னுடைய புத்திக்ஞ்சகம்மதமா
யிருக்கிற சூட்சுமமானசங்கைமக்கீகட்டாய் அது சூட்சும
மானரசசியம் அதுசூட்சுமபுத்தியானமகாத்து பாக்கனிடத்
தில் காணப்பட்டிருக்கின்றது—ஆயினும் நீ நம்மைமேலேதேன
ட்டையோ அதுகளை யெல்லாம் நன் குய் உணக்குத்தேரியச்
சொல்லுகிறோம்கேட்பாயாக, அதிரசசியமாகியுஞ்சிவோஷ்டமா
கியுஞ்சூட்சுமமாகியமுழுச்சுக்களினாலே அநியப்படுகிறவராகி
யுமிருக்கிறஆன்மாவானவர்காரியமாயிருக்கின்ற புத்தியாதிந்
திரியங்கெல்லாந்தனைக்குக்காரணமான சுழுத்தியுஞ்ஞானத்
தில்லயமாயிருக்கிற போதுஆலமரம் வித்திற்கா னாதபடியொ
டுங்கியிருந்ததுமேல அவ்வியாகிருதமா யிருந்தார்—அவ்வா
ன்மாவானவர் சாக்கிரத்தோடே கூடியிருக்கிற உனிடத்தில் வி
யாகிருதனாகியும் சுழுத்தியையடைந்திருக்கிறஉனிடத்தில் அவ்
வியாகிருத சொருபமாகியுமிருக்கிறான்நிச் குணியமாயில்லா
மற்போகவில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-ஆலமாமானது ஒருவிடத்தில் அங்குசமாய்மொருவிடத்
தில்வித்தா கவுங்காரியங்காரணமாய் அருபமாயிருந்ததுபோ
லான்மாவஞ் சுழுத்தியில் அவ்வியாகிருத மாயிருக்கிறார்—
ஆனதால் சுருதியுமிந்த அவததையை அவ்வியாகிருத மென்று
சொல்லுகிறது இந்த அர்த்தத்தையதிகாரமலஞ்ஞானிகள் சுருதி
யுத்தியினுற் செகத்தைக் காணாதே சூனிய மென்றறித் திருக்
கிறார் இதன் தியும் அசத்தினிடத்திலிருந் துணைத் துண்டாயிற் றெ
ன்பது ஓரிடத்திலும் கேள்விப்படவுமில்லை காணப்படவுமி
ல்லை, மனுடக்கொம்பில் நின்றும் ஆகாசபுரத்திலின்றின்று மொரு
பதார்த்ததங்களுண்டாயிற் றென்றால் அசத்திலிருந்து சத்து
ண்டாயிற் றென்பது கூடும், மண்ணைப் பல்லாமல் குடம்வேறியி
றந்ததென்றால் மணலினாலுந் தண்ணீரினாலுந் குட முண்டாக
வேணும் அப்படி பொருவிடத்திலுந் தண்ணீர் மணலிசண்டி
லுங்குடமுண்டா யிருக்கிற துணைமும் சத்தமாயிருக்கிறபி ருத்தி
வைமேயே சுருபமாயுண்டானகுடத் துக்குக் காரணமேயல்லாது
வேறில்லை இப்படியல்லவென்றால்காரியகாரணலட்சணத் துக்கு
விபரிதமாகும் ஆனதால்சகலலோகத்திலுஞ் சகலசாத்திர சத்திலு
ம் சத்தினிடத்திற் சகலமுமுண்டாயிற் றென்று சொல்லாதேசம்
மதம்-அசத்திலிருந்து சத்துண்டாயிற் றென்ற சுருதிக் குமே
ல் சுருதியானது அசத்திலிருந்து சத்துண்டாகுமோ வென்று
சங்கித்து அசத்தைப் பொய்யென்று நினைத்தித் துர்சத்திலே நி
ன்று அசத்துண்டாயிற் றென்று சொல்லுகிறது-ஆனதால்வாரா
ய் பிராந்த கிரோமணியே சுழுத்தியிற் பிரஞ்ஞானனுனவன் அ
வ்வியத்த சத்தத்தைப்பொருந்தி சாக்கிரதையாய் சாட்சியாக
ப்பார்த்திருப்பதால்சுழுத்தியைச் சூனியத் துமென்ற தெப்ப
டித்திக்கும்--அப்படிசுழுத்தியைச் சூனியமென்று எதிருவே
சொல்லப்பட்டது எந்தவிருவிருல் நிச்சயம் பண்ணினாய் அ
தையெப்படி சூனியமென்றறிந்தாய் அதைச் சொல்லென்று
கேட்டவிடத்தில் மூடாளுக்குள்ளே கிரோஷ்டனாயிருந் தவனு
னாலும்அதற்கேற்றவுத்தாமென்னென்று சொல்லப்போகிறான்
இப்படிக்கேட்கின்றபேருக்கு அனுகூலமானவுத்தாஞ் சொல்லு
கிறவனொருத்தனுமில்லை ஆனதால் நாமேசொல்லுகிறோம்நான்
சுழுத்தியிலே கண்டசூனிய பாவத்தை சூனிய மென்றறிந்தவ
னெனவன், நித்திரை போகிறபோது சூனிய மென்று சூனிய
பாவமாகத் தன்னு லனுபவிக்கப் பட்ட சூனியத்தைத் தான்
நானே சொல்லுகிறான் ஆதலாலந்தச் சூனிய மென்கிற வுத்தா
த்தில தான்கொடாம லிருந்துக் கொண்டு சூனியத்தைப்பாடி

கிஞ்சு மென்கிறதன்சத்தையமற்றது மூடஞானவன் தன்னை
புங்கூட்டிச் சூனியமாகச்சொல்லுகிறான்-ஆகையினால்யாதொ
ருபருஷனுக்கும் நித்தினாயிற் சகலமும் வயித்திருப்பதால்தா
ன் ஒன்றையும் அறியாதபடி சுழுத்தி சர்மத்தையடைந் திருக்
கிறான்இந்தப்புத்தியாதி இந்திரியங்களில்லாமலிருக்கிற சுழுத்
தியையறிந்துக் கொண்டிருக்கிறதெனவே அதுவே நிர்விக்க
ரமான ஆன்மாவென்றறி—இப்படிக் கொத்த சுயஞ்சோதியா
ன ஆன்மப்பிரகாசத்தினும் பிரமாண்டத்தில் சூரியசந்திராநிக
ளும் பிண்டாண்டத்திலிருக்கிற தேகேந்திரியாதிகள் சகலமும்
விளங்குகின்றன.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரகாசமான சூரியனைத் துலக்குவிக்கிறதற்கு வேறொ
ருபிரகாசாந்தரமான வஸ்து பூமியி லெப்படி காணவில்
லையோஅப்படியே யான்மாவைத் துலக்குவிக்கிறதற்குவேறொ
ருவஸ்துவமில்லை, யாதொரு சாக்கிர சொப்பன சுழுத்திகளோ
தினாலறியப்படுகிறதோ அதுவேயான்மா,அப்படியறிந்து வ
ருகிற ஆன்மாவை மெய்ஞ்ஞானியப்படுகிற.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சகலத்தையுந்தகிக்கிறது அக்கினி அந்த அக்கினியைத்
தகிக்கிறபதார்த்தம்வேறொன்றெப்படியில்லையோஅப்படி
யே சகலத்தையு மறிகிறது ஆன்மா அந்தஆன்மாவையறிகி
றவன் ஒருவனுயில்லை-ஆகதால் அனுபவருபமாய்சுயம்பிரகா
சமாய்த்தானாயடைந்திருக்கிற ஆன்மாவானது தன்னைவிடஅநீ
கிறதற்குமேறே யொரு அறிவில்லாததால் தன்னாலே தன்னைப
றியவேணும்—திரிசுபமாயிருக்கிற புத்தியாதிகளெல்லாம் சு
ழுத்தியில்லையமானதால் தானொருத்தனாயிருந்துக்கொண்டொ
ருவன்வேபாலவுங் கேளாதவன்வேபாலவுங் அறியாதவன்வேபா
லவுமிருக்கிறான் இந்தச் சுழுத்திருபமான அந்தகாரத்துக்குத்தா
னேசாட்சியாய்நிருவிகற்பமாய் சுகமாயிருக்கிறான் ஆதலாற்சு
ழுத்தியிலான்மாவுண்டென்பதிற்பிரமாணந்தானே.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- நித்தினைபோயெழுந்திருந்ததன்னாலேயே தானிருந்
த நினைப்பைநினைத்துக்கொள்கிறான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- யாதொருவனும் நான் சுகமாய் நித்திரைபோனேன் நா
 னென்று மறியென்கிற அனுபவமே ஆன்மாவிருக்கிற
 ப் பிரமாணமேயெனும், சுழுத்தியானந்தமயமென்றும் அன்னிய
 வஸ்துக்களில்லையென்றுந்தானென்கிற நிலைபென்றுஞ் சுழுத்
 தியிலனுபவித்ததை எழுந்திருந்தவனினேத்துச் சொல்லுகிறான்.

வினா- அதேதினாலெனின்,

விடை- எவனாலே யென அனுபவிக்கப்படுகிறதோ அவனால
 னைநினைக்கவுஞ் சொல்லவுங்கூடும்—அதுதவிர அன்னியானு
 பவித்த பதார்த்தத்தினுடைய நினைவுவேறே யொருத்
 தனுக்குத்தோற்ற மாட்டாது ஆனதால் சுழுத்தியிலே நானென
 கிற ஆன்மாவிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமாகப் பெரியோர்க
 ளாலும்பாலவருத்தாநிகளாலும் அறியப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- இதற்கடையாளமேதெனின்,

விடை- முன்னிருந்த நினைப்பே பின்னும் வருகிறது, சுகமா
 ய் நித்திரைபோனெனென்கிற தேயடையாளம், பூர்வமொ
 ன்றை யனுபவித்ததில்லாமற் போனால் பின்பு முன்பனுப
 வித்த நினைப்புப்பிறக்கமாட்டாதென்கிற யுக்திகளும் ஆன்மாவு
 ன் டென்பதிற்பிரமாணம்—மாண்டேக்கிய வுபநிடத்திலும் ஆ
 ன்மாவானவர் நித்திரையிலொருகாமியங்களுங் கோரவில்லை, அ
 வர் பிரஞ்ஞானகனராய் ஆனந்தமயராய் ஆனந்தமோக்தராயி
 ருக்கிறொன்று சொன்னதால் சுழுத்தியில் ஆன்மாவிருக்கிறொ
 ன் டதிற்கந்தேகமின்லை.

வினா- சுழுத்தியென்பதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானது ஒன்றுங்கோராதபடி சொப்பனமுமி
 ல்லாதபடியிருக்கிறதே சுழுத்தி அந்தச்சுழுத்தியில் ஆன்மாவி
 ருக்கிறொன்று கருதியாகிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஆ
 ன்மா அழியாமல்குழுத்தியிலிருக்கிறதற்குச் சாஸ்திரங்களைப் பிர
 மாணம்—அனுபவத்திலும் சுழுத்தியிலொன்றுங்கோராதபடி
 சொப்பனத்தையுங் காணாதபடியிருந்தோமென்கிற தற்குத்
 தானில்லாவிட்டாலே துகள்கூடாது ஆகையால் ஆன்மாவிருக்கிற
 றொன்று அனுபவிக்கப்பட்டது, இதற்குமுன் சாட்சிப்பிரமா
 ணங்களாய்ச் சொன்னகருதி சாஸ்திரங்களினால் ஆன்மாவை

சாட்சியாகப்பெரியவர்களால் அறியப்பட்டிருக்கிறது—ஆன
தாலிந்த ஆன்மாவைக்கேவல மென்றுஞ் சத்தமென்றுஞ் சச்சி
தானந்தலட்சணமென்றுங் பிரத்திய கான்மகொருப மென்று
ஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- சச்சிதானந்தலட்சணத்துவமேதெனின்,

விடை- காலத்திரயங்களிலும் அவத்தாத்திரயங்களிலு மழியா
தபடியிருக்கின்றது சத்ருபத்துவமும், காலத்திர யத்திலு
ம் பிரகாசமான அறிவைப்பொருந்தின சைதன்னிய மாயி
ருப்பது சத்ருபத்துவமும், அகண்டமாய்த் தடையற்ற
ஆனந்தத்துவமாயிருப்பது ஆனந்தத்துவமுமாம்.

வினா- இதற்கத்தாவதேதெனின்,

விடை- யாதெருமனுஷ்னுக்குஞ்சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி
யிலிடைவிடாமலான்மா வினுடையசத்தவதானது நான்
ன்றிருப்பதால் காலத்திரயத்திலுமானுடா சத்தாயிருக்கிற
மென்பது — ஆன்மாவாகிறநான் சதாகாலத்திலு மிருக்கிறே
னென்பதி லிடைவிடாமலையாளங்கள் காணப்பட்டிருக்கி
றது இவ்வேயென்பது கொருக்காலுமில்லை ஆனதால் ஆன்மா
வாகிற தனக்கு நித்தயத்துவஞ்சொல்லப்பட்டது — கருமபோ
னும் போம்போனும் வாலியசைசகயெளவைஞ் சகாமூதலா
ன அவத்தைகளிலுஞ் சாக்கிர பூதலான அவத்தகளிலும் அன்
னியமாயிருக்கிற விருத்திகளிலும் நற்புத்தியாயிருக்கும் போ
னந்நுந்புத்தியாயிருக்கும்போனங் கெளசையானது தன்னி
லே யுண்டான அலைகள்மேதானுஞ் சலம்விடாமலிருக்கிற துபோ
ல் சதாகாலமும் சகல அவத்தையிலும் நானென்று சாட்சியா
மேகொருபமாய் சத்ருபமாயிருக்கின்ற தென்றறி—இவ்வகங்கா
ராதிகள் நிமிஷநிமிஷந்தோறு பொருபதார்த்தத்தில் பரிண
மிக்கிறதும் அலேதில்லாதேபோகிறதும்மாயிருக்கிறவிகாரங்களை
ப்பொருந்திட பின்னமாகின்றது, சத்ருபமான ஆன்மா நீஷ்களை
மாயிருக்கிறதால்சதாநித்தியகொருபமென்றறி-யாதொருசை
ப்பனத்தைக்கண்டுடேனா அந்தநானேசகமாய் நித்திரைமீபாய்
சாக்கிரத்தில் விழித்தே நென்னையாலும் இந்த அவத்தாத்திர
யங்களிடத்திலுஞ் சத்தாமாத்திரமாய்த் தானிருக்கிற தினாலும்
சத்ருபமென்பதற் சந்தேகமில்லை—சுருதியில் கோடச கலையு
டையவன் சிதாபாசனன்றி ஆன்மாவல்லவென்று சொல்லுவ

தாலும் ஆன்மாநீட்களமாகையாலும் லயமில்லை, லயமில்லாமையால் ஆன்மாநித்தியமென்றறி.

வினா- சித்தாவதேதெனின்,

விடை- ஜடமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைத் துலக்குவிக்கிற ஞானியன்பிரகாச சொரூபமன்றி ஜடசபாவ மெப்படியில்லையோ அப்படியே புத்தியாகிய ஜடத்தைத் துலக்குவிக்கிற ஆன்மாசித் ரூபமென்றறி — ஜடங்களாயிருக்கிற சீவர்கள் முதலான பதார்த்தங்களுடைய துலக்கத்துக்குச் சூரியாதிப்பிரபையைத் தவிரவோரிடத்திலுஞ் சுதா துலக்கமெப்படியில்லையோ அப்படியே புத்தியிந்தரியதேகாதி கருக்குஞ் சுதா துலக்கமில்லை ஆதலால்யாதொருசிற்பிரகாசத்தைத் தொட்டு இந்தத் தேகேந்திரியாதிகள் விளங்கும் அதுவேசின்மயசொரூபம் அப்படிக்கொத்தசின்மய சொரூபத்தைச் சுருதிசம்மதமாகத்திற்ப்பாந்தத்தில் ஜடபதார்த்தங்களுக்குச் சூரியமெப்படியோ அப்படியே தாழ்ப்பாந்தத்திலும் புத்தியாதிகளைத் துலக்குவிக்கிற ஆன்மாசின்மயமென்றே சொல்லுகிறது — அப்படி சூரிய ஞானவன் தன்னைத் துலக்கு விக்கிறதுலும் தனக்கன் னியமான பிரபஞ்சத்தைத் துலக்கு விக்கிறதுலுந்தன்னைத் தவிரவேறேயொரு அன்னியப்பிரகாசத்தை யெப்படி பிச்சிக்கவில்லையோ அப்படியே ஆன்மாவுந்தன்னைத் துலக்கு விக்கிறதுலுந்தனக் கன் னியமான தேகேந்திரியாதிகளைத் துலக்கு விக்கிறதுலங்காரணமாகவது சின்மயமென்றேயறி — ஆன்மப் பிரகாசமானது வேறொரு பிரகாசங்களை அபேட்சிக்கவில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தன்னுடைய பிரகாசத்தினால் தானேவிளங்குகிற சுயஞ்சோதியாகையால் இச்செகத்ரூபமான ஆன்மாவிற்குப் பரப்பிரகாசத்தை அபேட்சிக்கத்தேவையில்லை — ஆகையால் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தைச் சந்திரசூரியாக்கினி மீன் முதலானதுகள் எள்ளளவாகிலுந் துலக்குவிக்கமாட்டாது இந்தச்சந்திரசூரியாதியாகிய செகத்துஞ் சித்ரூபப்பிரகாசத்தினாலே விளங்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது ஆதலால் விவ்வான்மாவேபாலியாதிசாக்கிரமாதிகளாவத்தகளிலுமிருக்கின்றதென்றறி — இவ்வான்மாய சொரூபியானதா லானந்த பரிபூரணமேதன்னுடையலட்சணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்

விடை- தனக்கன்னியமாகியபதார்த்தங்களிடத்திலேயும்குகமெ
ன்றுபிரிதிவைப்பதானான்மா சுகவேதாக்களாயிருக்கிற சுகஸ
விஷயங்களிலும் அவதியோடேகூடினவானந்தங்காணப்பட்டி
ருக்கிறது ஆன்மா ஆனந்தமா ஸுல்லாஸுக்காலு மவதியில்லாததா
னதால் அந்தப்பிரமானந்தமேதன்னுடைய ஆனந்தமென்றறி

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- பிராணிகளுக்கு இந்திரிய நகீடபாகியுந்தேக சீரண
மாகியும் பிராணன் போகிற தருணத்திலின்னம் பிழைத்து
க்கொள்வோமென்கிற வாசையிருப்பதா லான்மா பிரியவத்
துவென்பதிற சந்தேகமில்லை— ஆகையால் சுகஸ சீரங்களுக்
கும் ஆன்மாபரமானந்தசொருபம், யாதொரு ஆனந்தத்தினால்
சுகஸ விடயானந்தங்களும் பிறக்குமோ அந்தவிடயானந்தங்க
ளும் ஆன்மானந்தத்தைத்தவிரவேறில்லை ஆதலால் ஆன்மா சுக
சொருபமென்றேயறி- புத்திரதனாதி களைக்காட்டிலும் அன்னி
யமானதே கேந்திரியாதிகளைக்காட்டிலும் ஆன்மாப்பிரியவஸ்
துவாகையால் ஆன்மாபரமானந்தசொருபி லெயன்றறி, உலகத்தி
ல் ஆபத்துசம்பத்துக்களிரண்டினாலும் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்
துபிரியமாயிருக்குமே தவிர ஸொருக்காலும் அப்பிரியமாக
மாட்டாது அதுபோல ஆன்மாவொருக்காலும் அப்பிரிய வஸ்
துவல்லெவன்றறி— சுகஸப்பிராணிகளுக்கும் ஆன்மா அதிகப்பி
ரியவஸ் துவேதவிர அப்பிரியவஸ் துவல்ல.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- புத்திரமித்திரகனத்திராதிகளையும் தனதான்னிய முத
லாகிய பதார்த்தங்களையுங்கிரகாதிவியாபாரம் உழவுபசுக்கள்
சும்பொட்சணராஜசேவைமுதலாகியகிரியையாதிகளையும் ஆன்
மசுகத்தை இச்சித்தேயிச்சித்திருக்கிறார்கள்— பிரவிர்த்தி நிவி
ர்த்திமுதலாகிய தொழில்களெல்லாந்தன் சுகத்துக்கே தவிர அ
ன்னியனுக்காகச் செய்யவில்லை ஆகையால் ஆன்மாபரமசுகசொ
ருபியென்றறி— வாராய் சீஷனே முன்சொன்ன ஆன்மா ஆன
ந்தசொருபியானதால் சுகஸவஸ் துக்களைக்காட்டிலும் சிவோஷ்ட
மென்று சொல்லப்பட்டது, யாதொருத்தனிப்போது நாம்
சொன்ன ஆனந்தசொருபமான ஆன்மாவைத் தவிர ஆனந்தம்
வேறெயொன்றிருக்கு மென்றெண்ணுகிறோமே அவன்சுகஸதுக்
கத்தையு மடைவானென்றறி.

வினா- இப்படி சொன்ன குருவைப்பார்த்துச் சீஷன் கேட்டு
படி, வாருங்கள்வாம்? அடியேன் அந்நிலையிலிருப்பதை நு
த்தரங்கள் கேட்கினும் அந்தக்கேள்வி யினால் ஸைபரன் குற்றங்க
ளோடு பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டியது, மகாசதுமமாக இருக்கு
அஞ்ஞானிகளுடையவர்களுக்கு அபராதத்துக்கிடமாகாத ஆனதா
ன் ஆண்டவரும் அன்னியர்களுக்கும் அன்னியம் ஆன்மாவைக் கொடுப்பத
ல்லவென்று நினைத்து அவ்வான்ம வுக்குச் சகத்தைக்கொரிச் சக
ல ஜலங்களும் பிரயத்தனம்பண்ணுகிறார்கள் — சகல தேவிகளு
மான்மாவக்குச் சகந்தேவிகையிற் பிரயத்தனம் பண்ணுகிறதெ
ன்ன? இந்தச் சமூகசயங்களை உம்முடைய கிருபையினால் நீர்த்து
ரட்சிக்கவேணுமெனின்,

விடை- இப்படி சொன்ன சீஷனைப்பார்த்துக் குருவானவர் சொ
ல்லும்படி, மூடஸூயிருக்கிறான் ஆனந்தசொருபமாயிருக்கி
ற தன்னை யறியாதபடியே ஒருக வெளியிலேசுடமிருக்கிறதென்று
ஆனந்தசகத்தைத் தேடப்பிரயத்தனம்பண்ணுகிறான் அறிந்த
வன் எத்தனம்பண்ணவில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கிரகாதி களிற் புதைத்திருக்கிறதனத்தை அறியாதிருக்
கிறவன் புறத்திலே பிச்சைசெய்துகொண்டு அந்தப்புதையலை அ
றிந்தவனைப்படி பிச்சையெயிப்பான் ஆகையாலால் ஞானி
யாயிருக்கிற வன் துக்க ஒருபமான தூலஞ்சுக்குமசரீரங்களைச் சபா
வமாகத்தானென்று கித்தித்துச் சுகசொருபமான தன்னைமற்றது
தனக்குத்தக்கங்களைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கின்ற விடயங்களைச்
சுகமென்று இச்சிக்கின்றான் ஞானியாயிருக்கின்றவன் ஒருக்கா
லுமிதுகளை யிச்சியான்.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- துக்கத்தைக்கொடுக்கிறதாயிருக்கின்றவன் துவொருக்கா
லுஞ்சுகத்தைக்கொடுக்க மாட்டாது துக்கமேகொடுக்கும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- துக்கத்தைக்கொடுக்கிற விடத்தைப்பானம் பண்ணின்
வனுக்கு அந்தவிடமானது மரணத்தைக்கொடுக்கு மன் நிப
பிழைக்கப்பண்ணாது அதையறிந்தரு ணியானவன் துக்கத்தை
க்கொடுக்கின்றதாயிருக்கிறவிடயங்களை இச்சியான் பாமரஸூயி
ருக்கிறபேர் ஆன்மாவன்னியர் சுகமன்னியமென்று நிச்சயித்

துவெளியிலிருக்கிற விடயங்கத்தின் பொருட்டு நிசமாபெத்த
னம் பண்ணுகிறார்கள் சந்தேகமில்லை—உலகத்தில் தனக்கிஷ்ட
டமானவஸ் துவைக்கிரகிக்கிறதற் சகலசனங்களுக்குந் தோற்று
கிற வானந்தமெதுவோ அவ்வானந்தம் வஸ் துவினுடைய தெரி
ழிலையல்லாதமனதிற் காணோம் வஸ் துதர்மமானால் மனது வெ
ப்படித் தோற்றும்—மனதுக்கு அன்னியமான வஸ் து வினு
டையதர்மம் மனதில்தோற்றுமென்பதெங்குங்காணோம்.

வினா- ஆனால் அந்தவஸ் துதர்மந்தானுனந்தமோ வெனின்,

விடை- அஃதுஞ்சட ரூபமானதால் அதற்கும் ஆனந்தமென்ப
துகூடாது.

வினா- ஆனால் மனதுனுடையதர்மந்தானுனந்தமோ வெனின்,

விடை- மனதுஞ் சட ரூபமானதால் மனதுக்கும் ஆனந்த மெ
ன்பது கூடாது ஆதலாற்குஞ்சடதர்மமென்கிற துவோரிட
த்திலுங்காணவில்லை அதுபலிக்கப்படவுமில்லை.

வினா- ஆனால் ஆன்மாவினுடையதர்மம் ஆனந்தமோ வெனின்,

விடை- ஆன்மாவை மில்லாமல் நிற்குணமானபடியினால் ஆன்
மாவெறென்பதும் ஆனந்தம் வேறென்பதுந் கூடாது ஆகையால்
ஆனந்தமேயான்மாவென்றறி—பூர்வபுண்ணியபலதவ
த்தினால் ட்டவஸ் துக்களைப்பார்க்குமிடத்தில் சுத்தசாத் துவிதம்
பொருந்தின சுத்தத்தில் சொச்சதிரவியமான சலத்திற் பிரவிம்
பிக்கிற சந்திரனைப்போல ஆனந்த லட்சணமான ஆன்மாப்பிர
ரதி விம்பிக்கின்றது—மேலும், அந்தச்சித்தத்திற் பிரதி விம்
பிக்கிற ஆபாசானந்தமானது மிகுந்தபுண்ணிய பலத்தினாலுங்
குறைந்தபுண்ணிய பலத்தினாலும் மிகுந்துங்குறைந்துங்காண
ப்படும்—சுருதியில் சார்வபௌமானந்த முதல் பிரமானந்த
ம்வரையில் யாதோரானந்தங்கள் தாரதன்மியமாயிருக்குமோ அ
வ்வானந்தங்களிசயமாகவுமுடிவில் அழிந்துபோவதாகவு மி
ருக்கின்ற தாகையால் அவ்வானந்தங்கள் புண்ணிய சாதனமாய்
வருகிற விடயானந்தங்கள் அனுகள் புண்ணியம்பண்ணுகிறபே
ர்களால் பொசிக்கப் படுகிறது இப்படிப் பொசிக்கப் படுகிற
விடயானந்தமானது பொசிக்கிற போதும் பொசியாம லிருந்
திற்போதுந் துக்கத்தையேகொடுக்குமென்று சொல்லப்படு
கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்.

விடை- விடங்கலந்தஅன்னத்தையப் பொசிக்கிறகாலத்திலும்
பொசித்தபிறகுந் துக்கத்தையேகொடுக்காமன்றிச் சுகத்தை
க்கொடுக்கமாட்டாது அதுபோலஉலகத்தில் பிரமாதிலோக
ங்களையடைந்த புருஷாளுக்கும் போகாந்தரத்திலே அழிந்து
போகின்றதுக்கமிருக்கும்—இதுவன்றியும்ராஜசன்ஸிநானத்தி
ற்போகின்ற மந்திரிதளவாய்பிரதானிகளுக்கு மொருவர்க்கொ
ருவர்தாரதன்மிய பேதமெப்படியோ அப்படியே பிரமாதி
பேதங்களையடைகிற செந்துக்களுக்குந் தாரதன்மிய மானது
க்கமிருக்கும்—ஆகலால் விவேகியானமேர்கள் பிரதிபிம்பமா
யிருக்கிற விடயானந்தங்களை ஆசிரயிக்காமல் பிம்பபூதமாயி
ருக்கிற ஆனந்த லட்சணமான ஆன்மாவை ஆசிரயிக்கவேணு
ம் இந்தப்பிம்பபூதமான ஆனந்தம் சாசுவதம் தொய்தமில்லா
த அத்துவைதம், நித்தியம், ஏகம், நிர்ப்பயம் என்னுசொல்லப்
படிக, இதில்பிரதிபிம்பமாயிருக்கின்ற ஆபாசானந்தமும் அ
த்தப்பிம்பானந்தம்போலவேகாணப்படடுகின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரதிபிம்பானந்தமானது, பிம்பானந்தமூலமாகையா
லும் பிம்பானந்தத்தைத்தவிரப் பிரதிபிம்பானந்தஞ் சித்தி
யாதாகையாலும்பிம்பானந்தம்போல்பிரதிபிம்பானந்தமுங்
காணப்படுகின்றது அந்தநிர்விகாரமான பிம்பானந்தத்தையு
ம்விகாரமான பிரதிபிம்பானந்தத்தில் ஆனந்தமென்னு காண
ப்படுகின்றது—ஆகையால் பெரியவர்களாயிருக்கிற மேர்களோ
லும்புத்தியினுல்சாக்கிரசொப்பனங்களில்ஒருக்காலும் ஆன்மா
னந்தத்தையனுபவிக்கப்படவில்லை.

வினா- அதேதினாலெனின்,

விடை- அவித்தியாகாரியமான தேகேந்திரிய கரணக்கட்டுற
வினால் ஆனந்தசொருபமான ஆன்மாசாக்கிரசொப்பனங்க
ளிற் காணப்படவில்லை-இந்தத்துக்கருபமானசாக்கிர சொ
ப்பனங்களாகிய தூலஞ்சுட்குமங்கள் சுழுத்தியில்லையமாகையால்
பிரத்தியகானந்த லட்சணமான ஆன்மானந்தஞ் சுழுத்தியிற்
காணப்படுகின்றது—அந்தச் சுழுத்தியிற் புத்திமுதலாகிய க
ருவிகரணதிகளொன்றுமில்லாததால் ஆன்மா கேவலானந்தமா
த்திரமாய் தன்னைவிட அன்னியமில்லாத அத்துவைதமாயிரு

க்கின்ற ஸத்தித்திராதவிர்ந்தெழுந்த சகலசனங்களிலும் ஆன்
மாசுகமென்று காண்கிறார்கள் ஆகையால் ஆன்மா ஆனந்த சொ
ரூபமென்பதிற் சந்தேகந்தேவையில்லை—அப்பா! நித்திரா
தவிர்ந்தெழுந்திருந்த உன்னாலும் சுகமாய் நித்திராபோனே
னென்கிற நினைவிருக்கையால் ஆன்மா சுகசொரூபி யென்றுங்
உபநிடதார்த்த வாசனையை ஆக்கிராணியாதபடிக்கிருக்கிற சூ
ர்வவாதிகளினால் துக்கமில்லாததே சுகமென்று சொன்ன உப
சாரமானவார்த்தையைச் சுத்தப்பெய்யென்றும் அறிவாயாக.

வினா- அதேதெனின்.

விடை- துக்கமில்லாமையே, ஒடுமுதலான துகளிற் காணப்பட்டிரு
க்கின்ற து அவற்றிலானந்தங்காணப்படவில்லை ஆகையால் அ
ந்தயுத்திகூடாது, ஆன்மாவேவலானந்தரென்பதில் சந்தே
கப்படத்தேவையில்லை, பிரமாணியாகிய சகலசெந்துக்களுந்
தங்கள் தங்களுபாதி யனுகுணமாய் ஆனந்தலட்சணமானதே
தை அனுசரித்துக்கொண்டு ஆனந்தி களாயிருக்கிறார்கள்—இ
ந்த ஆனந்தம்பிரபானந்தமூலமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- ஒருவன்பட்சணங்களிற் சுகத்தைக்கொடுக்கிற மதுர
மானரசத்தை ருசிபார்க்கிறான் அந்த ரசமானது வெல்லத்தி
னுடைய மதுரமல்லாமல் பட்சணங்களுடைய மதுரமல்ல
அப்படியே விடயசந்நிதானத்திலே யாதோரானந்தந் தோன்
றுகின்றதோ அது பிரபானந்தப்பிரகாசமன்றிச் சடமானவிட
யானந்த மல்ல வென்றறி—யாதொருத்தனுக்கு எந்தெந்த வி
டயங்களோடே கூடுகிறபோது எந்தெந்த ஆனந்தங்காண்கிற
தோ அந்தவானந்தம் பரப்பிரமானந்தமே பிரகாசிக்கிற தெ
ன்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சந்திரப்பிரகாசத்தினால் ஆம்பல்புஷ்பமெப்படி மல
ர்கின்ற தோ அப்படியே ஆன்பானந்தத்தினால் விடயானந்தம்
பிரகாசிக்கின்ற தென்றறி—இப்போது சொல்லிவந்தசத்துச்
சித்தானந்தரூபத்துவம் ஆன்மாவுக்குச் சபாவமேதவிர அன்னி
யமில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாநிர்க்குணமானதால் நிர்குணத்திற் குக்குணமெ

ருக்காலு ல்கூடாது-இதுவன்றியும் ஆன்மாவைத்தவிர அநீ
னியவவஸ்தைநிசமாயிருந்தால் அதனால் ஆன்மாதள்ளுபடும்அ
ப்படியில்லாமலன்னியவவஸ்தையாகியபிரபஞ்சம் பொய்யா
ய்ப்போகின்றபடியினால் ஆன்மா ஒருக்காலுந்தள்ளுபடுகிறவர
ல்ல, சுருதியில்கேவலமென்றும் நிர்க்குணமென்றுஞ் சொல்லி
யிருப்பதால் ஆன்மாவுக்கு ஒருகுணமூங்கூடாது--ஆகையா
ல் அக்கினிக்குச்சுபாவம் உள்க்கணப்பிரகாசங்க ளெப்படியோ
அப்படியே யான்மாவுக்குச் சத்துச்சித்தானந்த மூன்றுஞ் சு
பாவமென்றறி—இப்படிக்கொத்த அத்துவைதமாகிய பரமா
ன்மாவினிடத்தில்குசாதிக்கவிசாதிகபேதமுமில்லை-

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விசாதிக்கமாய்க்காணுகிற பிரபஞ்சந்தள்ளப்படுகிற ப
டியினால் ஆன்மாவினிடத்தில் விசாதிக்காதிபேதங் காணப்பட
வில்லை,அஃதெப்படியென்றால் ரச்சகுணத்தாக்கு விபர
தமான சற்பகுணமெப்படிதள்ளப்படுகின்றதோ அப்படியே
சத்தினிடத்தில் தோற்றின செகத்தைத்தள்ளிச் சன்மாத்திர
மாய்க்காணப்படுகிற தெதுவுண்டோ அதைஅபவாத மென்று
அத்துவைதத்தை யறிந்தபெரியவர்களாற் சொல்லப்பட்டிரு
க்கின்றது—இப்படி சூட்சும புத்திகளாயிருக்கிற பேர்மனால்
பிரபஞ்சத்தினுடைய வற்பத்திச் சத்தாயிருக்கிற பிரமத்தினி
டத்தில் விளங்குகின்ற தென்று அறிந்திருக்கையால் பிரபஞ்ச
ம்சன்மாத்திரமென்றுபுத்தியினால்—மேலும் நால்வகையோ
னியித்பிறந்த தூலசரீரங்களும் அனுகளின்பொசிப்புக்குடையாக்
கியமான அன்னபானாதி களும் அதற்கிருப்பிடமான இத்தச்சகல
பிரமாண்டங்களும் பஞ்சீகிருதமான தூலபஞ்சபூதமென்றே
யறி—இந்தப்பிரபஞ்சமானது, பிரமத்தினுடைய காரியமாய்
க்காணப்பட்டபடியினால் இதைவிசாரிக்கிறபோது மண்ணின்
காரியமானகடாசாரவா திகள்மண்ணைத்தவிரவேருகாததுபோல்
பிரமமாத்திரமாய்க்காணப்படுகின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அந்தக்கடாசாரவாதிகளையுள்ளும் புறம்பும்நன்றாய்வி
சாரித்துப்பார்க்கிறபோது மிருத்திகையைத்தவிரக் கடா திகளி
ல்லைஆகையாலிந்தக்கடம் கழுத்தோடேகூடிவாய்குவிந்திருக்கி
றதென்று சொல்லக்காரியமில்லைஇதுவும்கொன்மாத்திரமேயல்
லாதுமிருத்திகையைத்தவிரவேறில்லை—இந்தக் கடாசாரவாதிக

விளக்கமென்றும் சார்வமென்றும் நாமரூபபேதமாக முடா
ளாலே யொருமண்ணைத்தாக்கெனப்படிசொல்லப் பட்டிருக்கி
ன்றதோ அதுகள் நாமரூபபேதமேதவிரவிசா ரிக்கிறபோ துவஸ்
துபேதமில்லை அதுபோல் பிரமகாரியமாயிருக்கப்பட்டதால்
வகையேனிகளாகிய சகலபூதஉபாதிசென்கிற பிரபஞ்சமும்
பிரமத்தத்தவிரவேறில்லை, காரணத்தைவிடகாரியமொருக்கா
லும் பேதமில்லாததுபோல் தோற்றப்பட்ட இந்தச் சகலத்து
க்கும் பிரமத்துக்கும் பேதமில்லை யென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தன் தன் குணமான சத்ததாதுக்களோடே கூடினபஞ்சிகி
ருத பூதங்களான சரீரங்களும் பஞ்சிகிருதபூதகாரியமான கு
ட்சமசரீரங்களும் சத்துவாதி குணங்களோடே கூடி இவை
க்குக்காரணமான அவ்விபத்தமாத் திரமாய் ஆன்மாபாசத்துடன்
கூடிவினங்குகின்றது — இப்படி விளங்கப்பட்ட சரீரத்திரயங்
களுக்கு ஆராய பூதமாயகண்ட மாயனூதியாய்ச் சத்த மாயை
மாய்சத்தாயிருக்கிற பரப்பிரமவஸ்துவைத் தவிரச் சரீரத்திர
யவிகற்பங்களில்லை — அப்பா? ஒருபஷ்னுக்கு தேத்திரதோ
ஷ்த்தினால் ஒருசத்திரலிரண்டா யெப்படி காணப்படுகின்ற
தோ அப்படியே ஒன்றாயிருக்கிற பிரமமும் புத்திதோஷ்த்தி
னும் பின்னபின்னமாய்ச் காணப்படுகின்றது அந்த தேத்திர
தோஷ்டியில்லாதவர்களுக்குச் சத்திரனொன்றையெப்படிக்காண்
கின்றதோ அப்படிபுத்திமூதலான தோஷ்த்திரந்தவர் களுக்கு
ப்பிரமமொன்றாய்க்காணப்படும் — பழுதையினிடத்திற் பாய்
மென்றபிரமித்தவன் தீயங்கொண்டுவந்து பழுதையைப் பா
ர்த்ததன்பின்பு பாய்மென்கிற புத்திபழுதையினிடத்திலெப்
படி லயமாச்சுதோ அப்படியே பிரமத்தினிடத்தில் பிரமையி
னும் பிரபஞ்சத்தைக்கண்டவன் ஒருவேதாந்த சகலங்களினு
ல் பிரமானுபவத்தைக்கண்டு பிரமைதீரந்தாலவனுக்குப் பிரப
ஞ்சம் பிரமத்தினிடத்திற் அயிக்கியம் — இப்படி பிராந்தியினுத்
பிறந்ததொய்தபுத்தியானதொழிந்து போகிறபோது சத்தாய்
அத்துவிதமாய்ப்பரப்பிரமவஸ்துவைமாயிருப்பதால் நிர்விசத்
பமான பிரமத்தினிடத்தில் விசாதிபேதமில்லை யென்றறி —
உபாதி யான மாயாவித்தைகளுள்ளபோது அபின்ன மாயிருக்
கின்ற ஆன்மாவானவர் சுசாதிபேதம்போல் தோற்றுக்கொள் அந்
தஉபாதிசளைச் சொப்பனம் போற்பொய்யென்று தள்ளுகிற

போது அந்த உபாதிதோற்றரவில்லாசபடியினால் இந்த ஆன்மா
வஞ்சகாதிபேதமில்லாமல் பிரமப்பிரதிபாதிமாதவிருக்கும்.
வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கடாசாசமானது கடமுடைந்தபோது மகாசாசத்தின
டன் கடாசாச மென்கிறது போயொன்றானது போல் தால்
சூட்சும உபாதிசு ளெல்லாமொழிந்தபோது ஆன்மா பிரம
மாகவேயிருப்பாரென்றறி—கடமிருந்தபோதுங்கடமில்லாத
போதும் மகாசாசமெப்படியொன்றாயிருக்குமோ அப்படியே
உபாதியிருந்தபோது மில்லாதபோதும் பரிபூரணமாயிருக்கி
ற ஆன்மாவொன்றே தவிரப் பின்னமென்று ஒருவராலுஞ்சொ
ல்லுகடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மண்ணைத்தவிரவேறில்லாதிருக்கிற கடாதிசுள் பாரமாரா
யிருக்கிற டேர்சுருக்குப்பேசுமாகக்காண்பது போலவும் ஒருபு
மியெகிராயமென்றுங் கிஷத்திரமென்ற மெப்படியின் னமாய்
த்தோற்றுகின்ற தோவப்படி போலவும் மகத்தானக்ருமகத்தாயிரு
க்கின்ற பரப் பிரமவஸ்து பிரமையினாலே சுற்றிப் காட்டப்படவஸ்து
க்களோடே கூடிப்பரிச்சின்னமாகவே தோற்றுகின்றது, அந்தப்
பிரமையைத்தவிர்த்தாலொழியவொருக்காலும் ஆன்மாவுக்குப்
பேதமென்கிறதில்லை ஆதலாலான்மா பரிபூரணர் பின்னமென்
பவொருக்காலுங்கடாது — பிரமத்திற்குமான்மாவுக்கு மடிகை
தபேதங்கற்பித்தமேதவிர வாய்ஸதவமல்ல, சுருதியிலும் பிரமத்
துக்கும் ஆன்மாவுக்குமாயி்க்கியபந்திரளாய்ச்சொல்லியிருக்கிறது.
வினா- அதேதெனின்.

விடை- சாமவேதோபநிடதத்தில்தத்தாலகர்சுவேததேதுவுக்கு
அத்தொய்தத்துவம் பொருந்தவேண்டித் தத்துவமளியென்
கிறவாக்கியமுட தெகித்திருக்கின்றார் அதையுனக்குச்சொல்
லுகிறோஞ்சாவதானமாய்க்கேள், அந்த உபதேசவாக்கியம் வாச்சி
யார்த்தமென்றுமலெட்சியார்த்த மென்றுமிரண்டிவிதமாயிருக்
கும் அதில் வாச்சியார்த்தமானது பிரத்தியட்சவினோதமாணசயா
ல்வாச்சியார்த்தங்களுக்காயி்க்கியங்கடாது, அவ்வினோதங்களுள்
லாமொழிந்த தத்துவபதார்த்தங்களுடையலெட்சியார்த்தங்களு
க்கே அயி்க்கியங்கடும்.

வினா- என்றிப்படியெனன்னருவைப்பார்த்து சேஷின் கேட்டு
ம்படி, சுவாமி! தத்துவபதங்களுடைய அர்த்தமெத்தனைவிதம்

வாச்சியார்த்தமாவதென்ன? லட்சியார்த்தமாவதென்ன? வாச்சியார்த்தத்துக்கு அயிக்கியங்கூடுகிறபோது அந்தவிசேஷமெப்படியில்லாமற்போகும்! தத்துவமசியென்கிற வாக்கியத்திற்கு லட்சியார்த்தமான லட்சியார்த்தமாய்க்கங்கூடுகிறது. எந்தலட்சண சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது? இது களைக்கருணையினால் அடியேனுக்கு நன்றாய்த் தெரியச்சொல்லவேணும்மெனின்,

விடை- வாராய் வித்துவானாயிருக்கிற சேஷனே இன்றைக்குள் னுடையதபசானது நிறைவேறியது இந்தவாக்கியார்த்த சிரவணத்தினால்மகாநல்லஞானமூண்டாம் இந்தத்தத்துவதங்களுடைய அர்த்தத்தைத்தெரிந்து விசாரியாசபடியெவ்வளவுகாலமிருக்கிறார்களோ அவ்வளவுகாலமும் அந்த மனுஷர்களுக்குச் செனன மரணரூபமான சங்கராசாகரமுண்டு—ஆகலால் சற்புருஷானுக்குச்ச்சிதானந்த அகண்டாகாசரூபாவஸ்தையான இந்தவாக்கியார்த்தசிரவணத்தினாலுண்டான அபோட்சஞானத்தினால்மோட்சசாதனஞ்சித்திக்ரம். மூழுட்சவாயிருக்கிறபுருஷனுனவன்செனனபந்த மொழிவதின்மொருட்டி இந்தவாக்கியத்தை நன்றாயறியவேணும் ஆகையால்நீயும்சாவதான மரபக்கைவர் உனக்குத்தெரியும்படி நன்றாய்ச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மகாவாக்கியங்களுக்கு வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தமேதமாக அர்த்தங்கள்வெகுவிதங்களாய்ப் பெரியவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அதைஉனக்குச்சொல்லுகிறோமென்கள். —தத்துவமசியென்கிறவாக்கியத்தில் தத்தொம் அசியென்றுமூன்றுபதமாயிருக்கும் அதில்முந்தினபதமானதற்பதார்த்தத்தது னுடைய அர்த்தமிங்கேசொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந்தபெரியவர்களால் தற்பதவாச்சியார்த்த மென்றுத்தற்பத லட்சியார்த்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும் அதில்பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட வாச்சியார்த்தத்தைமுந்திச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சத்துவகுணமிருத்துச்சிற்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிச்சபவீழ்முபவஞ்ஞானமாகிறஆகாசவிவிராட்புருஷானந்தமானவாரியத்துடன் கூடினபிரதிபிம்பாவிச் சிவன் சைவ

ஸ்வரீயமானது சச்சிதானந்த லட்சணத்தைப்பொருந்தியிருக்க
 ஈ - ன்ருத்ததுவமீகாத்தவம் அந்தரியாமிததுவமாயிய குணங்
 ளோம் உட்குடிகொண்டிருக்கிற தாயுஞ்சிருட்டிஸ்திதி சங்கார
 தர்மங்களுடன் கூடினதாயுஞ்சகலப்பிரபஞ்சத்தையுந் துலக்ரு
 விக்கிறதாயுங்குணங்களினால் எண்ணத்தொலையாததாயு டிருக்
 கின்றது, அந்த ஆவ்விபத்தமான பிரமமேவாச்சியார்த்த மென்
 ன்று சொல்லப்படும் இனிசுருதிசம்பதமாய்ச் சொல்லப்பட்டி
 ருக்கிற தற்பதலட்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறோமே.

வினா - எப்படியெனின்,

விடை - சத்தபரிசுருபாசகந்தங்களில்லாததாயும் வாக்கினால்வ
 சனிக்கப்படாததாயும்மனதினால் எண்ணப்படாததாயும்பா
 ணியினால் கிரகிக்கப்படாததாயு மொன்றினாலுந் தள்ளப்பட
 டாததாயும் ஒருதொழிலிலுமொட்டாததாயும் ஆன்மாவேயென
 லட்சணமாய்ப்பொருந்தினதாயும் அமநஸ்கமாயுமிந்திரியாதி
 தமாயுஞ் சத்துவாதுகுணங்களில்லாததாயும்விலட்சணமாயும்பி
 ராந்தியினால் ஆரோபிக்கப்பட்டவஸ்துக்களுக்கு அறிட்டானமா
 யுஞ்சத்தாயும்அத்தொய்தமாயுஞ்சத்தபுத்தமேகலானந்த லட்ச
 ணமாயுமிருக்கின்றநிர்விசேஷபரப்பிரமமேதற்பதலட்சியார்த
 தமென்று சொல்லப்படும் - இனிதொம் பதத்துக்கும்வாச்சியார்
 த்தலட்சியார்த்தமென்று இரண்டிவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டதி
 ல்தொம்பதவாச்சியார்த்தத்தைமுந்திச் சொல்லுகிறோம்.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - மலினசத்துவம் பொருந்திச் சித்பிரதிபிம் பத்துட
 னேகூடிப்பத்திமுதல் தூலசரீராத்மாய்க் காரியகாரணலட்
 சணமாகியவியபீடி ரூபமான அனித்தையிற் பிரதிவிம்பித்து
 ச்சீவனென்கிற பேரைப்பொருந்தியும் - சட்பாவவிகாரங்களுட
 ன்கூடிநான்பாலன்நான்கவுமாய்நான்நான்வெனன்நான்மெரு
 த்தேன்நான்சிறுத்தேனென்கிற தூலசரீராதன்மங்களுடனேகூ
 டியும் பசுதாசுகோகமோகசாரமானசுருமிகளைப்பொருந்தியு
 ம் நானுமைசெவிடன் குருடன்மூக்கிறையன் நான்மோகிதே
 ன்வருகிதேனென்கிற இந்நிரியகர்மங்களுடனேகூடியும் காமம்
 சங்கற்பம்பொருமை சந்தோஷம் பயம்கவலை மறநிதுமுத
 லானமேருதர்மங்களுடன்கூடியும் - நான் கர்த்தா நான்மோகி
 தா நான் சுகி நான் துக்கியென்கிற ஆங்காரதர்மங்களுடன்கூடி
 யுந் திரிகரணத்தினுந் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவபலபேசுக

த்தின்பொருட் டிச் சொர்க்க நரங்களை யடைந்து அந்நிலைநிலை
கூடுகங்கங்களைத் தன்னுடைய கர்மத்தின்கீடாய்ப் பெரித்த
கூடுகொண்டு பிரமைமேயோடே கூடின புருஷனாகவே தொம்
பதவாச்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும் -- இனி தொம்பதல
ட்சியார்த்தத்தைச் சொல்லக் கட்டாராயக.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அவித்தியாலட்சணமான தேவேந்திரியகரணமேனாபு
த்திப்பிராண அகங்காரரூபமான வடாநிகரின் ஓட்டாததாயு
ம்மண்ணேருநிலை லுகளுடையமத்தியிலிருக்கிற ஓர்மாணிக்கக்
கல்லானது அதுகளை மெட்டி துலக்குவிக்கின்றதோ அப்
படியே இந்தப் பிராணைந்திரியாதி தேகத்துக்குள்ளே சொதி
யாயிருந்தது துலக்குவித்துக்கொண்டு அந்தத்தேகாவதனதகளுக்
கெல்லாஞ்சட்சியாய் பிரத்திகாண்மாயுப்தேகேந்திரியவிபா
பாநங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதாயும் அந்நிகரதாயுமே
மாயஞ்சத்தியமாயும் நிர்விகாரமாயும் பூரணமாயுந் சூட்சும
மாயஞ்சர்வப்பிரகாசமாயுந்தடல்தமாயுங் கூடல்தமாயுமிருக்கி
ற ஆன்மாவே தொம்பதத்துக்கு லட்சியார்த்தமென்று சொல்
லப்படும் அப்பா ? தத்துவபதங்களுடைய அந்தத்தம் இட்டடி
சொல்லப்பட்டது இனிவாக்கியார்த்தத்தினுடைய நிர்ணயத்
தைச்சொல்லுகிடுகும்.

வாக்கியநிண்ணயம்,

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தத்துவமையென்கிறவாக்கியமானது சம்பந்தத்திரயங்
களுடன் கூடியிருந்தால்தத்துவபதார்த்தங்களுக்கிடங்கும்
அசிபதத்தினால் அயிக்கியங்கூட்டம்கூடும்.

வினா- ஆனந்தசம்பந்தத்திரயங்களைத் தெனின்,

விடை- சாமானுதிகரணய சம்பந்தமென்றும் விசேஷண வி
சேஷியதாசம்பந்தமென்றும் லட்சியலட்சணபாசம்பந்த
மென்றமூன்றுவிதம், அதில்தற்பதற் தொம்பதங்களுக்கிடங்கும்
கூடுஞ்சாமானுதிகரணய சம்பந்தமென்றும் தற்பத தொம்பதா
ர்த்தாளாயிருக்கிற சீவகரணங்களுக்கு விசேஷண விசேஷியதா
சம்பந்தமென்றும் அதிஷ்டாணமான பிரத்தியகாண்மாரமான்
மாக்களுக்கும் லட்சிய லட்சணபாசம்பந்தமென்றும் அந்நிக
ளாற் சொல்லப்படும்.

வினா- இதில்சாமானுதிகரணபசம்பந்தமாவதெதெனின்,

விடை- பரோட்சத்துவமுதலான தர்மங்களுடன் கூடிய அனைத்து
 என்னிய மெதுவோ, பிரத்தியட்சத்துவவாதி தர்மங்கள் மெதுவோ
 நினைசைதன்யமெதுவோ அவ்விரண்டுக்குந் தத்துவபதங்க
 ளினால் அயிக்கங்கூட்டுகிறதே சாமானுதிகரணபசம்பந்த மெ
 ன்று சொல்லுகிறார்கள் — தற்பதார்த்தமான அபரோட்சத்து
 வாதிதர்மங்களுடன் கூடின கித்துக்கும் நொம்பதார்த்தமான அ
 பரோட்சத்துவாதி தர்மங்களுடன் கூடின கித்துக்கும் ஒன்றுக்
 கொன்றுபேதமாயிருக்கிற வாக்கியார்த்தத்தைத்தள்ளிவைக்க
 த்திடமாகவிசேஷணவிசேஷியதாசம்பந்தங் காணப்பட்டிருக்
 கிறது — தத்துவபதார்த்தங்களிரண்டுக்குமயிக்கங் கூட்டுகிறதி
 ல்விருத்தாங்கிசமெது காணப்பட்டிருக்குமோ அந்தவினோதந்
 தைத்தள்ளி அவிருத்தமாயிருக்கின்றவித்தேதோடெனிக்கைக்கூட்டு
 கிறதேலட்சியலட்சணபாவசம்பந்தமென்றுபெரியோர்களால்
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- இதில்விருத்தாங்கிசங்கரோத்தள்ளுகிறதற்கு விசேஷண
 விசேஷியதா சம்பந்தங்காணப்பட்டிருப்பதெதெனின்,

விடை- நீலோற்பலமென்கிறபோது வாக்கியார்த்தசங்கதியொ
 ப்படிக்க காணப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்படியேதத்துவமா
 சியென்கிறபோது வாக்கியார்த்தசங்கதியொன்று.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- நீலத்துவம்பட்டத்தைவிட்டு நீங்கிவிசேஷமாயுற்பலத்தி
 ல் கூடினதுபோலத்தத்துவபதங்களிலும் அன்னியோன்னியா
 பேதத்தைத்தள்ளி விசேஷண விசேஷியத்துவமொரு பிரகாச
 மாய்க்குகிறது — ஆதலால் அந்தவிசேஷண விசேஷியத்துவம்
 நீலோற்பலமென்கிறவாக்கியத்தில் பொருத்தினது போலத்த
 துவமையென்கிறவாக்கியத்திற்பொருந்தாது,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வாக்கியார்த்தமாயிருக்கிற தத்துவபதங்களில் பிரத்தி
 யட்ச பரோட்சத்துவாதி வினோதங்காணப்பட்டிருக்கின்ற
 து ஆதலால்கூடாது.

வினா- அந்தவினோததர்மமேதெனின்,

விடை- தற்பதார்த்தமாயிருக்கிற ஈசானிடத்தில் சர்வஞ்ஞத்
 துவம் சர்வேசுரத்துவஞ் சர்வஉத்தமோத்துவம் சத்தியகர்
 மத்துவம் சத்தியசங்கல்பத்துவம் பரோட்சத்துவ மூதலா
 னத்துகள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. தொம்பதார்த்தத்தில் சீவத்
 துவங்கிஞ்சிக்குச் சுவந் துக்கசீவனத் துவம் அவித்தியாவசத்துவ
 மிந்தவிமோதங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தவி
 ருத்ததர்மங்களைப்பொருந்தின தத்துவபதார்த்தங்களாகிறசீவே
 சுரருக்கு ஏகத்துவமெப்படக்கூடும்—சீவேசுராரிசுந் பே
 ரும்அப்படியொருவர்க்கொருவர் விருத்ததர்மங்களுடன் கூடி
 யொருத்தருக்கொருத்தர் விலட்சணுளாய்ப்பணியும் நெருப்
 புப் போலிருப்பதாலிவர்களுக்கு மூக்கியமாயயிக்கியங்கூட்டு
 கிறபோது ஒருநிஸ்மிருதிவிசாரதமும்வரும்—சுருதியானுலி
 த்தத்தத்துவ பதார்த்தங்களுக்கு அபிமென்று அயிக்கியத்தைத்
 தாற் பரியமாய்ச் சொல்லியிருப்பதால் அந்தச்சுருதி வசனத்
 தை அங்கீகாரம்பண்ணவேணும்—இப்படிவாக்கியமார்த்தங்
 களை அங்கீகரிப்போமென்றால் ஒன்றுக்கொன்றுவிருத்த மிருப்
 பதால் அங்கீகரிக்கக்கூடாது ஆகையால்லட்சணைபய அங்கீகரிக்க
 வேண்டியிருக்கின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விட்டலக்கணையென்றும் விடாதலக்கணையென்றும்வி
 ட்டிவிடாதலக்கணையென்றும் திரிவிதமாயிருக்கும்.

வினா- ஆனால் விட்டலக்கணையாகியபெங்காயாங்கோஷப்பிரதி
 வசதியென்கிறதினால் தத்துவபதார்த்தத்துக்கு அயிக்கங்கூ
 ட்டலாமோமெனின்,

விடை- மூக்கியமாயிருக்கிறகங்காசலத்தைத் தள்ளிக்கொளையக்
 குறிக்கையாலும் தத்துவமையென்கிறவாக்கியத்திற்கு அப்ப
 டியொன்றைவிட்டுடான்றைக்குறிப்பதில்லாமல் அயிக்கியப்
 பதிவதாலும் விட்டலக்கணையினால் அயிக்கங்கூட்டப்பட்டதாது

வினா- சுரோணத்திஷ்டோசுவேதோதர்வதியென்கிற விடாதல
 க்கணையக்கொண்டு அயிக்கங்கூட்டுமோமெனின்,

விடை- சிவலையும்வள்ளையம்போகின்றதென்றுபொதுவசன
 மாய்ச்சொன்னதேதவிர இன்னதென்றுகுறித்துச்சொல்லாத
 நால்விடாதலக்கணையினாலும் அயிக்கங்கூட்டாது.

வினா- பின்னையெதினால் நான் அயிக்கங்கூட்டுமெனின்,

விடை- சுயந்தேவதத்தனென்கிறதில்விட்டுவிடாத லக்ஷணையி
னால் அயிக்குமெப்படிக்கூடுமோ அப்படியேய் தத்துவம்கி
யென்கிற வாக்கியத்துக்கும் அயிக்கும்கூடும்கூட.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுயந்தேவதத்தானென்கிறவாக்கியார்த்தந்தேவதத்தனி
டத்தில்முன்சாணப்பட்டதுவாதத்தனம் தன்மத்தைமுதலான
துகளும் அப்போதிவருண்டதேசகாலமுதலான துள்களும்பி
ன்புசுயம்பாகியாயிருக்கிற போதுண்டானசட்டுவமுதலான
துகளும்இப்போதிருந்த தேசகாலமுதலான துள்களும்ஒன்று
க்கொன்று விருத்தமானதாலிவ்விரண்டு விரோதத்தையுந்
ள்ளியந்ததேவதத்தனுடைய சரீரமாத்நிரமர்த்தமாகக்கொ
ண்டு அவனெயிவன் இவனெயவெனன்று அயிக்குப்படுவது
போல் தத்துவம்கியென்கிறத்தில் தற்பதவாச்சியார்த்தமாகி
ய சரீரஞ்ஞத்துவ மீசாதத்துவ முதலானவிருத்தாங்கிசத்தை
யுந்தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகியகிஞ்சிக்குத்துவமுதலான
விருத்தாங்கிசத்தையுந் தள்ளித்தற்பத லட்சியார்த்தமாகிய
சின்மாத்நிரமானபரமான்மவுக்குந் தொம்பத லட்சியார்த்
தமாகிய சின்மாத்நிரமானபிரத்தியகான்மவுக்கும் அசிபத
த்தினால் அதுவேநீயானுயென்று அயிக்குகூடும்—இப்படி
லட்சணையினால் அயிக்குகூடும்பொய்க் கூடப்பட்டசொருபஞ்ச
ரீவோபாதிக்களை யொழித்ததாயுஞ்சச்சிதானந்தமாகியும் அத்து
வைதமாகியும் நிர்விசேடமாகியும் நிரபாசமாகியும் வாக்கினால்
அப்படிக்கொத்ததிப்படிக்கொத்த தென்னுவமானமாய்ச் சொ
ல்லப்படாததாகியு மொன்றைக்கொண்டு காட்டப்படாததாகி
யும் ஆனந்தமாகியுஞ்சாந்தமாகியும் அசுத்தமாகியும் அதர்க்கிய
மாகியும் அபிஞேயமாகியும் நிற்குணமாகியும் அகண்டேகாசப்
பிரமமாகியுமிருந்ததே அசிபதாயிக்கானுபவமாம் அப்பா! தத்
துவபதலட்சியார்த்தாளான பிரத்திகான்மாத்நிரமங்களுக்கும்
த்துவம் பொருந்தகிறதற்கு உபாதிவிசேஷங்களில் விரோதங்
காணப்பட்டிருக்கின்றது, இப்படிக்கூணப்பட்டிருக்கின்ற உ
பாதிவிசேடங்களைத் தள்ளுகிறபோது தத்துவபதார்த்தாளாபி
ரத்திகான்மாத்நிரமாயிக்கத்துக்கு ஒருவிமோதமுமில்லை—இந்
தப்பிரத்திகான்மா பரமான்மாகாகிற இரண்டுமேரிடத்திலுமு
பாதிபுர்உபாதிகளுடையகூட்டுறவும்உபாதி செட்கிறதெழிலை
னும்தொழில் களின்னிலட்சணமும்பிரமையினுற்பண்ணப்பட்
டதாயிருக்கின்றசகலப் பிரபஞ்சமும் சுற்பிதமானதால் பொம்

யாய்ச் சொப்பனத்திற் கண்டபொருள்போல் சாக்கிரத்தின
ம் சத்தியமாய்க் காணப் படுகின்றது—நித்தியாயினால் உண்
டான சொப்பன சரீரதரீபங்களான சுகதுக்காதிப்பிரபஞ்சங்க
ளஞ் சீலேசராதிபேதங்களுஞ் சத்தியமென்று நிகம்பண்ணு
கைக்கும் ஒருக்காலும்கூடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாயையினால் சுற்றிக்கப்பட்டதேசகால் ஜேதேசராதி
முதலான பிரமைகளும் அந்தச்சொப்பனம்போலவே பொய்
யானதால் அதில் சுற்றிதானான சீலேசரானிரண்டு போரீது
மென்மெய்யெனவன் பொய்யன் ஆகையாலிருத்திரவரும்பொ
ய்யேயாம்—சொப்பன சாக்கிரங்களான இரண்டவதையினு
ம் பிராந்தியினால் உண்டான விசந்தங்களினுந் செங்கிறதொ
ழில் களைத்தாரதன் மியமாய்க்காணவேண்டாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சொப்பனத்தில் ஒருவிடம்தான் தக்கான் கிற தங்கண்டி
விடமமுமெப்படிப் பொய்யாய்ப் போகுமோ அப்படி
யே சாக்கிரத்திலே கண்டதுங் காணப்பட்ட விடமமுங்
பொய்யென்றறி—இந்தச்சாக்கிர சொப்பனங்க ளிரண்டும்
அவித்தியா காரியமானபடியினால் சொப்பனம்போலவே
சாக்கிரமும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- காண்பானுங்காண்பனவுங்காட்சியுமாகிய திரீபடி சரீ
க்கிர சொப்பனங்களிரண்டுக்குஞ் சரியான தாலிரண்டுக்குந்
தாரதல்மிய பேதமில்லை யென்றறி—சுழுத்தியில் சொப்
பன சாக்கிரங்களில்லாதது எல்லாநாலும் அனுபவிக்கப் படுகி
ன்றது ஆதலாலிந்தச் சாக்கிர சொப்பனங்களிரண்டும் பொய்
யானதால் இவ்விரண்டுக்கும்பேதமில்லை—வாராய்விவேகியான
சீடனே பிரமத்தினிடத்திற் சுகாதி காநிலட்சணபேதம் பிராந்
தியினால் சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அதுகாலத்திரயங்களினு
ம்பரமார்த்தமாகவில்லை யென்றறி—எகாலேதத்தில் பிரகதார
ண்யவுபநிடதத்தில் செனகனாக்குறித் துயாஜோவர்க்கமகாரிஷீ
யானவரீச்சத்திராணந்தத்ததைத் தவிரவேற்ற யன்னியமொன்றுங்

காணப்பட்டவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை ருசி கொள்ளவுமில்லை யெ
 ன்றும் பிரமத்துக்கு அன்னியமானவஸ்து ஒன்றுமில்லை யெ
 ன்றும் தொப்பத்தை நீஷேதிக்கிறார் ஆதலால் பிரமத்தில் கற்பி
 தமான செகத்தாகிற பிரமைபொய் யென்றறி—பிரமத்துக்க
 ன்னிபமல்லங்கற்பிதமானதால் பிரமம் சதாஅத்துவிதம் சு
 கலவிசல்பகுனியம் நிருபாதிசம் நிருமலம் நிரந்தரானந்தகன
 ம் நிரதிசயபரயிருக்கின்றசொருபொன்றென்றறி—ஆதலால்
 இந்தப்பிரமத்தைத்தவிரவேறே யன்னியமாயொரு வதனவுமி
 லலை, குணத்தோற்றரவுமில்லாமல் வாக்குப்பிரவிர்த்தியு மில்லா
 மல் மனப்பிரவிர்த்தியு மில்லாமலிருக்கிற கேவலமாய்ப் பிரம
 சாந்தமாய் அனந்தமாய் ஆனந்தமாதிரமாய் சதாஅத்தொத்த
 மாயிருக்கிற பிரமமாதிரமாய்க் காண்கிற தென்றறி—வாராய்
 சேடனே இப்போது எனக்குக் கொண்டு தந்துவமானது சத்திய
 சச்சிதானந்தாத்மக சராமரணமற்ற நீத்தியமான வஸ்து என
 னுவோஅதுவேநீயானாய் நம்முடைய வசனத்தைச் சத்தியமாக
 வெண்ணிக்கொள்—நீ அன்னமயகோசமானதுலத்தகமு மல்ல
 பிராணனுமல்ல, இந்திரியங்களுமல்ல, வாக்குமல்ல, மனனும
 ல்ல, புத்தியுமல்ல, அகங்காரமுமல்ல, இந்தத் தேசேந்நிரியாதி
 கூட்டுறவுமல்ல, ஆதலால் அந்தத்தேசேந்நிரியாமடுகுபுத்தியகங்
 காராதிகளெல்லாவற்றையந் துலக்குவித்துக்கொண்டு அதுகளுக்
 கெல்லாஞ்சாட்சிபாயிருக்கிற யாதொருசொயம்பிரகாசமானவ
 ன் துளதுவுண்டோவதுவேநீயானாய் உலகத்தில்யாதொருவஸ்து
 பிறக்கின்றதோ அந்தவஸ்துவே விர்த்தியடைகிற துங்காலம் வ
 ந்தபோது அழிந்துபோகிறதுமாயிருக்கும் உனக்குப்பிறப்பு
 பிறப்புமில்லை இந்தப்பிறப்பிறப்பு இரண்டு மில்லாததால் நீதி
 த்தியருமென்றறி—இத்தத்தேகமானது யாதொன்று பிறந்த
 தோஅதுவே விர்த்தியடைந்து கர்மசுபத்திஸூல் நாசமடை
 பும் நீயானுலிந்தப்பிறப்பு வளர்ப்பு முதலாகிய அவத்தைகளி
 லும் இருந்து இந்த அவத்தைகளெல்லாமறிந்துக்கொண்டிருக்
 கிற அறிவாகியசாட்சியேநீயானாய்—சுயம்பிரகாசமாய் சகலாத்
 துமகமாகியுஞ்சாக்கிராதிஅவத்தைகளிலும் அகம்அகமென்றழி
 யாமலனுபவிக்கப்பட்டு விளங்கியும் புத்திமுதலான சமஸ்தவி
 தாரங்களினும் அவிகாசமாயிருந்துக் கொண்டு அந்தவிகாசங்

னையதிந் துருகிற பிரமமெதுவோ அந்தக்கேவல ஞானமாத்
திர சொருபமே நீயானாய் — உன்னம்புறம்பங்கண்ட ஞான
மெதுவோ அதுவேமூடபுத்திகளுக்கு ஆரோபித நாடருபப்
பிரபஞ்சம் போலக்காண்கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மிருத்திகையேகடசாரசுவாதிகள் போலவும் விசாரிக்கி
லந்தமிருத்திகை நிர்விகாரமாயிருக்கிற தெப்படியோ அப்
படியே சகலவிகாரங்களு டற்றுத்தன்னிலே காணப்பட்டிக்
கேவலபோதமாத் திரமான யாதொருபிரமமூண்டோ அதுவே
நீயானாய்—அழிவில்லாதபடி சுத்தஞான மாகிய ஆன்மசொரு
பத்தினிடத்தில் சுற்பிதமான ஆகாசாதிபஞ்ச பூதங்களுக் கெல்
லாஞ் சிரத்தையைக் கொடுத்தாக்கொண்டு தன்னுடைய பிரகா
சமகிழையினால்சகலத்தையுமறிந் துக்கொண்டிகேவல ஞானமா
த்திரமானபிரமமெதுவோ அதுவே நீயானாய்—நிருமலமான
அந்தக்கரணத்தைப்பொருந்தித் திடசமாதியில் இருந்தபெரி
யவர்களாலும் கரைகாணாதிருக்கிற ஆனந்தத்தைப் பிரத்தியட்
சமாகக்கண்டு பாமாம் சக்கூட்டங்களினால் சந்தோஷப்பட்டி
ருக்கிற கேவலஞானமாத் திரமான பிரம சொருப மெதுவோ
அதுவே நீயானாய்—சுருதியில் அவ்வியமென்றும் அபார மெ
ன்றும் அனந்தமென்றும் அமித்தியமென்றும் அவ்விபத்தமெ
ன்றும் அட்சர மென்றும் அருசிரய மென்றும் அப்பிரமேய
மென்றும் ஆனந்தமென்றும் அசற்கனமென்றும் அனாமயமெ
ன்றும் அத்தொய்த மென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட கேவலபோத
மாத் திரமான பிரமமெதுவோ அதுவே நீயானாய்—ராய்சி
டனே சொருபமாகிய உன்னிடத்தில் சரீரத்தோடேகூட்டுறவு
ம் அந்தச்சரீரத்தினுடைய தொழில்களும் பிராந்தியினாலேயா
ரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, பாமார்த்தமாய் விசாரிக்கு மிட
த்தில் இவ்வாரோபங்களெள்ளளவு முன்னிடத்திலில்லை ஆகலா
ல் உன்னைப்பிராணனாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருத்தியுவினு
டைய பயத்தைவிட்டுவிடு — பிராந்தியினாலே யாரோ பிக்கப்ப
ட்டயாதொருதேகாதிப்பிரபஞ்சங்ளையும் பிரபஞ்சமாகத்தா
னே பார்த்தபிராந்தியைத்தள்ளியவ்ஸ்து திருஷ்டியாய்ப்பார்த்
குமிடத்தில்அந்தவஸ்துவேநீயானாய்உன்னைத்தவிரவேதே அ

ன்னியமானவன் து உலகத்திலேசெழுப்பில்லை ஆதலால் அத் தொ
ய்த்ருயிருக்கிறவனுக்குப் பயமென்ன—இந்தச் சகலப் பிரப
ஞ்சமும் பிரமசொருபமாயிருக்கிற நானேயென்று பார்க்கிற
வனுக்குப் பயமெங்கிருந் துவரப்போகிறது ஆகையால் கேவலா
னந்தலட்சண அபயசொருபமான பிரமம் நீயானாய்—நிதிகளையா
கவும் நிதிகிரியமாகவும் சாந்தமாகவும் சத்தாகவும் அத் தொய்க
மாகவுமிருக்கிற பிரமம் நீயானாய்—நானுரு நானேயென்று மகனா
ததாகவும்தோதாகவுக்கும் அபின்னமாகவும் அகண்ட நானமாகவு
ம் அறியப்பட்டதறியப்படாததென்கிற விசண்டி மில்லாததா
கவுமிருக்கிற யாதொரு சத்தபோதமுண்டோ அதுவே நீயா
னாய்—அந்தர்ப்பிரகாரை டகர்ப்பிரகாரை யென்கிற சொற்க
ளையெட்டாததாகவும் பிரத்திகான்பசொருபமாகவும் சுயம்பி
தகாசமாத்திரமாகவும் ஆகாசம்போலநிருவிதா ரமாகவுஞ்சத்தா
மாத்திரமாகவும் சமரசமாசவுமேகமாகவுமிருக்கிற யாதொரு ச
த்தபோதமுண்டோ அதுவே நீயானாய்—சர்வாகா ரமாகவுஞ்சர்
வ மல்லாததாகவுஞ் சர்வத்துக்குமப்பாற்பட்ட தாகவுஞ் சாச
வதமாகவுஞ் சத்தியமாகவுமேகமாகவுமிருக்கிற யாதொரு சத்
தபோதமுண்டோ அதுவே நீயானாய்—நித்தியானந்த அகண்
டேகாசமாகியும் நித்களமாகியும் நித்கிரியமாகியும் பிரத்தியக்ரு
அபின்னமாகியும் அனியத்தமாகியு மிருக்கிற யாதொரு சத்த
போதமுண்டோ அதுவே நீயானாய் ஆதலால் நிற்குணமாகியும் நி
ர்விகற்பமாகியுமிருக்கிற பிரமமே நானென்று அகண்டாகா ரவி
ருத்தியோடு கூடிப்பிரமத்தினிடத்தில் நித்கிரியனாய் அகத்தி
யிலேயிரு-அப்பா? தொய்தத்தோற்றரவைத் தள்ளுகிறதாயும்
பரமானந்தல கரியைக் கொடுக்கிறதாயும் நிர்மலமாயும் இரு
க்கிற அகண்டாகா ராகவிருத்தியை உவமைப்பில்லாத பிரமானந்
த பரமகுகத்தில் அகோரத்திரமுஞ்செலுத்திக்கொண்டு பிரா
ரத்தத்தினுள்ளிருக்கிற போகங் ணைப் பொசித்துக் கொண்டு அக
த்தியேயிரு, வாராபீடேனே பிரமானந்தர சத்தையுருந்தின சந்
தோஷபத்தியினுள்ளே காக்கிரகத்தையுருந் துக்கொண்டு சதா
காலமும் சமாதிநிஷ்டனாய் மனசை லேனாய் அகமாயிரு.

வினா- என்றிப்படிச் சொன்னருந் தை நமஸ்காரம்பண்ணிவா
ரும் சுவாமி? இத்தமகாவாக்கியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தினு

யேகாரண்மான்மூலாஞ்ஞானத்துக்குநாசம்வரும்தோதுகா
நியமாயிருக்கிறதேகாதிப் பிரபஞ்சத்துக்குநாசம்வருமென்
றதி—தீபப்பிரபைபயானதுகுரியனை யெப்படிதுலக்கு விக்
மாட்டாதோ அப்படியே அந்தக்கரண சுற்பிதஞான சிதாபாச
ன்சயம் பிரகாச மாயிருக்கிற பரப்பிரமத்தைத் துலக்கு விக்
மாட்டான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரசண்டகிரணந்தொடர் வடிவஞரியனவார் பிரகா
சிக்கும்தோது தீபப்பிரபையானது தன்னுடைய வெளி
கெட்டி அந்தச்சூரியகிரணத்தில் எப்படி அடங்கிப் போகி
றதோ அப்படியே சிதாபாசனும்பரப்பிரமப் பிரகாசத்தினால்
தன்னுடைய பிரகாசங்கெட்டுத்தான்னும்உபாநியோகே உடம
லினமாய்ப்போவதால் ஆன்மாவைத்துலக்கு விக்மாட்டான்
ஆதலால் பிம்பபூதமான பரப்பிரமமேசேடித்திருக்கு மென்
றதி—உபாநியான அந்தக்கரணம்போகிறதோது அந்நிப்பிரதி
பிப்பித்த ஆபாசனும்அதிட்டானமாத்திரமாயிருப்பன்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மூகத்துக்கெதிராகக் காண்பித்த கண்ணாடியைவாங்கி
விடும்தோது அந்தக்கண்ணாடியில் காண்பித்த ஆபாசமூக
மானது போய்வெதார்த்த மூகமாயெப்படித் கண்டம்தா
அப்படியேயுபாநியழிகிறதோது அந்நிப்பிரதிபிம்பபாபாசனும்
அதிட்டான மாத்திரமாயிருப்பனென்றதி.

வினா- இந்தச்சிதாபாசனவன் அந்தக்கரணவிருத்தியிற் கா
டிவெளியிலிருக்கிற கடத்தையறிகிறதோது அந்தக்கடர்ஞ்
ஞானத்தைப்போக்கிக்கடத்தைத் துலக்குவித்தது போலஉ
ள்ளேயிருக்கிற சுயம்பிரகாசமானபிரத்திகாண்மாவைத் துல
க்குவிப்பதோவெனின்,

விடை- சிதாபாசனவன் பலவியாப்தியானதாந் பிரத்திய
காண்மாவைத் துலக்கு விக்மாட்டான்—ஆதலாந் பிரத்திய
காண்மாவை யறிகிறதற்கு அந்தக்கரணவிருத்திவியாப்திக்க
வேணுமே தவிரப்பலமான சிதாபாசவியாப்தி தேவையில்
லை—சுருதிகளிலும் மனதினால் அறியப்படா தென்கிற பல
வியாப்தியும் சொல்லியிருப்பதால் தன்னாய்ப் பகுத்தறிந்து
சூட்சுமபுத்தியினுந் பிரமத்தை யறியவேணும்—எவன் பிரஞ்

ஞாமாந்தமாயிருக்கிறேனாவனுக்குச், சுருதியைக் கேட்டமா த்திரத்தினால் அகண்டாகாவிருத்தி பிறக்கமாட்டாது, சிவண மனை நிருத்தியாசனங்கள் யாதொருத்தன் நிரத்தரஞ்செய்து வருகிறேனாவனுக்கேபுத்தி ஐக்கமமர் கும், அதனாலென்ருட் ஐமவஸ்துவையறிந் துக்கொள்வான் — ஆதலால் அந்தப் பிரஞ் ஞாமாந்திகளா யிருக்கிறபேர்கள் பரப்பிரமவஸ்துவை நன்றா ய்அறிகிறதின் பொருட்டுச்சிவணமனை நிருத்தியாசனங்களைச் செய்வனெனும்.

ஷ்ட்விங்கதாற்பரியம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சகலவேதாந்தவாக்கியங்களுக்கும்ஞாஞ்சந்தாகவும்அத்தொ ய்தமாகவு மிருக்கிற பரப்பிரமத்தி னிடத்தில் ஷ்ட்விதலிங்கங்களால் தாற்பரிய நிச்சயம்பண்ணுவதே சிவணமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அவையாடுதெனின்,

விடை- உபக்கிரமமுபசங்காரமின்றிமொரோலிங்கம், அப்பிரா சமிரண்டாம்லிங்கம், அபூர்வதைமூன்றாம் லிங்கம், பலம் தா லாங்லிங்கம், அரித்தவாதம் அஞ்சாம் லிங்கம், உற்பத்தி ஆ றாம்லிங்கமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதில்உபக்கிரமமுபசங்காரமாவதேதெனின்,

விடை-உபக்கிரமமாவதுசச்சிதானந்தஅகண்டமாயிருக்கிறபர ப்பிரமசொருபத்தினிடத்தில்அத்தியாரோபமாகஇந்தச்சகலபூ தபிரமான்டபின்டாண்டங்களைகியஜகத்துண்டாயிற்று, இந் தச்சஜகத்தாகியசுருஷ்டியாகிறதற்குமுன் பிரமம் சத்தாமாத்தி ரமாகவேயிருந்ததென்று பிரதிவாதிக்கிறதும், உபசங்காரமாவதுஇந்த உற்பத்தியானசகல ஜெகத்தும்அபவாதக்கிரமமாயொ டிங்குறையாலிதற்பிரமான்டபின்டாண்டமென்கிறஉபாதிபித் து. உஸ்தபிரமங்களுக்கு அந்தஉபாதிபையொழித்துறகத்தவவ யிக்கியத்தைக்கூறப்படுகிறதுமாம்.

வினா- அப்பிராசமாவதேதெனின்,

விடை- நீயேபரப்பிரமம் நீயேபரப்பிரமமென் னுஞ்சுபதுபி ரகாரமாகவுபதேசிக்கையாலும்அதுசேதன்னைக்கூட்டிச்சா ஸ்வதாலும் சேதனனுடைய சொருபத்துக்கேச அத்நவத ஆன்மத்துவம்போதிக்கிறதாலும் அப்பிராசமென்றுசொல் லப்படும்.

வினா- அபூர்வதைதவாவதெனின்,

விடை- யாதோரகீடப்பிரமாணங்களுக்கெல்லாம் உபநிஷிதப் பிரமாணத்தினால் ஆலம வட்கணையை அறியப்படுகிறது. இவ்வபிரமாணங்களுக்கும் அநியப்படவல்லவை அபூர்வதை அபூர்வதைதவாவதும்.

வினா- பலமாவதெனின்,

விடை- இந்தஜகத்தாதிசகலக் கருக்களி லுமி ஒருவன் தவைய நித்தமாத்திரத்தினால் சகலஜாமிப்படிமேயிருக்கின்றதினாலேபலத்தன் னுமடைய ஆத்தமருசனதவையநித்தமாத்திரத்தினால் சகலபிரமாணப் பிரமாணங்களிலும் நானாய்விலிங் காநின்றபிரமம் நமே, நமே கலாத்ம சொருபமாய் விளங்குகிறது, இந்தமே கேந்திரியாதிசகல ஜகத் தவப்பிரமாணத்தினாலிருக்கையாமித்தவைய மேபமாத்தேதாற்றுகிறது, அந்தப் பிரமாணத்துவத்திற்கு நிச்சயமாகதாமமேயுடையதுவாகுகின்றதினாலேபேபாதுஜகம் சர்வாத்தவானுபத்தேதாற்றாமல் அதனொத்ததுவமாகசொருபமாகுகிருக்கும் அபிபிராயத்திற்கேபலம்.

வினா- அர்த்தவாதமாவதெனின்,

விடை- எந்தவன் தவையக் கேட்டதினால் கேள்விக்கெட்டாதவன் து கேட்கப்படுகின்றது, எந்தவன் தவைய மனனம் பண்ணுகிறான், மனனம்பண்ணப்படாதவன் துமனனம் பண்ணப்படுகிறது, எந்தவன் தவையநித்த மாத்திரத்தில் அறியப்படாதவன் து அறியப்படுகிறது, அதுவேபஞ்சகர்த்திருத்தவத்தினால் பின்பு அருக்கும் ஆதாமாய்விளங்குவதென்று சொல்லுகிறதே அர்த்தவாதம்.

வினா- உற்பத்தியாவதெனின்,

விடை- கடத்துக்குமன்னும் தாலுக்குவன் பிம் ஆபரணத்துக்குப்பொன்னும் ஆபுதாதிசகல்குறும்புமெப்படிக்காரணமாயிருக்கின்றதோ அப்படியேயதோற்றப்பட்ட சகலசகதி துக்குப்பிரமமேகாரணமென்றுசெகத்துக்கும்பிரமத்துக்கும் அபிபிராயத்துவம் பிரதிபாதிக்கின்றதே உற்பத்தி பென்று சொல்லப்படும் இந்தப்படி வேதாந்தவாக்கியங்களினால் பிரவணம் பண்ணப்பட்ட அத்துவைதமான பிரத்தியகசமவன் தவைய னுகூலமான யுத்திகளினால் அளவிட்டு நிச்சயிக்கின்றதே மனனமென்றும் — விச திகமாயிருக்கிற தேகேந்திரியாதிகளைத் தள்ளிச் சகலிகமான அகண்டாகார விருத்தியோடே உடமா

கையினுச்சியில் விட்டதயிலதானா போல் இடைவிடாமல் அக்
ண்டாகா ருத்திகளினால் நிரந்தரத்தியானம்பண் னுறதே நிதி
த்தியாசலமென்று சொல்லப்படும்—யாதொருத்தனுக்குக்கே
ள்விபாஸசிரவணத்திற்சமுசயமெல்லவாகாலந்தீரவில்லையோ
அதுவரைக்கும்சிரவணம்பண்ணவேணும்—சிரவணம்பண்ணி
நிச்சயித்தசொருபத்தில் சமுசயமெல்லவாகாலந் தீரவில்லை
யோ அவ்வளவுகாலஞ் சருதியுத்திகளினால்மண்ணம்மண்ணவே
ண்டும்-தேசமேநாஸென்கிற விடரீத பானையானது மனதில்
எவ்வளவுகாலம் நாசமடையவில்லையோ அவ்வளவுகாலம்மோட்
சம்வேணுமென்றிச் சித்தவன் நிரந்தரத்தியானம் பண்ணவே
ணும்—அபரோட்ச சாட்சாத்காரத்தில் குதர்க்கங்களுடன் கூ
டினதுரிதியப்பிரபஞ்சமானது எந்தமட்டும் நாசமடையவில்
லையோ அதுவரைக்கும்ஞானந்தள்ளுபடாது, ஆதலால்மோ
ட்சத்திலே யிச்சைபுள்ளவன் தியானசமாதிகளை ஆவகிடப்படுகிய
யவேணும்.

வினா- தியானசமாதியாவதென்னின்,

விடை- சவிகல்பசமாதியென்றும் நிர்விகல்ப சமாதியென்று
ம் இரண்டுவிதமாகவிருக்கும் அதில் சவிகல்ப சமாதிகல்ப
ணத்தைமுந்திச்சொல்லுகிறோம்கேட்பாயா.

வினா- அதேதென்னின்,

விடை- ஞானஞானஞெயந்ளான தீர்புடிக்கும்லயம்வாராம
ல் ஞெயமாகியகேவல பரப்பிரமவஸ்து லீனிடத்தில் நிலைத்
ததால பிரமாகாசமாயிருக்கிறசித்தவிருத்தியேசவிகல்பசமா
தியென்று பெரியவர்களால் அறியப்பட்டிருக்கின்றது—ஆதி
லல் அந்தஞானஞானஞெயமாயிருக்கிற தீர்புடியும் ஞெய
மாத்திரமாயிருக்கிற சத்தாகியபரப்பிரமத்தி னிடத்தில் அசத்
தாய்விளங்குகின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மிருத்திகையினால் பண்ணப் பட்ட பானையானது மி
ருத்திகையாயிருந்தும்பார்க்கிறபேர்களுக்குப்பானை மென்
றெப்படித்தோற்றப்பட்டதோ அப்படியே ஞானஞான
ஞெயமான தீர்புடியஞ்சன்மாத்திரமானபரப்பிரமவஸ்து லீனி
டத்தில்சன்மாத்திரமாகவேவிளங்குகின்றது ஆதலால் இப்போ
து சொல்லப்பட்டசமாதிக்ருச் சவிகல்பமென்று சொல்லப்ப

கேள்வி-நினைவல் ஞானஞ்ஞானஞ்ஞானமான திரிபுடியெழுதித்
துஞ்ஞானத்திரமாயானபாப் பிரமஞ்ஞானபந்தாஞ்ஞானத்தேவனான
தந்திரிவிவகம்பமானதால் அதைத் திரிவிவகம்பமான திரியென் னுகொல்
லப்படுத்தும்.

ஷ்ட்விதசமாதிவட்சணம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சலத்தித்தலத்தலவணமானது, லவணமென்கிறது வே
ஞ்ஞானம் சலமானத்திரமாயானதுபோலப் பிரமஞ்ஞானமான வி
ருத்தியானது பிரமமானத்திரமாகநிலைத்தபின்பு அந்தந்தாப்க
ப்பிரமமானதென்கிறதினாலும் ஞானஞ்ஞானவிகல்பங்
கனிலாததாலும் திரிவிவகம்பமென்று சொல்லப்படுகிறது—விருத்
தியினுடைய சம்பாஷாபாவங்கொண்டுக்கும் பேதங்கொண்டப
ட்டி-ருக்கின்றது, அதன்தியில் விருத்தியாபாகம், சமாதிசமுத்
தியிரண்டினுஞ் சமமாய்க் காணப்பட்டாலுஞ் சமுத்தியில் அ
ஞ்ஞானங்கொண்டபட்டி-ருக்கின்றது சமாதியில் அஞ்ஞானங்கொ
ண்டபட்டிவிலை—ஆதலால் அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானத்தினாலு
ம்கொண்டாவிடீர்தபாவணையும் (பாக்கவேண்டி) முழுதவா
னவன் இத்தச்சுவிவகம்பநிருவிவகம்பமானதிரிவிவகம்பம் பிரப
த்தனம்பண்ணிச் சாதிக்கவேண்டும்—இந்த இரண்டு சமாதியும்
சாதிக்குமளவில் விடீர்தபாவணை நிவிர்த்தியாய்ச் சொற்பஞா
னத்துக்கு ஒருவிக்கினமுடில்லாமல் சதா சொற்பானந்தஞ் சி
த்திக்கும—இத்தச் சமாதி அந்தர் திரிசியானுவித்த சனிகற்பம்
அந்தர்சத்தானுவித்தசனிகற்பம் நிருவிவகற்பம் பகீர்திரிசியா
னுவித்தசனிகற்பம்பகீர்சத்தானுவித்தசனிகற்பம் நிருவிவகற்பம் எ
ன-ஆறுவகையுண்டு, அவற்றுள், முதலில் அந்தர் திரிசியா
னுவித்த
சனிகற்பத்தைச் சொல்லுகிறோம்கட்பாயாக,

அந்தர் திரிசியானுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுயம்பிரகாசமான அறிவைத்திரிசியங்களான காமக்கு
ரோதாதிவிருத்திகளோடேகூட்டி அந்தவிருத்திகளுக்கஞ்சா
ட்சியாகத்தானையிருக்கிறசொற்பானுசந்தானமே திரிசியா
னுவித்த சனிகல்பசமாதியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானொன்றைக்கொண்டுகாமக்குரோதாதிவிருத்திகளைந்
அறிவினாக்கொண்டபடுகின்றதோ அந்தத்திருக்கான அறிவுக்

அ அக்ஷரமுதலான காடகங்கள் திரிசிய மென்றதி — இத் தக்ஷரமாதிகலவிருத்திகளையும் அனிகாரியாகப்பார்க்கிறசாட்சி யான தன்னைப்பார்க்கிறவன் திடீசியனாகவேயிருப்பான், காடக திவிருத்திகளுக் கெல்லாம் தான்சாட்சி என்னால் இந்த விருத் திகள் காணப்படுகிறதென்று தன்னைச் சாட்சியாக அறிந்தவன் சாட்சியாகவேயிருப்பான் — திரிசியமாகவிருக்கிற சகலகேகா திப்பிரபஞ்சத்தையும் ஆன்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே லய ம்பண்ணவேண்டும்.

வினா- அதற்கனுபவமேதனின்,

விடை- நேகம் தானல்ல, இந்திரியம் தானல்ல, பிராணானுமல்ல, அ கக்ஷரமனோபுத்திகளும் தானல்ல, இந்தத்தேசேந்திரியப்பி ராணமனோபுத்தியகங்காரதிவிசாரங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற் பட்டுச்சாட்சியாய் நிகதியனாயிருக்கிற பிரத்திய காண்மாவே நந் தானேன், காண்மனோபுத்தியாகியுப்பிராணவிருத்திக்ஞ்சாட் சியாகியுப் புத்திவிருத்திக்ஞ்சாட்சியாகியும் சட்சகக்ஷாத்திரா திரிந்திரியங்களுடைய விசைகளுக்கஞ்சாட்சியாகியும் நித்திய மாகியுமிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன், நான் அலமாம ல்ல, நான் அடவனுமல்ல, நான் அனவனுமல்ல, பால்னுமல்ல, எவ் வனுமல்ல, வீருத்தனுமல்ல, உணமயுமல்ல, மூக்கறையனு மல்ல, நொண்டியுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாஞ்சாட்சியாய் சத்தி யமாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன் — நான் வந்தவனுமல்ல, தீபானவனுமல்ல, கிசான்வனுமல்ல, கொல்லப் பட்டவனுமல்ல, கர்த்தாவனுமல்ல, சொல்லுகிறவனுமல்ல, சொ ல்லப்படுகிறவனுமல்ல, எகியுமல்ல, அக்கியுமல்ல, இதுகளுக்கெல் லாஞ்சாட்சியாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன், நான் யோகியுமல்ல, விவேகியுமல்ல, ராகியுமல்ல, ராமியுமல்ல, குரோ தியுமல்ல, லோபியுமல்ல, பந்தனுமல்ல, மூத்தனுமல்ல, இதுகளு க்கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானே ன், நான் உட்பிரஞ்ஞனுமல்ல, வெளிப்பிரஞ்ஞனுமல்ல, பிரஞ்ஞ னுமல்ல, அப்பிரஞ்ஞனுமல்ல சிவணப்படுகிற வனுமல்ல, மன ணப்படுகிறவனுமல்ல, அநியப்படுகிறவனுமல்ல, சாட்சியாய் நித் தியனாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானேன் — எனக்கித்தத் தேசேந்திரியாதிகளையுடைய கூட்டுறவுமில்லை, புண்ணியபாவமே

சமுயில்லை, பரிதாபமுதலான சரோமிகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட
 ச்சதாவிமுத்தமான் கவலித்துருபமேநானான், என் நிப்ப
 டுத்தன்னுடையசொருபத்தந்தனானே கவலி கொண்டு காணப்
 பட்டதிரிசிபத்தையெல்லாந்தன் லிலேயும் பண்ணிக்கொண்டு
 பிராந்தியினுல்தன்னிடத்தில்காணப்பட்டபாஷிகமர்கவிபரீத
 பாவமானதைவித்துவாசுயிருக்கிறவன் விட்டொழிவான்;

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தேகத்துக்கு விபரீதபாவமாகியசுயம்பிரகாசமான ஆ
 ன்மப்பிரகாசமேமூத்தியென்று சொல்லியிருப்பதாச்சதாசா
 லமுமனதையடக்குகிறவனுக்கேயிந்தச்சமாதிசித்திக்கும்தில்
 லாவிட்டால் சித்தியானு-ஆனதால்சதாசாலமுமவஸத யொடுக்
 கவேணும்அப்படிக்கில்லாமல்பாநொருமேஷிபானஷியினும்த
 இந்த அகண்ட சச்சிதானந்த ஆத்மமானுபவ நிலைசித்திக்கமா
 ட்டானு அதுவருகிறதென்பொருட்டுச் சச்சிதானந்தமான தன்
 னிடத்தில் அகங்காரங்களைபும் அகங்காரங்களுடையவிதாசங்களை
 பும் நிவிர்த்தி பண்ணவேணும்—யாதொரு புருஷனாலே யா
 ன்மதத்துவத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டு பிரகிருதிநாசம்பண்
 ணப்படுகிறதோ அவனேமூத்தனாவான் அஃதென்றிக்கோடிசுரம்
 ங்களைப்பண்ணினானு மூத்தனாகமாட்டான், யார்வேதத்திலேசு
 வேதாசுவேதவுபநிஷதத்தில் சுயம்பிரகாசமான ஆத்மாவை ய
 நிந்தவன்சசலஅஞ்ஞானபாசங்களைபும் அதுத்துச்சென்மமிரு
 த்துக்களானசகலகிலேசங்களைபும்விட்டொழிவென்னுசொ
 ல்லுகிறதினால்ககலகிலேசங்களைபும்விட்டொழிகிறதே சென்ம
 மொழிகின்றது, ஆனதால்அந்தநிலைமையேஜீவன்மூத்தியென்
 னுசொல்லப்படும்-மூத்தியென்பது திரும்பச்சென்ன மில்லாம
 லிருக்கிறதானையால் அந்தச் சென்ன மின்மையுங்கிலேசங்க
 ளொழிகிறதினால் சித்திக்கும் கிலேசங்களொழிகிறதும் ஆத்ம
 மநிப்டையினுந்சித்திக்கும் ஆதலால்முமூட்சுவாயிருக்கிறவன்
 ஆத்மநிப்டையச்சதாசாலமுச்செய்யவேண்டும்—யாதொ
 ருமனுஷனுக்குஞ் சென்மத்துக்குக்காரணமானதுகிலேசகாச
 னேயேதவிரவேறில்லை ஆகையால்அந்தவாசுருபமானகிலே
 சங்களைஞானநிஷ்டையாகிற அக்கினியினால் தகித்துப்போயிம்
 பொதுஅந்தவாசனைகள்சென்மத்துக்கே துவாகமாட்டானு.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - அக்கினியில் உறுத்தவித்தானது ஆயு கோக்கிவந்த தற்கேது வெப்படியாகமாட்டாதோ அப்படியேயானால் அக்கினியினால் உறுத்தப்பட்டவாசனாபமான கிலேங்கள் புனர் ஜன்மத்திற்கேதுவாகமாட்டாது—ஆகையால், முழுத்தவான உறுக்கு அசேஷவாசனாபமான வியாதபாவனை நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டுப் பிரயத்தனம் பண்ணியாகிலும் ஞானநிஷ்டை செய்வது—இந்த ஞானநிஷ்டை பரவியிருக்கிற பருஷனுக்குக் கர்மங்களைச் செய்வக்கணக்கில்லை, கர்மங்களுக்கும் ஞானங்களுக்கும் ஒன்றாய்க்கூட்டுறவுகித்தியாது, இப்படி ஒன்றுக்கொன்று கூட்டுறவில்லாததால் பின்னையவாங்களாயிருக்கிற கர்மஞானங்களுக்கு அபிக்கியங்குடாது.

வினா - அதேன் கூடாதெனின்,

விடை - தேகாத்தாமபுத்தியோடே கூடிய கர்மத்திருத்தவாபாவனை யானது கர்மம் அந்தக்கர்மத்திருத்தவாபாவனையைக்கொடுப்பது ஞானம், கர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்குமுலம் ஆகையால் அந்தக்கர்மம் ஞானங்களைக்கொடுக்கிறதே ஞானம் ஆகலால் ஒன்றுக்கொன்று வாயிரங்களாயிருக்கிற ஞானகர்மங்களுக்கு அபிக்கியம் வெப்படியித்திக்கும்—மேலாகியவர்களுக்கும் கலை இமைத்தவாழிக் கிறதற்கு வெப்படி கூட்டுறவுகாமேனோ அப்படியே ஞானகர்மங்களுக்குக் கூட்டுறவில்லைமென்றறி-மேற்குமுதல் பார்த்தவாறுக்குகிழக்குமுகம்பார்க்கிறதற்கெப்படியே கூடாதோ அப்படியே அந்தர்முகமான ஞானநிஷ்டையைப் பொருத்தினவனுக்குக் கர்மத்தினிடத்தில் எப்படியோக்கிய மூண்டாகப் பெரின்றது—ஆகலால் ஞானநிஷ்டை நிரந்தரவாயிருக்கிற முழுத்தவாக்குக் கர்மத்திற்குத் தெழிலில் அவகாசமில்லை.

வினா - பின்னெதிருலெனின்,

விடை - ஞானநிஷ்டையே கர்மம் ஞானநிஷ்டையே சுந்தியாவந்தனம் ஞானநிஷ்டையே சகலகர்மமும் ஞானநிஷ்டையைத்தவிரவேறெயொருதிருத்தியமுமில்லை—யதேனாவக்குக்காயங்களினால் சாதுக்கப்படுகின்ற கர்மமெதுவோ அது அசத்தானதால் சுத்தப்பொய்யென்று சகலதீரீசயத்தையெழுந்திந்திருக்காகிய கிற்சொருபமான நிலையதுவோ அதுவேசந்தியாவந்தனம் அதுவே அது நிஷ்டை அதுவே ஞானம் அதுவேவென்கூட.

அதுவேபோசனம் ஆதலால் சுத்தசத்துவம்பொருந்தியபாபமா
ர்த்தத்தையறிந்திருக்கிறசுப்புருஷான்களுக்குச் சகலமும் சொரூப
நிஷ்டை யென்றறி—சகலத்தையும் விட்டுடாழிந்துஞானநிகீத
டாபரர்களாயிருக்கிற சுந்நியாசிகளுக்கு ஞானநிகீதையைத்
தவிரவேறே செய்கையில்லைமேலும், கிரிகையாத் தரங்க ளா ன
தொழில்சொல்லாமொழிந்து ஞானநிகீதா பரூபிருக்கவே
ணும்-ஞானமாகிறமேடையின் பேரிலேறவேணும் மென் திச் சித்
திருக்கிற முழுட்களவானவன் ஆத்மநிகீதையாகிற சுந்நியாச
ய் துக்கொண்டு சஞ்சலமில்லாமல் சகலபாப பாராயணரூப
ன்மாவிரிவிடத்தில் நிலைத்திருக்கவேணும்—ஆதலால் ஞானமா
கிற உப்பரிசுகமேலேனுகிற அப்பியாசிக் கு ஞானநிகீதாசாத
னங்களானதே சுந்நியாசிகள்—யோகமாகிறமேடையின் மேலேற
வேணும்மென்கிறபாதொருமுழுட்களவுதருமேயாகத்தவிரசு
கிரியாந்தர மெல்லவளவுமில்லை யாதொருத்தன் யோகியாயிருந்
தும் யோகத்தைத்தவிரவேறே கிரியாந்தரங்களோ நினைக்கி
னோ அவன் மரத்தின்மேலேறி விழுந்தவனென்பபடி காயம்படு
வானோ அப்படியே அதோகதியில் விழுந்துபோவான்—ஞா
னமாகிற மேடைமேலேறியிருக்கிற கிருதகிருத்தியனாபுத்தி
சாலிக்கு வெளியில் செய்யவேண்டிய காரியமொன்று மில்லை
வெளிப்பாட்டையுமில்லை ஆதலால்சுந்நியாசனை யவனுக்குநீ
வையுமில்லை—இனிசத்தா னுவித்தசவிகல்பசமாதிசொல்லுகி
ங்கேட்பாயாக.

அந்தர்சத்தா னுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுத்தசென்மாத் திரமாய்ச் செழுக்கப்பட்ட சுத்தத்தேதா
டேசுடிக் கொண்டுநான் அசங்கன் அபம்பிரகாசன் அத் தெதாய்
தென்கிற சுத்தங்களைப்பொருந்தி அந்தர்சத்தங்களை நானா
கப்பாவித்தபாவனையெதுவோ அதுவேசவிகற்பசத்தா னுவி
த்தசமாதியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதற்கு உபமேதெனின்,

விடை- சுத்தஞன்புத்தஞன்பிரத்தியகான்மசொரூப ரூபிருக்
கிற நித்தியசித்தஞன் சாந்தஞன் ஆனந்தஞன் சகலமும்
பரமானந்தக் கடலாயிருக்கிறவனான்—ஆதியுமனூதியும் நா
ன்வாக்குமனசுகளினால் சாதிக்கப்பட்ட, வஸ்துவம் நான்கே உதா
ந்தவர்க்கியங்களினால் அறியப்பட்டவனான் அளவில்லாத அக
ண்டபோதரூபமே நான் அறிந்தேன் அறியே லென்கிற சத்தம்

னியமானவனான்; மாயாகாரியலேசங்களில்லாதவனான், சேவல
ந்திருக்குறப்பமானவனான், ஞானசொருபனான், ஏகப்பிரகாச
மாய் விளங்குகிறவனான் — முன்பின்னென்கிற தில்லாதவனான்,
உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து பரிபூரணனந்தமாயிருக்கிற ஏக
ம் நான்சென்னமரணமில்லாதவன் நான் நித்தியானந்தமான அ
த்துவைதமே நான் — பிரத்தியக அபின்னமென்றும் அகண்ட
மென்றுஞ்ச்சிதானந்தலட்சணமென்றுஞ் சத்தமென்றுஞ் ச
ருதியினால் சொல்லப்பட்டபரஞ்சாதியான பிரமமெனவே
அனுவே நான் — என்கிற சத்தரமாத்திர மாயிருக்கிற விருத்தி
யோடே கூடிக்கொண்கிசத்தாமாத்திரம் பொருந்தின சத்தங்க
ளுடன் கூடியோகியானவன் சஞ்சலமில்லாமலிந்தச் சத்தானு
வித்தமானபாகனை உயச்சாதிக்கவேணும் — மேலும், காபாதித்
ரிசியங்களைச்சொருபத்திலே லயம்பண்ணிச் சத்தோகமுதலா
கிய சத்தங்களுடன் கூடித்திருக்கே பிரதானமான பாவனைபா
ப்பொருந்தின தெனுவே அதுசத்தானுவித்த சவிகல்பசமா
தியென்று சொல்லப்படும்.

அந்தர்நிருவிகற்பம்.

வினா- அந்தர்நிருவிகற்பமாவதென்னின்,

விடை- இந்தத்திரிசியானுவித்தசத்தானுவித்தசவிகற்பமென்
கிற இரண்டும்விட்டுடாழிந் துமனகி னுடையதொழில் களை
யுங்கடடோடெயாழித்துப்போடுகிறதேநிர்விகற்ப சமாதி
யென்று சொல்லப்படும் — மேலும், முன்சொன்ன இருவகைச்
சவிகற்பசமாதிகளில் அன்புடனே யிடைவிடாம லெவனெடு
நாட்பழகிவருகிறோ அவனுக்கே இந்தநிர்விகல்பசமாதி சி
த்திக்கும் — எனவன் நிர்விகல்பசமாதி நிஷ்டையப் பொருந்தியி
ருக்கிறோ அவனுக்கேவாசனா ட்சயமுஞ் சித்தலயனாந்தடை
யற்ற நிச்சலானந்தமுஞ்சித்திக்கும் — இந்தலட்சணம் பொரு
ந்தினவன் வித்துவான அவன் இதுவெனதென்று உள்ளும்புற
ம்புங்காணாமல் ஆனந்தாமிர்தக்கடலில் அழுந்தினவனாய்த்தன்
னைவிட அன்னியமில்லாதவனாயிருப்பன் — ஆதலால் நிர்விகற்
பமாயும் பாப்பிரமமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில் நிஷ்டை
யைப்பொருந்தினவர்களுடோ அவர்களேமுத்தர் அவர்களேசுவ
த்தன்மைபொருந்தியும் பொருந்தாமலிருக்கிற பேர்களென்
றறி — அப்பா, முன்சொன்ன சவிகற்பத்தில் சத்ததிரிசியானு
வித்தங்களிரண்டு மிப்போது சொன்ன நிர்விகற்பசமாதிபொ
ன்றும் ஆஃ மூன்றையுமெத்தனத்தினாலுள்ளே எப்படியெப்ப
டியுடிகொண்டு அப்படியெத்தனக்குவெவியிலுந்தெய்தநிலித்

இயாதிறதின்பெருட்டு இம்மூன்றுசமாதியுஞ்செய்யவேண்டிய,
பாதிபதிநியானுவித்தம்.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- அதிஷ்டானமாய் சச்சிதானந்தமான பரப்பிரம வஸி
அவிவிடத்திற் கத்திதமான நாமரூபாதிசெகந்தன விளங்கிய
து, அதில் கத்துகித்து ஆனந்தமிக் மூன்று பிரமசொரு
பம், கத்திதமான நாமரூபமிரணபிஞ்சுகெகந்தசொருபம், இ
ந்தச்சச்சிதானந்த நாமரூபாதிசெகந்தமொன்றாய்க் கூட்டி
மூடர்களிரமையினுள் பிரபஞ்சமென்பது சொல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- இளிர்ப்பெயரும் வெண்மைபெயரும் நெகிழ்ச்சியும் நீட்சியும்
தாங்கியென்கிற பெயரு மொன்றாய்க் கூட்டினசலத்தைத்தூ
னெனையென்று எப்படி சொல்லப்பட்டதோ அப்படி பொ
லென்றறி — இந்தச்சச்சிதானந்தமூன்றிலேயு ரோபி உடான நாம
ரூபங்களிரண்டையத் தள்ளியது ஷ்டானமான சச்சிதானந்த
மாத்திரமாய்க்கிரகித்துக்கொண்டு அதுவாகப்பார்க்கிறதே பா
தியதிநியானுவித்த சவிகற்பசமாதி, இன்ன மூட்சச்சிதானந்
தமான பிரமத்தைத்தவிர நாமரூபங்களிலையென்று அந்த நாம
ரூபங்களைவெறுபடுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அந்த நாமரூபமா
ன ஆரோபிதங்களை லயம்பண்ணி அதிஷ்டானமாகப்பார்க்கிற
து—மேலும், சச்சிதானந்தமாகியும் அத்தொய்தமாகியும் அதி
ஷ்டானமாகியுமிருக்கிறபரப்பிரமசொருபமெனவே அதுவே
நானென்று சதாபாவனை பண்ணுகிறது.

வினா- இதற்கனுபவமே தெனின்,

விடை- இந்தப்பிருதீவு அப்புதையுளாய்வு ஆகாயமும் நானல்ல
இந்தப்பஞ்சபூதகாரியங்களுநானல்ல இதற்கெல்லாமதிட்டான
மாகியும்விசுத்தமாகியும் ஏகமாகியும்பரமாகியுஞ்சத்தாகியுமிரு
க்கிறயாதொருபரப்பிரமமூண்டோ அதுவே நானானேன் — நான்
காணப்பட்டபதார்த்தங்களு மல்லருணங்களுமல்லவிரியையகளு
மல்லசாறியுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாம் அதிட்டானமாகியும் விசு
த்தமாகியும் ஏகமாகியும் சத்தாகியுமிருக்கிற பரமாத்மாவே நானு
னேன் — நான்சத்தபரிசுரூபரசுகந்தமூமல்ல இதற்கெல்லாம்
அதிட்டானமாகியும் விசுத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியும்
ருக்கின்றதே நானுனேன் — நான்தேகமூமல்ல இந்நிரியங்களு
மல்லபடுகுபுத்தியுமல்ல அகங்காரமூமல்ல இதுகளுக்கெல்லாம்

அதிஷ்டானமாகியும் ஏகமாகியும்விசத்தமாகியும் சத்தாகியுமிருக்கிறபரமாத்மாவேநானானேன்—நான்தே சமூகமல்லகாலமுமல்லதிக்ருமல்ல வஸ்துவமல்ல ஆலாபமும முதலாகியதுமல்ல இதற்கெல்லாமதிஷ்டானமாகியும் விசத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியுஞ் சத்தாகியுமிருக்கிற ஆன்மாவே நானானேன்—என்றிப்படிக்காணப்பட்ட நாமருபாதிகனெல்லாம்மீடாய்இதற்கதிஷ்டானமான பிரமமே சதாசத்திடமென்று பாவித்துநடக்கிறமீடாதுமிருக்கிறமீடாதுஞ்சயனித்துக் கொண்டிருக்கிறமீடாதுஞ்சதாசாலமுமிந்தப்பாகியதிரிபாதுவித்தசவிகற்பசமாதிபேசெய்யவேணும்—இனிபாகியசத்தாதுவித்த சவிகற்பசமாதிபையுஞ்சொல்லுகிறோம்.

பாகியசத்தாதுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அதிஷ்டானமானசச்சிதானந்தத்திற் கற்பிதமானநாமருபாதிகளையம்பண்ணிறுமலபாகியும் அத்தொய்தமாகியுப்பரமானந்தமாகியுமிருக்கிறபிரமமே நானென்கிற பாவனைசெய்வதேபாகியசத்தாதுவித்தசவிகற்பசமாதி.

வினா- இதற்கனுபவமே தெனின்,

விடை- நிர்விகாரமாகியும்நிராகாரமாகியும் நிரஞ்சனமாகியும் அனுகூலமாகியும் ஆதியந்தமில்லாததாகியும் பூரணமாகியுமிருக்கிற பிரமமே நான் சமூகசயமில்லை—நீக்களங்கமாகியும் நிராபாசமாகியுந்நிரிவிதபரிச்சேத குன்னியமாகியும் ஆனந்தமாகியுஞ் சமமாகியும் அவ்வியத்தமாகியுமிருக்கிற பிரமமே நான்சமூகசயமில்லை—நிர்விசேஷமாகியும் நிர்விகாரமாகியும் நித்தியமுத்தமாகியும் நிக்கிரீயமாகியும் பிரஞ்ஞானேகாசமாகியுஞ்சத்தியமாகியுமிருக்கிறபிரமமேநான்சந்தேகமில்லைசத்தமாகியும் ஆதியந்தஞ் சூட்சுமமாகியும் புத்திமாத்திரமாகியும்நிருவிகற்பமாகியுஞ்சத்தாகியுங்கேவலமாகியும் பரமாத்மாவைதமாகியுமிருக்கின்ற பிரமமேநான்—சத்தமாகியும் புத்தமாகியுஞ் சதசித்தமாகியும்பரமாகியும்பிரத்தியகான்பரவாகியும்அகண்டமாகியுஞ் சொப்பிரகாசமாகியுஞ் சிதாகாசமாகியுமிருக்கிற பிரமமே நான் சந்தேகமில்லை—என்று நிர்விகாராதிகந்தங்களுடன் கூடிக்கொண்டு கேவலமானவஸ்துலட்சியத்தில் மனதை நிறுத்தித்தியானம் பண்ணுகிறதே பாகியசத்தாதுவித்தசவிகற்பசமாதிபயனுபவம்.

பாகியநிருவிதற்பம்.

வினா- பாகியநிருவிதற்பமாவதெனினீ,

விடை- பிரமாதந்தரஃபரவசத்தினுஞ்சொருபத்தேதாடேயே
கமாயொன்றிப்பறம்பிச் சகலதொழில் கருமற்று நிச்சலமா
யிருக்கிறதே பாகியநிருவிதற்பமாத் திபெனப்படும்தே—யே
கியானவன் எழுந்திருக்கிறபோது யிருக்கிறபோது மறதியில்
லாமல் இந்நியநிபநிக்கிரகம்பண்ணிக்கொண்டு சர்வதாஇந்த ஆ
துவகைச் சமாதியும் சாவதானமாய்ச் செய்யவேணும்—மேலும்
ம், விபரீதபாவனைபானதுகட்டிடாடே பெய்வளவுகாலம் நிவி
ர்த்தியாகவில்லையா அவ்வளவுகாலமட்டிமிந்த ஆந்தர்பாகியச
மாதிகளைச்செய்யவேணும்—தடைபற்ற சொருபமானபவத்தி
ரகாசமானது எதுபரியந்தஞ் சித்திக்கவில்லையா அதுபரியந்
தமு மிந்தஆதுவகைச் சமாதியினால் நிரந்தரம் பொழுதுபோ
க்கவேணும்—மோட்சம் வேணுமென்கிற இச்சையுள்ளவன்ச
மாதியைமறந்து ஒருக்காலுமிருக்கக்கூடாது சமாதியை மறந்
தானாகில் சூரியனில்லாதபோது இருளானது மூடிகிறது போ
லமையை யானதுசொருபமாகிற தன்னைமறைக்கும்—ஆகா
ல்பெரியவர்க ளானபோர்கவாணுபவத்தை விடமிக்கண மாகினு
மிருக்கின்றதில்லை சபாணுபவத்தைமறந்திருக்கிறதேமிருத்தியு
பயம் இதுவல்லாமல் தமன்வேறேயில்லையென்றுசந்தருஷ்வா
ல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—இப்போது நாம் சொன்ன
மாதியில் எவன்பிரமாதைப்படுகிறோடு அவன்மனைதுக்கு ஒரு
விதற்பமுந்தோனது இந்த அப்பியாசத்தினால் சர்வாத் தும்பா
வகஞ்சித்திக்கும், சர்வாத் தும்பாவகமே கைவல்லியம்—மேலும்
ம், பாதொருவித்துவாம் சாருக்குஞ் சர்வாத் தும்பாவகம் பா
ருத்தினதே பிரமவித்தைக்குப்பலமென்று பெரியவர்களறிந்
திருப்பார்கள், சீவன்முத்தனாயிருக்கிறவனுக்குச் சகலமுந்தா
னாயிருக்கிற ஆனந்தானுபவமேபலம்—நான் எனது இதுவெ
ன்பது முதலாகிய அசத்தைக்கிரகிக்கிறதே இருதயக்கிரந்தி
இந்தஇருதயக்கிரந்தியானது வாசனையோடே கூடச் சமாதியி
னால் தகிக்கிறபோது பிரமமேதானாயிருக்கிற அனுபவந்தடை
பற்று விளங்கும்—மோட்சத்துக்கு நிக்ஷணடமாயிருக்கிற வ
ழிபிரமமேதானாயிருக்கிற நிலைப்பு, இதுசத்தாந்தக்காரணாயி
ருக்கிற முழுச்சுக்களுக்குச் சதாகாலமுந்தோற்றம் மற்ரு
ருத்தருக்குந் தோற்றது—ஆகலால் நியமறதியில்லாம லிருந்
துக்கொண்டு இவ்வாதுவகைச் சமாதியும்நன்முய்துப்பியாசஞ்
செய்து இருதயக்கிரந்தியை ஞானக்கினியினால் தகித்து நிரந்

தரம்பிரமாணந்தாமிர்தசமுத்திரத்தில் அமிழ்த்திச்சந்தோஷமா
யிரு—விருத்திசஞ்சலமில்லாமல் நிச்சலமாயிருக்கிறதே நிர்வி
கற்பசமாதி, அந்தநிர்விசுத்பசமாநியேயேயாகமென்று யோசனை
த்திரார்த்தத்தை யறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆதலால் இந்
நியோகத்துக்கு அஷ்டாங்கங்களுமுண்டு.

அஷ்டாங்கம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகா
ரம்தாரணையானம் சமாதியெனப்பெரியவர்களால் சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- இயமமாவதேதெனின்,

விடை- அயிம்சை சத்தியம் அதேயம் பிரமசரியம் அபரிக்கி
ரகம் சவுசம்சமம் சந்தோஷம்தபச் சுவாத்தியாயம் வணக்க
மிதுகளை இயம்மென்று சொல்லப்படும்.

வினா- நியமமாவதேதெனின்,

விடை- ஆகாரநித்ராசேதம் இத்திரியசேதம் தேவாத வருஷீவு
ஷ்ணச்சேதம் அபிரமானதுக்கசேதம் சாந்திசூதலிய இதுக
ளை நியமமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- ஆசனமாவதேதெனின்,

விடை- பதுமாசனஞ்சித்திராசன முதலாகிய ஆசனங்களில்
தனக்கு வந்த ஆசனத்திலிருந்தால் மனதுக்காயாசந்தே
தோ அந்தச்சகாசனத்தில் இருக்கிறதே நியான சாதனமான ஆ
சனமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- பிராணாயாமமாவதேதெனின்,

விடை- அபாஸனைப்பிராணனுடன் கூட்டி இருதயத்திலொன்
டூப் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறதேமேனா நிச்சலமானபிராணாயா
மமென்று சொல்லப்படும்—மேனும், பிராணபாஸனைகளை
யொன்றாகமனதுலே நிறுத்திக்கொண்டு குடும்பகம் பண்ணினால்
மனது நிச்சலமாகும் அப்படிபண்ணாதவனாயில் மனதுசஞ்ச
லமாயிடுமீ—ஆதலால் மனதுநிச்சலமாகும்பொருட்டிப் பிரா
ணாயாமம் பண்ணவேண்டும் இந்தப்பிராணாயாமமாவது சகற்ப
ப்பிராணாயாமமென்றும் நிகற்பப்பிராணாயாமமென்றுமிரண்
டுவிதமாகவிருக்கும்இதில்பிரணவத்தோட்கூடியாயுனை நிறு
த்துகிறதேசகற்பப் பிராணாயாமமென்றும் பிரணவமில்லாம
ல்வாயுனைநிறுத்துகிறதே நிகற்பப் பிராணாயாம மென்றுஞ்

சொல்லப்படும் இப்படி நிறுத்துகிற பிராணாயாமத்திற்குச் சொல்லப்படும் பகமென்று திரிவிதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரணவத்தை யுச்சரித்து முப்பத்திரண்டு மாத்திரை வரைக்கும் பூரிக்கிறது பூரகமென்றும், அறுபத்து நாலு மாத்திரை வரைக்குமுள்ளொடுக்குகிறது ரும்பகமென்றும், இந்தப் பூரகமும் பகங்களினால் நிறுத்தினவாயுடைப்பதிலுமாத்திரை வரைக்குமெள்ளமெள்ளவோசிக்கிறது வோசகமென்றஞ் சொல்லப்படும் இப்படியிந்தப்பிராணாயாமத்தை யோகியாவவன் பிராணகாலத்திலுமத்தியானகாலத்திலுஞ் சாயங்காலத்திலும் அஸ்தமனமானதின் பிறகும் அர்த்தராத்திரியிலும் விடியற்காலமுதல் எழுபத்திரண்டு வீதம் வோசகபூரகமும் பகங்களை அப்பிரயாசிக்கவேண்டும்—இப்படி தினந்தோறும் சர்க்காலத்திலும் பிராணாயாமத்திலே அப்பிரயாசிக்கிற யோகிக்குப்பலன் மாசுமொன்று நிலைவாசஞ் செயமாகும், சுவாசஞ்செயமா முல்மனது திரிமலமாகும்—மனது திரிமலமானால் சொருபா னானஞ் சித்திக்குக் ஆதலால் இந்தப் பிராணாயாமத்தைப் பிரபததனம் பண்ணிச் சதாகாலமுமப்பிரயாசிக்கவேண்டும்—இந்தப்பிராணாயாமத்தினால் தேகத்திலுண்டானவாதிபித்தசிலேஷ்டம் சரங்குஸ்மம் குலைக்க யமுதலான வியாதிகளாகிய சகலபாவங்களும் தவிக்கும்—இதல் லாமல் ஆயுசுதேக காந்தி மூலாக்கினி இந்திரியசத்திகளாகிய வெல்லாம் விருத்தியடையும், அவமிருத்துக்களும் பறந்தோடிப் போம்—அப்பா? யோசகத்தியின் பொருடடுப் பிராணாயாமத்துக்குச் சமானமான சாதனம் வேறேயில்லை ஆதலால் இந்தப் பிராணாயாமஞ் சதாகாலமுஞ்செய்யவேண்டும்,

வினா- பிரத்தியாகாச மாவதேதெனின்,

விடை- புத்திவிருத்தியை இந்திரியங்களிற் போகாத படிக்குப் பிரமத்தினிடத்தில் நிறுத்துகிறதே பிரத்தியாகாசமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- தாபணையாவதேதெனின்,

விடை- இப்படிப்பிரத்தியாகாசம்பண்ணின மனதைப் பிரத்தியாகாசம் வினிடத்தில் நிறுத்தியெளியிற் சஞ்சலமாய்ப் போகாமல் லட்சியத்தில் திடம் பண்ணுவதே தாபணையென்று சொல்லப்படும்.

வினா - நியாணமாவதே தெனின்,

விடை - விசாநிகமாயிருக்கிற அசங்கராதி விருத்திகள் பிற
வாழ்வு லெட்டுக்கிச்சகாநிகமாயிருக்கிற அனுசந்தான வட்ச
ணமாவ விருத்தியோகிகடாநிற்பதே நியாண மென்று சொ
ல்லப்படும்.

வினா - சமாநியாகதே தெனின்,

விடை - இப்படி வட்சியம்வைத்தவிருத்திகளெல்லாம் வட்சிய
மேதானுகிச்சரிமநந்திருப்பதே சமாநியென்று சொல்லப்
படும் - இப்படியோசத்தினுடைய அஷ்டாங்கங்கள் சொல்
லப்படுகின்றன - ஸாராய் சீஷனை இயமநியமங்களுடனே கூ
டின நன்மைமடான சித்திராசனத்திலிருந்துசதாகாலமும் பிரா
னாயாமஞ்செய்துக்கொண்டுவிடயங்களில்இந்திரியங்கள் நாடா
கவபிரதநியாகாரஞ்செய்து அதைவிட்டகலாமஸ்தாசனைபண்
னர். நிஷ்களமாயிருக்கிற பரமதக் துவத்தைத்தியானம் பண்ணி
நிர்விகற்பசமாநியில் நின்றதன்மேதகத்தைமறந்தயோகியான
வன்பிறவியாகிற பதத்தைத்தகித்து ஆனந்தமடைவன் - இந்
தநிர்விகற்பசமாநியில் இருக்கிறவன் குணத்திரயங்களைபுங் கட
ப்பன். வித்துகாருபிருந்தானும் நிருவிகற்ப சமாநியில்லாத
வன் குணத்திரயங்களில கட்டுப்பட்டுச் சங்காரத்தில் அடிபடு
வன் - ஆனதால் நேக்திரகண்ட இருகய ஸ்தானமரண சாக்கித
சொப்பணசமுத்திகளைக் கடக்கிறதே குணத்திரயங்களைக் கட
ந்தசுகசமாதி, இதுதான் நிஷ்டாருபிருக்கிற யோகிக்மேதவிர
அன்னிய னுக்கில்லை - அதலால், வேதமும் யாதொரு மனுஷி
குணவன் அசத்தாயிருக்கிற விடயங்களை அனுசந்தானம்ப
ண னுகிறுமேன அவன்பந்தருவான், சத்தாயிருக்கிற அர்த்தத்
தெளவன் அனுசந்தானம்பண் னுகிறுமேன அவன் முத்தருவான்
என்று கோஷிக்கின்றதால் முழுமடையாயிருக்கிறவன் பிரயத்
னம்பண்ணி யாகிலும் நிர்விகற்பசமாநியை அடையவே னு
ம் நிர்விகற்பசமாநியை யடைந்தவனை பவபந்தத்திலின்றி
விடுபட்டுமுத்தருவான்.

வினா - பவபந்தமாவதே தெனின்,

விடை - அவித்தியாகர்மசரிமங்களாகியமுன் றுமேசெந்நுக்
களுக்குப்பந்தங்கள் இந்தப்பந்தங்களுக்குமுத்தநிர்விகற்ப

சமாதியைத் தவிரவேறென் னினாலும் வரமாட்டாது, ஆனால்
இந்தநிர்விசுற்பசமாதிக்குவிகா தங்கள்நா லுவிதமுண்டு.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஸபவிட்சேபகஷாயரசாஸ்வாதமென்று நாலுவிதமா யி
யிருக்கும், இவற்றுள் அகண்டாகார விருத்திதமேமாத்ருணைத்
தோடேகூடி அகண்டவஸ்துவில் செல்லாமல் நித்திரையி
லயமடைகிறதே ஸயமென்று ம்—அந்தவிருத்தியைப் பாடகை
ந் துவத்தில் நாட்டமாய் நிறுத்துகிறபோது மசோருணைதோஷி
த்தினால் அந்நாட்டத்தில் நிலையாமல் மேறே அன்னியவிஷயத்
தில் போகவேவிட்சேபமென்று ம்—அகண்டாகாரவிருத்தி யா
னதூராகததமதங்களினால் மூடப்பட்டுவிடியப்பட்டபயம
தத்துவத்தையுமெட்டாமல்பாகியமாகியபிரபஞ்சவிடயத்தை
யும்நாட்ாமல்ஸ்தம்பம்போல் சுத்தமூடமாயிருக்கிறதே கஷாய
யமென்று ம்—விருத்தியானது தான்வைத்த நாட்டத்திலிராம
ல் பூர்வவாசனாவேகத்தினால் சகல விகற்பமான விஷயாசங்
ளைப் பொதிக்கப் போகின்றதே ரசாஸ்வாதமென்றுஞ்சொல்
லுவார்கள்.

வினா- ஆனால் இந்தவிமோதங்களைப் போக்கிற தற்குபாயமே
தெனின்,

விடை- யோகியானவன் சமாதியில் இருக்கிறபோது அகண்டா
காரவிருத்திதமேமாத்ருணைத்தோடேகூடி அகண்டவஸ்துவில்
செல்லாதவாகஸ்தைவருமுகில் அகன் பிராணாடாமத்தினால்
லயத்தைப்போக்கிவிருத்தியை நிருமலம் பண்ணி பிரத்திய
காத்ம அபிமுகமாய் விருத்தியை நாட்டவேணும்—இந்தச் ச
மாதிநிட்டான யோகியின் விருத்தி நாட்டத்தில் நிலையா
அன்னிய விடயத்தைக்கொண்டு வந்து விடுகிற விட்சேப நிவி
ர்த்திக்குவிரத்தியினால் அந்தவிடயங்களில் தேவீதத்தையாரோ
பித்துப்பிரத்தியை காத்தும அபிமுகமாய் நாட்டவேணும்—
சுத்த விருத்தியானது ஸித்யத்திலும் நிலையம் விடயத்திலு
ஞ் செல்லாமல் சுத்த மூடமாயிருக்கிற கஷாய விமோதத்தைப்
போக்கிறதற்கு அகண்டவஸ்துவினுடையசுத்தத்தையும்அது
டையமகிமைமையுஞ் சொல்லுகிறதாகவும்மனதுக்குச்சந்தோ
ஷீததைகொடுக்கிறதாகவுந் திரிசயங்கவெல்லாந் துச்சங்க
ன்று போதிக்கிறதாகவுமிருக்கிற வேதாந்தங்களை யடிக்கடிவா
க்கினால் பஜனைபண்ணவேணும்—மேலும், ரசாஸ்வாதமென்கி

தவினோதத்தைப் போக்கிற தற்குயோகியானவன் வைராக்கியத்
தினான் விடயங்களிற் போனவிருத்தியைத் திருப்பி யேகாத்ம
அபிபுசயாய்நிறுத்தவேணும் — இந்தச்சமாதிக் கு இந்தவினோ
தங்களி லாமல் பின் னுட்பலவினோதங்கள் வந்த லுமீயோகியா
னவன் திடானத்தினு லும் சமாதியினு லும் விக்கினங்களைப் போ
க்கி நிர்விகற்பத்தை அப்பியாசிக்கவேணும் — விடய சந்நிதியி
ல் இந்திரியங்களைப் போகவொட்டாமல் மனதை நிக்கிரகம் ப
ண்ணுகிறவனை தீரன், அந்தத்தீரனே தீவிரமோட்ச விச்சையு
டைத்தானவனாயும் சீதஞ்சினு திதொந்தங்களைச் சகிக்கிறநாயி
ருக்கின்றதி தீட்சையு டைத்தானவனாயுந் சகலவிருப்பமற்றவனா
யுமிருப்பன் இ ல்னைக்கக் கட்டாத்திரந்தரபத்திரயா துவிக்கினங்க
ளை லை ம் பறந் துபோய்விடும் — சகல விக்கினங்களை யுங் கெடு
ந்துொட்சிக்கிற வராயிருக்கிற ஈசரன் பரமானந்தியாயிருக்கி
ற ஞானியினால் உபாசிக்கப் பட்டி முன்னிற்பாடி — ஆனதால்
முழுட்சவாயிருக்கிறவன் சகலவிக்கி னையங்களை யு பொழித்து
ஈசரவினிடத்தில் பாரத்தை வைத்து நிர்விகற்பத்தைச் செய்வா
னாகில் அதற்கொருவிக்கின முயிலலை — முன் சொன்ன அகண்
டாகாரவிருத்தி ரூபமான அப்பியாச யோகத்தினால் விருத்தி
யானது ஒருமையடைந்ததாகவும் அலைவற்றதாகவும் பிரமா
காரமாய்விருக்கிற ஆனந்த சொரூபமானபரப் பிரமத்தினி
டத்தில் அந்தவடிவமாகவே யிருக்கும் — இப்படிக் கொத்தரா
ஜமீயோகியானவன் உள்ளும் பற்றம்பஞ்சொ ரூபமன்றி அன்னிய
யில்லாத பரப்பிரமந்த மையாய்ச் சகல மொழியு ளற்றுச் சக
லாயிருப்பன் — இந்த நிலையே முத்திக்குச்சகசாயிருக்கிற அ
வத்தை இந்த அவதாரத்தையக்கவலமானவன் மன்னியாவஸ்தை
யென்று சொல்லுவார்கள்.

வினா உன் மன்னியாவஸ்தையாவதெதனின்?

விடை — நிர்விகற்பமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தில் ஆத்மமா
காரமாயே ஒருபமான அகண்டாகாரவிருத்திநிலை பெற்றிரு
ப்பதே உன் மன்னியாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும் — மே
லும்; அத்துனைவரப்பிரமப் பிரகாசத்தினால் அஞ்ஞானமா
கிற அந்தகாரம் நிவிர்த்தியாய்ப் பரப்பிரமமாயிருக்கிற தன்
னாலே தான் சாட்சரத்தகாரமாகிறபோது அஞ்ஞானமாயிருக்கிற
தேகாதிகளை நானென தென்பது முதலான இருதயக்கிரந்திய
ம் சொரூபத்தைத் தெரிபவொட்டாமல் மறைத்திருந்தசமுசய
ங்களுஞ்சகலமான காரங்களுமாகிய அஞ்ஞானதாசமானவனை

பிரம் வித்துக்களில் சிவோத்தமன், அகனே அனந்தமபந்தம்
கனே யொழித்தவன் — இந்தப் பிரம்வித்துக்களில் பிரம்மாக்காரணவி
ருத்தியோகம் — ஸ. ஸனவருய் சகலமும் பிரம்மாக்காரணம் பிரம்மா
த்தினிடத்தில் சகலமும் வினையாடிவிடுகின்றது கொண்டு ஆ
னந்தபரவசனாயிருப்பன் — இந்தப் பிரம்வித்துக்களில் கர்த்
திருத்துவ காரண காரியமாதவானபாகனே விவல்லவென நினை
தால் அவன் தானென தென்பது முதலாகிய சமுசாரபந்தத்தையே
க்காணான்; பந்தத்தைக்கண்டவனுக்குச் சமுசாரமே யொழிப
வகத்தைக்கண்டவனுக்குச் சமுசாரமில்லை.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- கர்த்தாவாள், செய்யவேண்டியதென, செய்தாலதற்கு
படலென்ன, இதற்குச்சாதனமென்ன வென்கிற நான்கும்
கேவலமாயிருந்ததாயுமேகமாயும் பரம்பிரமமாயிருக்கிற
சொருபத்தைத் தவிரவேறேயில்லை — ஆதலால் பரமசுருதியி
லுலுக் சற்குருவினாலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அரித்தவனு
த்தானத்தினுண்ணுண்டாவதெனப் பரமசுருதியிற் பிறந்தவனா
ன்மாவென்றும் பிரம்பென்றுப் பேதமில்லாத ஒருபமான
கேவலானந்தருபத்தில் செய்யவேண்டியதென, செய்தொழி
லென, படலென்ன விருக்கின்றது, கர்த்தாவாளென்கிற நான்கு
மில்லை.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- ஆகாரமாயிருக்கிறபழுதையினிடத்தினுண்டாகிய அச
த்தாலமாய்மென்கிறகுணகந்தனையிலடங்கியுள்ளதென
மாத்திரமெப்படி மிச்சமாயிருந்ததோ அப்படியே அதற்கு
டான சொருபத்தினிடத்தில் நாயருபசெய்ததென்கிறபேர்மா
த்திரமாய்மென்கிறகுணகந்தனையிலடங்கியுள்ளதென
தள்ளி அதற்குடனாயுப் பிரவதிசமாயிருக்கிற சதானந்தாமி
ர்த்தக்கடலில் அழுந்தியிருக்கிறவனுக்குக் கர்த்திருத்துவகாரண
காரியமென்கேயிருக்கின்றது — தொந்த குணியமா யொன்
ருயிருக்கிற ஆகாரத்தில் கெந்தருவநகரத்தோன் றுகிரப் போ
ல் ஒன்றாய் அத்துவிதமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தில் பிரா
ந்தியினால் கர்த்தாவென்றுங் கண்டமென்றுங் காரணமென்றுஞ்
சொல்லப்படுகின்றது, இப்படியுண்டானதெல்லாம் அழிந்து
போய்க் கேவலமாய்ப் போதமாத்திரமாயிருக்காமளவில் கர்த்த
வியகாரணபல கர்த்தாவாகிய வினாகளெல்லாமென்கேயிருக்க

பேராகின்றது—பிரகதாரணிய உபநிடத்தில் சகலமுமான்ம
சொருபமாகத்தானே பார்ச்சிறவனுக்குக்கர்த்திருகரணாதிபே
தமில்லைபென்று சொல்லுகிறதாலும் சமுத்தியில் சர்வகரண
மும் லயித்திருக்கிறபோது ஒருபோதமுந்தோன்றாததாலும்
எவன் தான் பேராதத்தைக்காணுமான் ஆதலால் நித்தியமாயும் நி
ற்குணமாயும் நிர்விகற்பமாயும் நிர்வதிகமாயுமிருக்கிற ஆனந்
தசமுத்திரத்தில் அமுத்தியிருக்கிறவனுக்குக்கர்த்தவீதியகரண
பலகர்த்தா வென்பதொன்றுமில்லை—ஆதலால் புருஷனுக்கு
விசித்தமாயிருக்கிற சற்கர்ம ஆற்கர்ம பிரணமும் பிரமநிஷ்டை
பொருந்தினவன் செய்யவேண்டியதில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தேகமே நானென்று அபிமானித்த புருஷனுக்குச்சா
திவரணுச்சிரமகர்மங்களைச் செய்யவேணும், எல்லாம் ஆன்ம
சொருபமாயிருக்கிற பிரமநிஷ்டைனுக்குச் செய்ய வேண்டிய
தொன்றுமில்லை—ஆகையால் தேகத்தினிடத்தில் ஆத்தம பு
த்தியை யவையாதவன் சாதிவரணுச் சிரமங்களை யபிமானிடான்,
சாதிவரணுச்சிரம அபிமானத்தைத் தவிர ஒருகர்மமுஞ்செய்ய
ப்படுகிறதில்லை—ஆதலால் அனாதாமாவாயிருக்கிற தேகத்தி
னிடத்தில் ஆத்தமபுத்தியை யொழித்து ஆன்ம சொருபமே
செய்யத்திருந்தவனுக்குச்சாதிவரணமே, ஆச்சிரமமே, கிரி
யைமேயது, எல்லாம் ஆன்ம சொருபமென்றறி—கர்த்தா நான்
மேபாக்தா நானென்று சொல்லப்பட்ட சமுசாரப்பிரமை யெ
துவரைக்கு யிருந்ததோ அவன் அதுவரையிலும், திருஷ்டிதோ
டயிருந்தவன் சந்திர ஸிரஸ்கடென்று கண்டாப்போலத்தொ
ய்தவா சனையான பிரவிருத்தியிற் சமுலுவான்—பிரவிர்த்திக்கு
க்காரணம் ஆகை இந்த ஆகைக்குக்காரணம் அஞ்ஞானம் ஆன
தால் அஞ்ஞானியென்பதற் கடையானம் ஆகை, ஞானியென்ப
தற்கடையானம் நிராசையென்றறி—சொருபசாட்சாத்காரமா
ன ஞானியிடத்தில் ஆகையொழிந்து போமென்று சருதியிற்
சொல்லுகின்றது ஆதலால் ஆன்ம சாட்சாத்காரமுள்ள வித்து
வாணைசையொருக்காலும் விரும்பாடுவென்றறி—பேததெரி
சனஞாயிருக்கிறவனுக்கு உலகவஸ்துக்கள் சத்தியமாகத் தோற்
றும் இத்தஞ்ஞமலம் ஆகை இந்த ஆகையினுடைய தொழில் கர்ம
யிது ஆமுதலான சகலமும் ஆத்மாவாய்ப் பார்க்கிறவனுக்கு இது
கொளான்றுமில்லை—ஆதலால் சகலமுஞ்சத்தாமாகத்திரமாயுமே

சரூபமாயங் காண்கிற கிருதார்த்தஞ்ஞான பிரமவித்துக்குச் செய்
யமெண்டியது அடைய வேண்டிய தொன்றுமில்லை — வித்து
வானுகவிருக்கிற பிரமநிஷ்டன் இதுவிதியென்று ஒரு தொழிலு
ஞ்செய்யாமல் இதுநிஷேதமென்றொரு தொழிலையும் விலக்கா
மவிரண்டையுங் கடந்து நிஷ்கிரியனாகவேயிருப்பன் — தேக
ந்திரியங்களை நானென்று அபிமானத்தவ் வெனவென்று அவனுக்
கேவிதி நிஷேதங்களன்றிப்பரதத்துவத்தைக் கண்டவனுக்கில்
லை ஆதலால் அவனுக்கு, யெதேச சஞ்சாரமுமில்லை யெதேச ச
ஞ்சாரமுந் தேகந்திரியா பிமானத்தோடு கூடினவனுக்கே
யல்லாமல் ஞானிக்கில்லை.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - எவன்பேதமாகப் பார்க்கிறானோ அவனுக்கேயெதேச
ச சஞ்சாரதோஷமுண்டாம் அவனுக்கு ஞானவாசனையனு
மாத்திரமும்வாராது, தேகாத்தும புத்தியோடேகூடின பசு
வாயிருக்கிறவனுக்கு யெதேச சஞ்சாரமாறுப்போல ஞானிக்
குயெதேச சஞ்சாரமிருந்தாலெனயி போலெனருத்தருக்கொ
ருத்தர் ஏற்றத்தாழ்ச்சியில்லை.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - நாய் பன்றி கழுதையும் அன்னியனால் விடப்பட்டம
லத்தைப் பொசிக்கிறத்கு லெதுதாழ்ச்சி எனு ஏற்றம் அப்
படியேபோல ஞானியானவன் யெதேச சஞ்சாரவாறுனால் தன்
னால் விடப்பட்ட மலத்தைப் பொசிக்கிற நாய் பன்றிகழுதை
யை விடஎறிந்து போட்ட துன்மார்க்கெனன்றி.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - ஒருவன் வாந்தியண்ணின் அசனத்தைத்திரும்பப்பொ
சிக்கவேணு மென்றிச் சிப்பாளு அதுபோல ஞானியானவ
ன் தன்னால் விடப்பட்ட விடயங்களைப் பொசிக்கிறதற்கு இ
ச்சிப்பாளு ஆதலால் ஞானியாகிய சீவன் மூத்தனிச் சிபான் —
மேமனும், அனத்தங்கோடி சென்மங்களிலுஞ் செய்தபண்ணிய
பரிபாகத்தால் சந்தோஷித்த நுகவரப் பிரசாத்தினால் பிரமாதி
தேவதைகளுக்குந் துர்லபமாயிருக்கிற பிரமாஸத்த ரசத்தை
யடைந்தபின் துச்சமாகியும் பெய்யாகிய லட்சியத்தைப்பொ
ருத்தினதாகியுமிருக்கிற விடயத்தைப் பொசிக்கிற தற்கெவன்
சந்தோஷிப்பான் ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஞானியானவன் சந்

தோஷிப்பதான் — அத்வைதியானவன் இச்சாமயமாயும் அசத்
தாயுமிருக்கிற தோஷி சகலப் பிரபஞ்சமும் பொய்யென்றுக
ண்ட பின் திரும்ப அத்வைதவிரும்பித்தொழில்செய்யான், மேலு
ம், யாதாமொருவன் தோஷிமானம் விடாமல் அதனோடுகூடி
யெதேச சஞ்சாரம் செய்கிறானோ அவன் மூடாருக்குள்ளே அ
தமனாயி ரண்டு காணுடைய மாதென்று சொல்லப்படும் — மகா
ந்நாமாவாகவுங் இருதார்த்தரூபமும் ஆன்மான்ந்தசரத்ததைப்பா
னம்பண்ணிக் கொண்டுருக்கிற வனாகவுமிருக்கிற பிரமநிஷ்ட
ன் விடய யெதேச சஞ்சாரத்திலொருக்கா லுங்கூடிவனல்ல —
ஆத்ம ராமனாயிருக்கிற யோகிக்கு யெதேச சஞ்சார மான
து போசனாதிகளிலுமல மூத்திரவிசோசனங்களிடத்திலுந்தவி
ர அன்னியசஞ்சார அவசரமில்லைபென்றறி — ஞானியினுடைய
தார்ப்பமானது பிரமநிஷ்டையும அஞ்ஞானியினுடைய தார்ப்ப
மானது தோஷிமானத்தோடே கூடின விடயபோகமு மெண்
து சொல்லப்படும், சேஷகுணம்போல விடரீத லட்சணமான
தொழில்கள் ஒருபுருஷனிடத்திலொருக்கா லுங்கூடாது.

வினா — அதெப்படியெனின்,

விடை — ஒன்றுக்கொன்று பிறித்திரண்டதிகாரங்களைப்பொரு
த்தினதாயிருக்கிற சாம்பிராச்சியபட்டா பிஷேகமும் பி
ட்சாடனமு மொன்றாய்ப் பொருந்தமாட்டாது, ஆனதால்
ஞானியானவன் அனந்தபண்ணியம்பொருத்தினமகிமைமயுடை
த்தானவனாய் ஆன்ம சாம்பிராச்சியத்தையனுபவித்துக் கொண்
டிருப்பன், மூடானவன் சித்தத்திலுண்டானதோஷத்தினால்சக
லவிடயங்களுயும் பிராந்தியினால் அனுபவிக்கப்பட்டு அபே
ட்சையாய்விடுவான் — ஆன்மான்ந்தசரத்தைச் சுகமாய்ப்பாண
ம்பண்ணிக்கொண்டு பிரத்தியகான்மாயிருக்கிற தன்னைச்சக
லநாமரூபப்பிரபஞ்சத்துக்கும் அதிஷ்டாநமாயிருக்கிறசச்சி
தானந்த பிரமமாகக்கண்டு கொண்டு அந்தர்முகமான அகண்
டாகாரவிருத்தியினால் இத்திரிபவிடய ரூபமான கூட்டங்களை
க்கொடுக்கிறவனாகியும் பிரவிர்த்தியிற்பொறுமையடைந்தவனா
யுமிருக்கிற சர்வத்தியாகியான பிரம நிஷ்டனுக்குச் சொப்பு
னத்திலாகிலும் யெதேச சஞ்சாரபாவனைவரமாட்டாது.

வினா — அதேதெனின்,

விடை — நல்லபுத்தியுள்ளதாயும் பாலப்பாணம் பண்ணிக்கொ
ண்டுதேவதா சம்பந்தமாயுமிருக்கிற அம்சமானது சலத்தை

ப்பானம் பண்ண எப்படி யிச்சிக்கவில்லையோ அதுபோல
ப்பிரம நிஷ்டனும்பெதேச சஞ்சாரமிச்சியான்—மேலும், பி
ரமசுரியாதி சாதனங்கள் வெகுகாலமனுசரித்தாலது பரிபக்கு
வமான பிரமநிஷ்டனை இயமாதி குணங்களனுசரித்திருக்கும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அக்கினியையுசிகாந்தமுதலானதெப்படியனுசரித்திரு
க்கிறதோ அதுபோல இயமாதி களனுசரித்திருக்கும் குர குசவுஞ்
சத்துருசெயமுள்ளவனாகவும்புத்தமுகத்திலமகாதேரீப்புள்ள
வனாகவுமிருக்கிற சத்தவீரனுக்கு புத்தத்தில் காயம் பட்டதழு
ம்புகளெப்படி பூடணங்களாயிற்றோ அதுபோல ஆத்துமனா
நிஷ்டையைப் பொருந்தியிருக்கிற ஞானிக்கு இயமாதி குண
ங்களே பூடணம்—இந்தப்பிரம நிஷ்டனை சந்நியாசியானவ
ன் பசியைப்போக்கடிக்கிற தொழிலான பிட்சாடன முதலான
தங்களில் பிரவிர்த்தித்தபோதும் பிரபஞ்சமாய்ப் பாராதபடி
செகத்துப் பொய்யென்று தள்ளிச்சதா ஆத்தும பாவனையாயி
ருந்துக் கொண்டு சமோத்திராதிபஞ்சேந்தரிய அந்தக்கரணமு
தலானதுகளினுற் செய்யப்பட்டதொழிக்கெல்லாவற்றையும்,
ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்து அடித்துக் கொள்ளுகிறதைப் பற
ம்பாக நின்று சாட்சிக்காரன் பார்த்திருப்பதுபோல் பந்தமு
த்தனாகச் சகலபந்தங்களைப் பொழித்துத்திட சித்தனாகப்பார்
த்துக்கொண்டிருப்பன்—ஆதலால் இப்படிப் பட்டசமோஷ்ட
மான பிரமவித்தானவன்கண்ணில்லாத அந்தகனானுங்கண் தெ
ரிந்தவன் போலச்சகலசனங்களினால்காணப்படுவன், காதுல்லாத
வனானுங் காதுடையவன் போல் விளங்குவன் வாக்கில்லாதவ
னானுங் வாக்குள்ளவன் போல் விளங்குவன்—பிரானைநில்லா
தவனானுங் பிரானானுள்ளவனானுங் மனமில்லாத வனானுங்
மனமுள்ளவன் போலவும் தான்தானே சதாகாலமும் பிரமமா
கவேயிருப்பன்.

வினா- இன்னமுமிந்த ஆத்துமனானியானவன் எப்படியிருப்
பானெனின்,

விடை- ஆத்துமதரிசனனாகவும் ஆன்மாதிதனாகவுஞ் சந்நிஷ்ட
னாகவும் ஆத்மராமனாகவும் ஆத்மமானந்தனாகவும் ஆத்ம
மசொரூபமே நாட்டமாகவுந் தன்னைவிடவேறே யன்னிய மி
ல்லையென்கிற நாட்டம் பொருந்தினவனாகவு மிருப்பன்—மத
வகங்காரங்களில்லாதவனாகவும், சாந்தனாகவும் நிருவி கற்பனாக

வும் நிதித்திருவாய்நிதிக்கிரியஞ்சுவம்சம்மாயிருப்பன் — இந்
 தமகாவிகேகிபாண பிரமநிஷ்டன் அஞ்ஞானத்தினால் சுற்பிக்க
 பட்டிருக்கிறதேகாதிப்பிரமஞ்சங்களை விளங்கப்பண்ணுவதி
 னுருகிற அசிதாபாசனிடத்திலென்று ஆயோபிதம்பண்ணும் பூ
 ராணாந்தேகாசமான தன்னிடத்தில் தமோரமித்தூக்கொன் டி
 ருப்பலென்றறி — அப்பா! கிரேஷ்டப் பிரமவித்தான கேள்
 முத்தருவன் வெருமானத்திலும் அவமானத்திலும் சும்கந்
 தாலும் துக்கங்கொந்தாலும் இதமகித பாணலும், உயர் வுதாழ்வுள
 னக்கென்கிற பத்தியில்லாமல் சமபாயேகரூபமான மனதோ
 டி கூடப்பொதுமைமைய மனநந்தனாய் அந்தர் முகமான ஆதி
 துமகுகத்தில் நிலைத்தருவியிடயமுத்தருயிருப்பன் — கேள்
 முத்தருவன் பிராரத்தகர்மமாகிற பெருங்காற்றினாலெவப்ப
 டிவிடயத்தில் பிரவிர்த்திவந்தாலும் அந்த விடயங்களில் போ
 காமல் மனதையொடுக்கித்தேகந்திரிடங்களைக்காணாமல் ஆ
 த்மாணுபவமென்கிற அமிர்த ரசத்தைப்பாணம்பண்ணுவானு
 ய் அஞ்ஞானுண்டான லகரிபாவச்சிதானந்தமாயிருப்பன் — அ
 ன்னிபணுடைய இச்சையினால் சுற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேசவி
 ருத்திகளோடு கூடினவனாவும் நிதிநாபோகிறவனைப்போலவு
 ன்ருமுந்நையைப்போலவந்தொழிச்செய்வனாவும்போதக்க
 ப்பட்டவனாவும்மிந்தத் தொப்பதஸ்சியார்த்த அபிக்கத்தைப்
 பிரயத்தனத்தினால் பண்ணப்பண்ணியதினுண்டான விசேடஞான
 ப்பிரகாசனாய்சிமோஷ்டப்பிரமவித்தாகவெயிருப்பன், இதுவன்
 றியும் அந்தர் பாகியமிரஸி விடயங்களிலும் ஆன்மகொருப
 மாக்கங்கண்டு கொண்டு அன்னிடனால் சுற்பிக்கப்பட்ட தேசபா
 வத்தையுடைத்தானவனாகியும் எகத்தாமாண சுந்தானத்தினால்
 முகவிருத்தி மொழிந்தவனாகியிருப்பன் — கிழக்கு, மேற்கு,
 மத்தற்கு, உடக்கென்கிற பிரிவுந்தான் வேறு பிறத்தியானில
 நென்கிற பரமுந்நன் னுடைய கொட்பலசாக்சிரங்கலினுண்
 டான அவிக்கெட்பிரிகாச பத்தியுபநந்து கேவலம் சித்தரு
 பனாகவிருந் தூக்கொண்டுசஞ்சரிப்பன் — தர்மகர்மவிசர்க்மர்
 க்கங்களைத் தள்ளினவனுட்க் சார்வகாலமுச்சன்மர்க்கத்திச்சஞ்
 சரிக்கிறவனாய் சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் அடைபட் பட்டிருக்
 கிற பிராரத்தசேடத்தையுடைத்தானவனாகியிருக்கொரு சதா சொ
 ரூப மனலேனாய் மனோமாருதங்கள் பிரமத்தனிடத்தி லிரு
 க்கிறபோது பிரமமேதானாகிய பிரமவித்தானவன் பிரமத்தை
 யெய்வான்,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கதோபாநியினால் வளைபட்ட கடாசாசமானது கதோ
பாநிநீக்குகிறபோது கடாசாசமுகாசமுமொன் றுனது
போல சீவன்மூத்தனும் பிரமத்தி லொன்றி யிருப்பான் —
இந்தப் பிரம நிஷ்டனானவன் முன்னமேகட்டுப் படாதவனாத
லால் இப்போது மூத்தனுமாகான் பந்தனானால் மூத்தனு மாவா
னிந்தப்பந்தமுத்திகளிரண்டு மனநி னுடையதொழி லானபடி
யினால் அந்தமனைதநாசம்பண்ணின வனைபந்தமோட்சங்களை
நாசம்பண்ணினவன் — இந்தமனை தினுடைய பிரவிர்த்தியே பு
ருடனுக்குப்பந்தம் இந்தமனைதயான்மாவினிடத்திலையம்ப
ண் னுகிறதேமுத்தி ஆதலால்இந்தத் தத்துவத்தை நன் றாயறிந்
தவனை முமூட்சுவானவனாகையால் மனைதக்கெடுக்கிறதற்கெ
த்தனம் பண்ணவேணும்.

வினா- மனதென்பதெனின்,

விடை- ஒன்றானஆன்மசொருபத்தைவிட்டுப் பலவாகிய பிர
பஞ்ச சுற்பனைகளைக் கற்பித்தது மனது. இப்படிக் கொத்த
மனைதயிருத்திச் சொருபானு பவாக்கினியினால் தகிக்கிற
வனைவனோ அவனை தீரன் அவனை ஞாபருஷன் — அப்பா
இந்தமனோ நாசம்பண் னுகிற தற்குபாயம் சமாநியைத்தவிர
வேறெயொரு சாதனமுங்காணோ ம்ஆதலால்சமாதியினால்சூட்
சாமசரீரம் நாசமாய்ப்போகிற போதுமேயாகியானவன் விமூத்
தனாவான்—ஆகையால்நீயும்அருத் துமாவானதெகாதி வியாபா
தங்களைவிட்டுப்பிரயத்தனம் பண்ணிச் சமாநியைச்செய்து இ
ந்தச்சமாதியினால் மனைதக்கெடுத்துச் சீவன் மூத்தனாய்நிபா
மலிரு—மிராணிகளுக்குப்பிராரத்தகர்மத்தினுடைய வியல்பு
ஆபாசனகாசங்களைக்கூட்டுவிக்கிறதெதவிர அன்னி பமாகலீவா
ருபலமூஞ்சித்தியாது ஆதலால்பிராரத்த கர்மத்துக்குச் சரீரத்
தையொப்புவித்து அல்லும்பக லுஞ்சரீர சிந்தையைவிட்டு நிச்ச
லமாய்வெருகாலஞ்சமாநியைச்செய்து கொண்டு ஒருவிடத்திலு
ம் நிலைக்கடையாயிராமல் சுகமாயிரு, பிரமநிட்டாளா யிருக்கி
றபோர் ஒருவிடத்திலேயேவாசம் பண்ணக்கூடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ராகத்துவேடாதிகள் வந்துகூடும் கூடினால் அதிலுள்ள
டானமோகத்தினால் அடிபடப்பட்ட மனதோடே கூடித்தத்

தான் நிஷ்டையைய மறந்து சமூகசாரமாகிற பாழங்கிணற்றில்
 இருப்பதைப் போல் விழுவன்—ஆனால் ராகத்து வேஷங்களைப்
 போக்கடிக்கும்படி பெத்தனம் பண்ணுகிற சற்புருஷோள் ரா
 கத்து வேஷங்களு னட்கிற விடத்தில்வாசம் பண்ணக்கூடாது
 ஆகையால் தன் மையாகி ஒந்தி மையாகி ஒமெவ்விடமெவ்விடமி
 ருந்தாலந்த தன்னைம திமையுடையதிடநகமொட்ட தோளவ்வி
 டமெவ்விடத்தில் மனதுபிர சன்னபாருமோ அவ்விடத்தில் இரு
 க்கவேணும், சீவன்மு க்தனானவன்மா ருபிரமாணங்களிலும்லாபந
 ட்டங்களிலுந்தோத்திர சிந்தைகளிலுப்பிரியாப்பிரியங்களிலும்
 நித்தியஞ் சமபுத்தியாயிருந்துக் கொண்டு சஞ்சரிப்பன்—இ
 துவன் தியுமொருவிடத்திலிருக்கப்புகுதி கொள்ளாமல் எவ்வள
 வேவளவு கிடைத்ததோ அவ்வளவில் திர்ப்தியடைந்தவனாய்
 ஞான அபிஸ்வரியம் பொருத்தின வனாகவும் அசங்கதீனனாகவு
 ம் சமதெரிசியாகவுயிருப்பன்—பசிதீருகிற நிமித்தியம்போ
 சனமும் தேநிவீரத்தியின் பொருட்டு வஸ்திரமும் வியாபார
 மொழிகதினிமித்த மவுனமும் ராகத்து வேஷங்கெடுக்கிற தற்
 சச்சஞ்சார முஞ்செய்துகொண்டிருப்பன்—அப்பா? விடய
 ங்களை அமேத்தியம்போல் தோஷமாகவிசாரிப்பதும்மோட்ச
 இச்சையினால் சகல னுற்சங்கங்களைவிட்டொழுகிற தும்விடயநி
 னைப்புவாராததும் ராகத்து வேஷாதிகளில்லாதபடிக்கிருக்கிற
 தும்மனதி னுடைய நிர்மலமுமாகியவிலையெல்லாம்சம் பிரஞ்
 ஞாதசமாதிபுள்ளவனுக்கே தவிரமற்றபேர்களுக்கண்டாகமா
 ட்டாது—மேனாநிர்மலத்தின் பொருட்டுஒடுங்கின சித்தவிருத்தி
 யோமேகூழினவனாய் பகிர்முகவாசனை பெல்லாம் நன்ரூப் வி
 ட்டொழிந்தவனாய்சாந்தனாய்சர்வமும்பிரமமாகக்கண்டுகொண்
 டிமேனாமயமான நாமருபப்பிரபஞ்சந்தோற்றினாலும் காணற்
 சலம்போல் பொய் பென்றெண்ணிச் சொருப நிஷ்டனாய் சக
 மாயிரு—அப்பா? உள்ளடங்கினசமாதி நிஷ்டனுடைய ஆன்
 மானந்தமும் விசாலம் அவன்சஞ்சரிக்கிறதில் தேசமும் விசா
 லம் புண்ணியநதிகளும் விசாலம் சட்சிக்கிறதில் தேவதாகடா
 ட்சமும் விசாலம் சாந்தமும் விசாலம்சொருபானுபவமும்வி
 சாலம்—ஆனதால் சமாதிபிருஞ் ஞானமானது நன்ரூப்பிற்
 கும் அதினால்முத்திமோகமாகிற அழுக்கைக்கழுவப்பட்டுபிரம
 த்நைத்தவிர அன்னிய பில்லாதபடி பிரமமாகவேசகலப்பிரதி
 பந்தருணியனாய் சுகத்திலேயிரு—தேசமென்ன பிராணனென்
 ன இந்திரியமென்ன மனமென்ன புத்தியென்ன அகங்காரமெ
 ன்ன இதுமுதலான திரிசியங்கெனல்லாம் ஞானக்கனிப்பிருல்

அனுபவமகிழ்ச்சி.

[illegible]

சித்தாநவமிருக்கிற சொருபமேநானுனென்.

இப்படி யிருக்கிறசீவன் மூத்தனானனக்குச் சாயாருப
மாகவும் பிரதிபிம்பமாகவுந்தேகாநிவுபாதிசுளிருக்கட்டும்அந்
தவுபாதிசுளி குலுண்டானதெழில்களெல்லாஞ் சாட்சியாயுபா
திவிலட்சணமான வெண்ணைத்தொடரமாட்டாது—ஆகலால் வி
திதமாய் செய்கிறதொழிலும் நிமித்தமாய் செய்கிற தொழிலு
ம் அவசியஞ்செய்தாலும்நான்செய்தவனல்லசொப்பனத்தில்ஒ
ருபுருஷன்செய்ததொழில்விழித்தவுடன் சாக்கிரத்திலெட்டடி
ப்பொய்யாய்ப்போருமோ அப்படியே ஞானசாக்கிரத்தில்ச
ர்வமுமித்தையே—இந்தச் சராசரமான பிரபஞ்சம் ஆன்ம
சொருபபாயிருக்கிற என்னுல்வியாயிக்கப்பட்டிருப்பதால் ச
ர்வாவததைகளிலும் நான்சாட்சியாகவேயிருப்பன், இந்தத்தே
சுமென்பது அகங்காரத்துக்கேதவிசச்சாட்சியாயிருக்கிற வெ
ண்க்கிலை,சாதுக்கமும் பந்தமோட்சமுமாயிருக்கிற சமுசார
மானது இந்த அகங்காரத்துக் செவ்விற்பறிந்தேன்—மலமாய்
சுபூரிதமாயும் ஞானத்தினால் ரட்சிக்கப்பட்டதாயும் நாய் நரிசு
ளால் பட்சிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற சரீரத்தினிடத்தில் அத்து
வைதமாயியும் அகண்டமாயியுமிருக்கிற ஆனந்தபோதருபமா
வைநான் அகங்காரமமகாரங்ளையென்பன் னுனென்.

நான்வெருகாலமாயிந்த அகங்காரமென்கிற பிசாசத்தினு
ல்பிடிக்கப்பட்டுசுயசொருபமறைபட்டிருந்தேன்இப்போதி
ந்த அகங்காரமானசத்துருவைத்தேடித்தேடி நன்னாயறிந்து
சமாதியாகிற வக்கினியில் வாசனைகளோடே கூடத்தகித்துப்
போட்டேன்—சச்சிதானந்த சொருபமாயிருந்து மயித்திரி
முநிதைமுதலான குணங்களைப் பொருந்தியிருக்கிற வெண்ணை
இத்தனைநாளு மகங்காரவாசனைகளானது வருஷிகாலத்தில் மே
கமானது சூரியனைபெப்படிமறைத்ததோ அப்படி மறைத்த
து இப்படிமறைத்ததே பிரத்திய கான்மவுக்குபாதி, இந்தவு
பாதியாகியவகங்காரமே பிரத்தியகான்மவுக்கு விமோதி, இந்
துஅகங்காரத்தில் நின்றனவன் விபிபடுகிறுமேன அவனை மூத்த
வெண்ணும் எனினிதனிடத்தில்கட்டுப்படுகிறுமேன அவனை பந்த
வெண்ணுமறிந்தேன்—இந்த அகங்காரபாவனையை நன்னாய் நா
சம்பன்னைனுலெழிய அகண்டசச்சிதானந்தப்பிரகாசம்பிறக்
கமாட்டாது ஆனதாலிந்த அகங்காரபாவத்தைச்சமாதிநிஷ்டை
யினால் நாசம்பண்ணுகிறேன்—இந்தக் காமக்குரோதாதிகளா
டைரிவாங்குளோடேகூடி அகங்காரருபமான சத்துருவைச்சி
ஞ்ருபமிக்கிற அக்கினிக்குப் பூரணகுதுகொடுத்துச் சொருபத்

தை யடைந்தேன்—பிரம நிஷ்டையினுடைய லட்சணம் சதவ
விருத்திசுரு மொழிந்த மகாமவுனமாதலால் அந்தமவுனத்தை
யே யாசிரயித்து உங்களுடைய சத்தினால் சுகவேனம் பண்ணுகி
றேன்—சென்ம ஸ்திதியைப் பண்ணிக்கொடுக்கிற தற்குக் காரணமா
கியுமொரு காரணங்களுமல்லாததாயிற்று வேலையோடு லட்சண
மாகியும் ஆனந்தகனமாகியும் நிரஞ்சலமாகியுமிருக்கிற பிரம
மேதாநானுமெனென்று மெளனத்தை யடைந்தேன்—யாதொரு
சொருபத்தினிடத்தில்கூடச் செல்லாதோமனது செல்லாதோ
புத்தி செல்லாதோ அப்படியாயிருக்கின்ற சத்தப்பரிசுருப ரசக
ந்தங்களில்லாதபிரமமெனவே அதுவேதானுமெனென்று—சொரு
பத்தை விடக்கூறுநந்தால் கேட்பேன் கண்ணிருந்தால் காண்
பேன் வாக்கிருந்தால் வசனிப்பேன் மனநிருந்தாலறிவேன் இ
துக ளில்லாமல் ஆனந்தமாயும் அத்துவைத மாகியுமே கமமாகியும்
அமேயமாகியுமிருக்கிற சொருபமேதானுமெனென்று யாதொரு சொ
ருபமென்கேழுந்தெற்கும்வடக்கும்மேற்கும் கிழக்குமெங்கு
நடைநீர்த்திருக்கின்றதோ அந்தப்பரிபூரண அகண்டசத்தானந்த
சொருபமேதானுமெனென்று—வாக்கினால் வசனிக்கப்படாத பிரம
மாவதால்வாக்கினால் பிரவிருத்தியெனக்கேட்படியுண்டாகப்
போகின்ற அமனநினால் அறியப்படாதபிரமமானதால்புத்தி
ருத்திகள் பிரவிருத்திக்கிறதற்குமிடமில்லை ஆதலால்சாரிவகாலமு
ம் அத்துவைதப் பிரமமாயிருந்துக்கொண்டு மவுனத்துடனே
கூடிச்சொருபானுபவித்துயடைந்திருக்கிறேன்—என்றிப்ப
டி விண்ணப்பஞ்செய்து சற்குருவை அடிக்கடி நமஸ்காரம் ப
ண்ணிவணங்குகிற சிஷ்யனப்பார்த்துச்சற்குருவானவாரி ருவுள
நகனிந் துசந்தேஷித்தவாயடிக்கடி கருணைக்கண் ணால்விட்டி
த்து இவன்றன் குயறிந் துபக்குவப் பட்டாலெனென்று தாமதம்
கிரமுகமானவருத்தியையொழிந்து அந்தர்பூகமாயிருக்கிறநி
ற்குணசத்தானந்தப்பிரமமாயிருந்து விளங்கினார்.

இந்த வேதாந்தசாரத்தினுடைய குருசீஷம் வாதமா
னதாற்பரியத்தைச் சற்புருஷாளாகவிருக்கிற டீபர்களுக்கேமோ
ட்ச சாதனமாய்ச் சொல்லப்பட்டது—ஆகையால் அத்துவை
தானந்த குருசுவாமிகளைக் குறித்தும் அவர்களுடைய ஆசாரிய
ரானசதானந்தகுருசுவாமிகளைக் குறித்தும் அவர்களுடைய ஆ
சாரியராகிய சங்கரரானந்தகுருசுவாமிகளைக் குறித்தும் அடிக்க
டி நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

வேதாந்தசாரம் முற்றிற்று.

